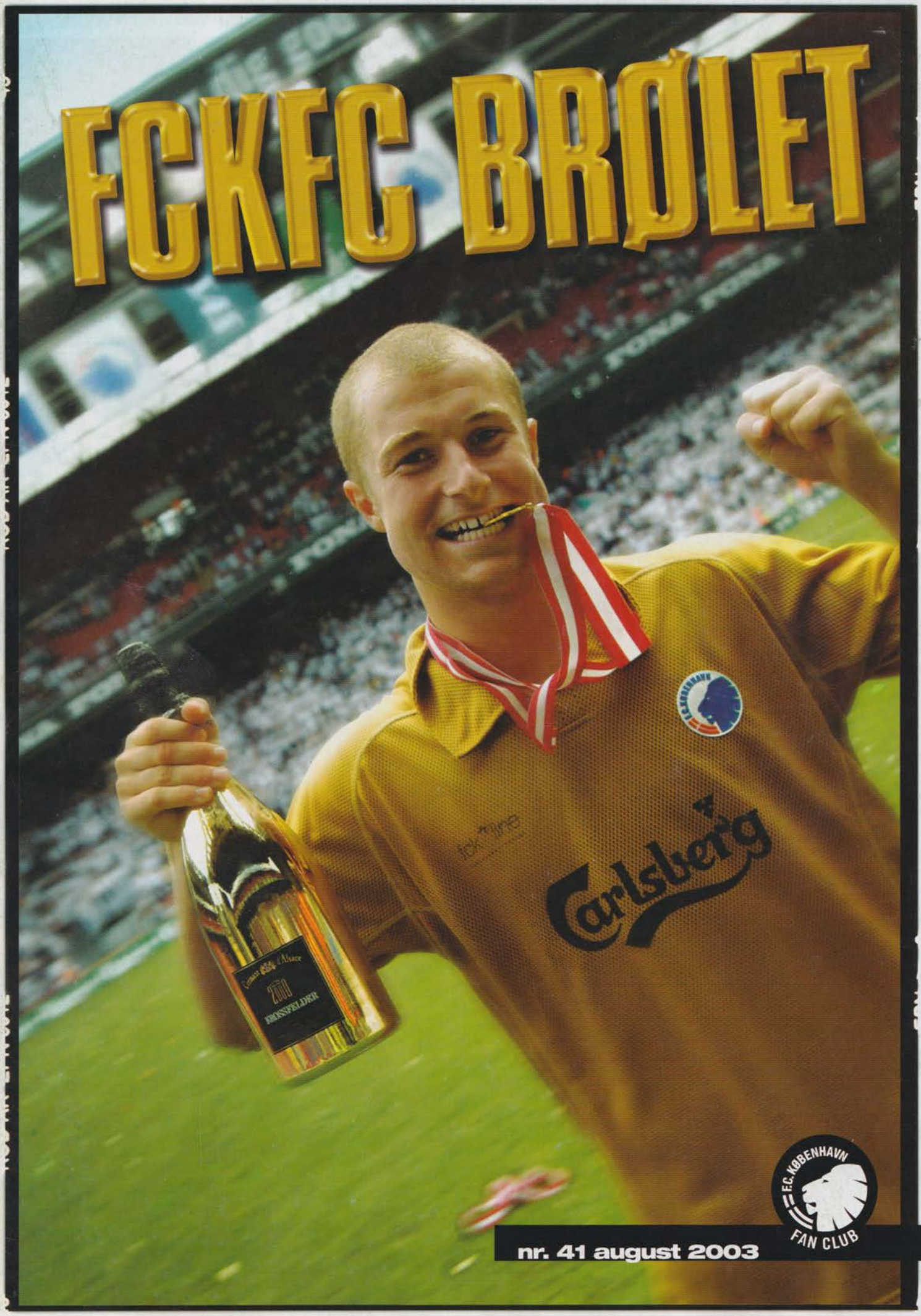
FCKFC BRØLET

nr. 41 august 2003

Bladudvalget

Oplag 15.500 eks.
Bladudvalget ved dette nummer:
Flemming Lorenz
Henrik Nielsen
Hilda Fro Prins Kløvedal Jensen
Jes Fager Gjedsted
Martin Kreisberg
Michael Rachlin
Sebastian Dorset
Fusionsnipserne
Martin Gjedde
Nikolaj Steen Møller
Fotograf: Niels Jørgensen,
Yderligere fotos: Anders Larsen m.fl.
Layout:
m5design
Tryk: Kailow Graphic A/S
Forsidefoto: Niels Jørgensen
Ansvarshavende redaktør:
Nikolaj Steen Møller
H.C. Ørstedsvej 17, 3tv., 1879 Frederiksberg C
smoelle_frb@yahoo.dk
(alt vedr. artikler stiles til redaktøren)
Korrektur:
Henrik Nielsen
Jes Fager Gjedsted
Annoncer:
Katrine Berling
Mail: k_berling@hotmail.com
Rettigheder:
Eftertryk af artikler og billeder uden tilladelse straffes med et besøg af Ulrik Høy.

F.C. København Fan Club:
P.H. Lings Allé 4
2100 København Ø
Tlf. 35 43 23 43
Mandag til onsdag 12.30 -14.30.
Torsdag 15.30 - 18.00
Fredag 10.00 -11.00

Formand:
Anders Larsen
Næstformand:
Tanja Christensen
Kasserer:
Mads Nielsen
Bestyrelsen består i øvrigt af :
Henrik Månsson
Jakob Schilder Knudsen

Indmeldelse i FCKFC kan ske på:
Bank: Reg nr. 0101 Konto 4371 731 372
giro 177-1140
F.C. København Fan Club
2100 København Ø
[Husk at skrive navn og adresse på girokortet]

Medlemspriser årligt:
De Unge Løver, til og med 12 år: 75,-
Teenløver, fra 13 til og med 17 år: 100,-
FCK Fan Club, fra 18 til og med 66 år: 175,-
Medlemmer over 67 år: 90,-
E-mail: fckfc@fckfc.dk
Internetadresse: www.fckfc.dk

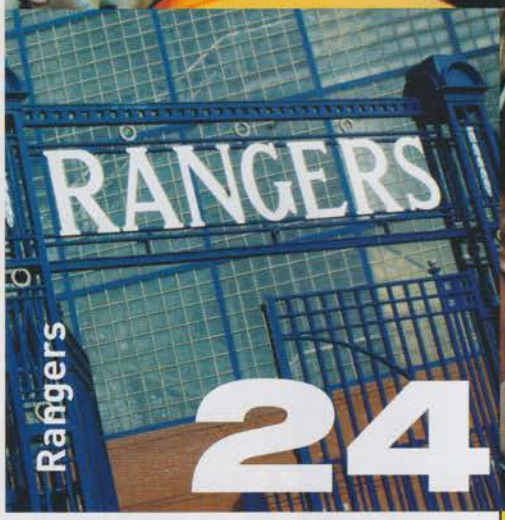
Deadline for Brølet 42, annoncer mandag 6. oktober, artikler fredag den 26. september

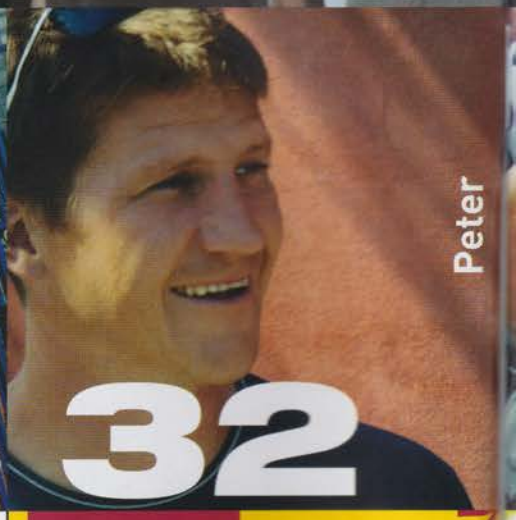
6 Det længste halvår

10

24

32

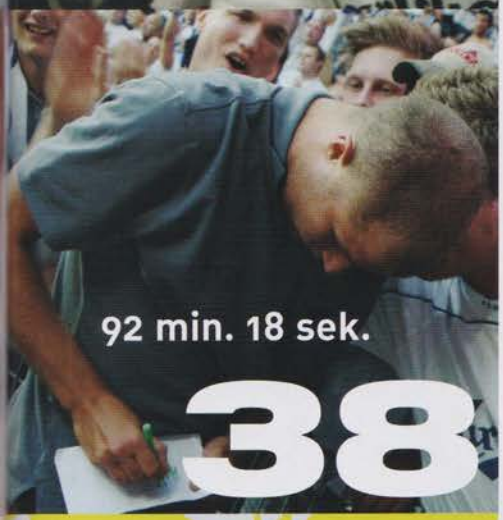
44 Mandelgaver

48 Venner & Fjender

52 Nedre-C-Krafi

61 Hoppeborgen

Kære læser...

Da Per Nielsen skulle nævne hvad han mente forskellen var på København og Brøndby i den sæson vi fik overstået i juni, var hans teori at det var 25 sekunder der skilte holdene. Nu ved jeg så ikke hvilke komplicerede udregninger der bragte ham til netop tallet 25, men han havde da en pointe: jovist var det meget, meget tæt på at gå så grueligt galt, at Brøndby var gået hen og havde hentet ikke bare pokal, men også mesterskab og dermed The Double. Og så tør jeg godt hævde, at jeg ikke havde siddet og skrevet disse ord, for så havde det været mere end svært at finde entusiasmen til sådan et projekt som at redigere Brølet. Ærlig talt. Selv med den største passion er der grænser for hvor store skuffelser man kan fordøje uden at miste energien og glæden ved det hele.

Men der er ikke meget der giver humøret et ordentligt skub opad som at se Hjalte Nørregaard afgøre mesterskabet hos rivalerne, næsten to et halvt minut inde i overtiden, på et tidspunkt hvor alt syntes tabt! Så da guldet var i hus kunne jeg fortælle min forgænger og højt ansete makker fra sidst vi lavede bladet, Martin Gjedde, at jeg var frisk på at tage en tørn til.

Det mål af Hjalte betød i det hele taget temmelig meget. En fuldt fortjent fast plads på holdet til en ung spiller af egen avl, der hidtil ikke havde vist det store – det må man vel godt sige – men som nu virker genfødt. En medaljeoverrækkelse foran en fyldt Parken, der viser at vi sagtens kan fylde stadion op selv – lad os håbe at det er et tegn for fremtiden, og at det fremover rent faktisk bliver svært for Københavns indbyggere at få en billet til kampene; at det bliver noget der er rift om på forhånd, også når der ikke er en DM-titel på højkant. En kvalifikationsrunde til Champions League, hvor vi sidste onsdag spillede en pragtkamp på Ibrox og står med helt hæderlige chancer for at komme inden for det, der med en gammel kliché kaldes det forjættede land – hvilket stadig ikke er nogen dårlig betegnelse for en turnering hvor man ikke får under 50 millioner kroner for bare at stille op.

Målet betød selvfølgelig også en del for det redaktionelle indhold af dette blad, for vi kommer ikke udenom at når alt andet i denne sæson er glemt, vil man stadig kunne huske hvad der skete efter 47,18 minutter af anden halvleg på Brøndby Stadion. Så det er centralt i dette nummer, hele bladudvalget mindes det sekund, og selvfølgelig gav forsidebilledet sig selv.

Samtidig var det naturligt at tale med den spiller der ragede tårnhøjt op over resten af holdet i foråret, Peter Nielsen, som blev kåret som en klar Årets Spiller i denne sæson. Samt med sportsdirektør Niels-Chr. Holmstrøm, som fortæller om sit syn på sæsonen og på fremtiden – men dog ikke om Álvaro, som blev købt ind efter at interviewet blev lavet. Men hvis Holmstrøm allerede dengang var blevet spurgt om hvad han var for en spiller, ville han formentlig have sagt det samme som han sagde i Esbjerg fornylig: at han kombinerer de kvaliteter, man finder i alle de angribere vi i forvejen har. Hvilket jeg efter at have set Álvaro et par gange for Helsingborg er helt enig i. Han bliver i den grad spændende at følge.

Hvilket næsten burde sige sig selv, for fremtiden bliver i det hele taget spændende at følge. Vi skal følge et forår, som rent spillemæssigt stod mere end en smule i stampe, op med et efterår der skal tage os til et nyt niveau i europæisk fodbold, hvor vi forhåbentlig kan blande os i det fine Champions League-selskab som hold som Rosenborg, IFK Göteborg, Anderlecht og Basel – det vil sige slutte os til de hold fra de mindre lande, som ikke bare har kunnet kvalificere sig til turneringen, men endda har kunnet klare sig i det stærke selskab og ikke er knækket sammen mod den tilsyneladende overlegne modstand.

Det bliver nervepirrende at følge, allerede i returkampen mod Rangers. Men hellere have været tæt på end aldrig at have givet det en chance – og i det mindste ved vi, at det ikke kun er planen at komme i Champions League for at se de kendte spillere og hæve startpengene. Fordi for al snak om nordiske ligaer, atlantligaer og andre mere eller mindre private turneringer, så ville enhver snak om konkurrencedygtighed være helt ligegyldig hvis vi kunne etablere os i Champions League. Og hvorfor skulle det egentlig ikke være vores mål, i stedet for en royal eller mere folkelig liga i andet regi?

Jeg vil standse her og sige god fornøjelse, og tak mine venner til bladudvalget for deres arbejde – og først og fremmest til Martin Gjedde som har lagt et enormt arbejde i dette blad siden jeg første gang mødte ham i 1997, og som heldigvis stadig er ombord.

God fornøjelse!
Nikolaj Steen Møller

SUPER SHOPPEN

F.C. KØBENHAVN

SPILLETRØJE HVID K/Æ

498,-

BØRNESTR.

448,-

SÅ TAR' JEG. FC TRØJEN PÅ

FODBOLD FCK GULD **199,-**

BADESANDAL MED VELCROLUK **149,-**

PENALHUS **99,-**

Øster Allé 56, 2100 København Ø, tlf.: 35 43 74 01, Fax. 35 25 70 11
email: shoppen@supershoppen.dk, www.supershoppen.dk

Peter Bangs Vej 139, 2000 Frederiksberg, tlf.: 38 71 88 31, Fax. 38 71 88 31
email: Frederiksberg@supershoppen.dk, www.supershoppen.dk

HUSK! FCKFC MEDLEMSKORTET OG FÅ EN X-TRA HJEMMEBANE FORDEL

VI SES PÅ ØSTER ALLÉ !

SUPER SHOPPEN

"Hvorfor tager du det der gamle, ulækre halstørklæde frem igen?"

NU STARTER SUPERLIGAEN!

ODDSET

Der er så meget kvinder ikke forstår

www.tips.dk

Dansk Tipstjeneste

Det længste halve år nogensinde

"I don't wanna talk
About things we've gone through
Though it's hurting me
Now it's history..."

af Nikolaj Steen Møller / Fotos: Niels Jørgensen

... Abbas bitre sang om skilsmissens følelsesmæssige terror, 'The Winner Takes It All', lød ud over Parkens højttaleranlæg. Uden nogen åbenlys grund, efter vores sejr over AGF som lige havde givet os mesterskabet. Men dybest set var der en pointe med de alvorstunge ord som fossede ned over de jublende københavnere på alle fire tribuner. Vi havde i sandhed været igennem ting der gjorde ondt, men det var historie på denne ret fantastiske festdag.

Efteråret

For hvis bare hele sæsonen havde været lige så let som tilværelsen viste sig på den søndag i juni. Så havde det hele set så meget lettere ud. Så havde vi beholdt den fantastiske stabilitet fra efteråret. I efteråret var der ikke noget med at score to mål i anden halvleg, når man allerede havde lavet to. Det var mere disciplineret end som så, og måske endnu mere disciplineret end påkrævet - som nævnt andetsteds i bladet mente Hans Backe, at holdet kun ved ganske få lejligheder havde spillet en god kamp i 90 minutter i efteråret. Og umiddelbart er det endda svært at sætte navn på hvilke kampe det må have været. Mod Tbilisi, måske - og mod Viborg holdt holdet dampen i vejret i hele kampen og dominerede totalt deres modstandere, på en dag hvor de lokale kaffefabrikanter havde købt kampen og sluttede af med et fyrværkeri, der med garanti blev påskønnet af de mange tilskuere der allerede havde forladt stadion da vi kom foran 3-0, og derfor havde endnu bedre udsyn til den pyrotekniske opvisning på toppen af bakken.

Der var flere strålende præstationer, såsom førstehalvlegene mod Farum (4-0 og intet i anden halvleg), mod Silkeborg (3-0 og intet i anden halvleg), og ikke mindst den knashårde indsats i den sidste time mod Brøndby 24. august, et hold vi i 10 lange år aldrig havde slået i Parken efter at have været bagud, men som nu måtte erkende deres nederlag på 2-1 - noget som så ud til at gøre ondt på holdets træner og hjælpetræner, som begge blev ved med at klynke over hvad de så som vores held til et stykke ind i vinterpausen.

Men det virkede stort set aldrig som om holdet spillede sig ud i efteråret, og da slet ikke som det var sket i foråret i kampe som de 6-0 over Esbjerg, 4-0 over OB og 4-2 over AaB - for slet ikke at tale om da det kommende danmarksmesterhold i sidste runde blev slået ud af kurs af flere gange i træk at lande på PS&E's hotel på Trianglen, blot for til allersidst at trække et kom-ud-af-fængsel-kort.

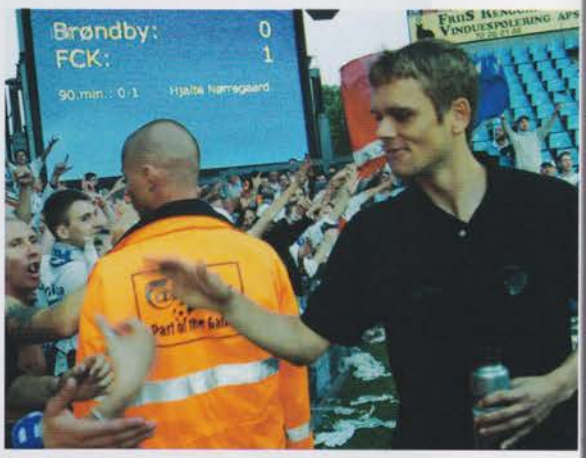
Januar og februar

Det var det, der gjorde at man gik foråret i møde med en enorm forventning, for hvis vi kunne komme ni point foran nummer to med det man må kalde en minimalistisk indsats, hvordan ville det så ikke komme til at se ud hvis holdet for alvor spillede sig ud i forårssolen?

Vi kunne læse, at der var enighed om én ting i trup og ledelse: hvis nogen skulle kunne besejre F.C. København var det København selv, og ingen andre. Udadtil boblede truppen af selvtillid og ro, hvis man da så bort fra de mislyde der opstod omkring den nok så omtalte træningstur til Sydafrika. Udover at det muligvis blev kørt ud af enhver proportion i pressen, så har de implicerede spillere da også forklaret, at det i sagens natur ikke er noget der øger sammenholdet, at ikke hele truppen kommer afsted på træningslejr under mere inspirerende forhold end frostvejr og kunststofbaner hjemme i Danmark. Det galdt ikke kun de to dengang frasorterede spillere Todi og Hjalte, men også anfører Lønstrup, som i Løvetimen fortalte at det da ikke var optimalt. I samme Løvetime

kom der en forklaring på sagen, nemlig at man simpelthen kun rådede over 24 pladser til spillere, og derfor måtte lade nogle stykker blive hjemme. Hvilket måske ikke var optimalt for de spillere der dermed måtte blive hjemme, og for Todis form, da han mod forventning alligevel skulle bruges på holdet på grund af skader, men i det mindste var det en plausibel forklaring som det blot var en skam at man skulle vente indtil maj på.

Det var i det hele taget ikke en vinter hvor kommunikationen fungerede perfekt. En stor del af dette hang sammen med at man i en periode nærmest dagligt kunne læse klubledelse og spillere udtale sig til pressen om indholdet af deres respektive tilbud og krav om nye kontrakter, hvor de stod påstand mod påstand i en grad så den ene side fremstod som hævdende, at han havde fået et forringet tilbud, mens den anden side mente at man havde fremsat et for**doblet** tilbud!

Det blev annonceret midt i januar, at kontrakterne med Todi og Rune Pedersen ikke ville blive forlænget, og mens det for Todi – og Hjalte Nørregaard, der var i samme situation – betød at han måtte finde sig i på forhånd at være nederst i rangordenen, efter at en plan om en udlejning mislykkedes, så valgte Rune at finde en ny klub med det samme. Han tog til Modena, hvor han ikke kunne komme til at spille, og har nu fået at vide at han meget gerne må fordufte derfra, og at ingen holder ham tilbage. Problemet er, at ingen andre har villet hyre ham. Allerede i vinter beskrev Niels-Chr. Holmstrøm Runes agent som 'en nar', og set i bakspejlet skal jeg ellers love for at han havde en pointe. Det er vist ikke verdens bedste rådgivning Rune har fået.

Det var ikke den eneste kommunikationsbrist i vinterpausen, men på grund af Todis og Runes popularitet var det noget der fik sindene i kog. Det

Resten af foråret i Parken må blive på læserens egen nethinde - vi foretrækker at illustrere historien med billeder fra den kamp der var pointen med det hele, og med overrækkelsen af det trofæ der var hårdere tilkæmpet end de fleste. Og her spilleren der måske kæmpede allerhårdest: Peter Nielsen.

gjorde, i mindre grad, også hændelser omkring ligaens størrelse, og da Keld Bordinggaard vovede at blande sig med nogle måske lidt romantiske betragtninger om sagen set fra en landstræners synspunkt, så gerådede han i et mægtigt skænderi med Flemming Østergaard, hvor beskyldningerne fløj. Nogenlunde samtidig faldt taget i Siemens Arena i Ballerup sammen med et brag, og pludselig skrev sportssiderne om Parkens interesse for at overtage seksdagesløbet, og om økonomien og perspektiverne i det, med flere beskyldninger til følge.

Marts

Værst blev det dog, da det viste sig at den sidste træningskamp inden forårssæsonen, og samtidig den eneste træningskamp på hjemmebane og i en weekend, skulle spilles i Parken for lukkede døre. Den var svær at fordøje for fans som på dette tidspunkt hungrede voldsomt efter fodbold, og da forklaringen desuden var, at det var af 'taktiske årsager', og at der derudover ingen kommentarer var, er det mindre underligt at det gav temmelig knotne reaktioner. Man behøver knap være en stor skeptiker for at stille spørgsmålstegn ved hvilke taktiske hensyn der kunne være at tage, for en træner som ellers gør en dyd ud af roligt at arbejde med et fast koncept og i øvrigt ikke lade sig påvirke af hvad modstanderen foretager sig.

Spillertruppen var på dette tidspunkt blevet forstærket med erstatninger for den skadede Antonelius i form af den gamle favorit Ole Tobiasen, og for Rune i form af den højt roste Balázs Rabózcki. Og trods et nederlag i den lukkede kamp var der vel stadig ikke den store frygt for at det skulle gå specielt skidt i foråret, for ellers var det jo stort set den samme trup som hentede alle de point i efteråret, og som nævnt var der nærmest kun plads til forbedring.

Det virkede dog mildt sagt ikke som et udtryk for harmoni, da Ekstra Bladet et par dage før kickoff mod OB sagde "Velkommen til forsiden!" til Erik Mykland, der kælede med et nørrebrosk fortov klokken halv fire om natten et par dage forinden. Men selv på den baggrund burde OB alligevel være til at klare. Og de blev da også blæst ud af banen i de første tre minutter. Derefter blev det svært.

Det var som om at det hold som i efteråret havde virket som personificeringen af ro og koncentration var som forvandlet, og ikke til det bedre. Mod OB var det Martin Albrechtsen, som viste en helt ny side af sig selv ved at forære det første mål væk, men det var ikke hans skyld at angrebsspillet fungerede helt håbløst og i en evighed spillede stereotype og lange afleveringer til de store og stærke Hemmer i OB's forsvar, selv med en mand mere. Og på samme måde var det ikke det velspillende angrebs skyld, at forsvaret ugen efter mod AGF endte med at miste grebet til sidst. I øvrigt var det ikke F.C. Københavns skyld overhovedet, at AGF'erne fik lov at losse vores folk ned til højre og venstre – vi var mere end heldige med at de kun lykkedes med at skade to folk med deres svinske spil, men til gengæld uheldige at det var Thomas Røll som var den ene af dem, og at han måtte udgå i et par måneder.

Det var tid at regruppere og se på hvad der var sket. Det så ud som om Tobiasen slet ikke var oppe i omdrejninger endnu efter alle skaderne, og det var ikke betryggende at forsvaret meldtes at have kommunikationsproblemer med Rabózcki. Men værre var det, at spillere som Albrechtsen og Mykland så ud til at være kommet helt skævt ud af vinterpausen. Og det gjorde at Brøndby dermed lige pludselig kun var fire point efter os, og at den meget anstrengende Peter Foldgast nu kunne stå og hovere: "Nu henter vi dem!"

April

Det gjorde de ikke. Faktisk, fra det tidspunkt han skrydede, til sæsonen endte, hentede vi flere point end Brøndby! Men det er at overforenkle historien. Vi skulle gå grueligt meget igennem først. Bl.a. to møder i træk med BIF, som først besøgte Parken og var uheldige med ikke at vinde, og siden slog os ud af pokalen i en kamp hvor vi havde et solidt overtag i spillet, men stort set ikke skabte en eneste gedigen målchance i hele kampen. Og netop målchancer var noget der hurtigt skulle vise sig at blive en mangelvare, selv om der faktisk havde været en del i kampen mod AGF – f.eks. den som Jörgen Pettersson brændte i sjette minuts overtid. Da vi slog Esbjerg i Parken så det dog ud som om der i det mindste var kommet gang i den lidt hostende og spruttende motor, for selv om der også her var meget få chancer, og der måtte et noget umotiveret straffespark til for at vinde kampen, så var det da en begyndelse. Og Brøndby satte point til i Odense, så nu var der seks point ned.

Men ingen havde vel regnet med påskens rædsler. Silkeborg, de senere nedrykkere, havde vist lovende takter, men at de skærtorsdag kunne få lov til at daske os med 3-0 i en pinlig afklædning, hvor selv den navnkundige 'Bonaldo' fik lov at score, var trods alt uhørt. Og lige så chokerende, på en anden men ikke mindre skræmmende måde, var påskemandagens kamp i Parken mod bundholdet AaB, hvor holdet så ud til at selvdestruere foran vores alles øjne, med to frustrationsudvisninger og et meget sent mål til følge. Nul point i påsken

mod Brøndbys fire betød, at føringen nu var skåret ned til to point, og med skader og karantæner tilsyneladende over det hele, bl.a. til Mykland og en ribbensskadet Albrechtsen, begyndte alt efterhånden at se meget mærkeligt ud. Det blev hævdet, at vi kunne have vundet kampen, eller at vi ville have vundet kampen, hvis ikke Christiansen og Zuma var blevet vist ud, men det er svært at se hvordan. Kun et hold havde skabt chancer forinden, og det var altså AaB.

Heldigvis skulle vi i næste kamp møde Køge! Gad vide hvordan alt var endt, hvis ikke Flemming Ljungstrøm havde sat os i gang helt gratis med en tilbagelægning til... ingen. Ingen undtagen Jörgen Pettersson, der ikke havde i sind at brænde den chance. 5-0 endte det, endelig særdeles overbevisende men i tabellen var vi lige vidt, da Brøndby samtidig vandt en af sine få overbevisende sejre hjemme mod Midtjylland med et pragtmål af Foldgast – lad os ikke bilde os selv ind, at BIF's forår var den sejrsmarch for 'babyholdet' som det blev gjort til, for med kun syv sejre i femten kampe var det faktisk en ret gennemsnitlig pointhøst for et tophold, som blev præsteret. Problemet var blot, at vi var endnu mere ustabile.

Maj

Hvilket kunne ses med al tydelighed, da det blev 1-1 mod bundholdet AB i Parken. Det var ellers en bedre indsats end i de seneste hjemmekampe, men et forsvarskoks kostede dyrt. Her var der dog en meget positiv oplevelse: Todi, der mod Køge havde scoret sit første forårsmål, var nu endelig kommet i gang for alvor, og fik udlignet til sidst. Men da Brøndby dagen før havde vundet en meget heldig sejr i Esbjerg var det knap det man tænkte på. Nu var det nemlig dem der lå nummer et, fordi de havde en bedre målscore, og det var for mit vedkommende første gang jeg tænkte, at nu var mesterskabet røget en tur.

Man fik dog hevet en livline ind ved flere lejligheder, og den første var at vinde i Farum i en kamp der, med al respekt for Køge, var den bedste endnu i foråret. Det var som om at det begyndte at hænge sammen nu. At tålmodigheden og den principielle modvilje mod at gå i panik begyndte at betale sig. Der var målchancer, der var godt spil, og der var varemærket fra efteråret: det sene mål, som var udbytte af at spillet holdt kvaliteten over alle 90 minutter. Og ikke nok med det, men AGF fik et point i Brøndby dagen efter, og skulle have haft alle tre. Samtidig var Farum hægtet af – de var nu aldrig seriøse guldkandidater.

Så pludselig så verden igen lys ud, men ikke så snart får man en god oplevelse inden den næste dårlige følger. Én ting var, at bundholdet Viborg havde fået en kraftig renæssance under Benny Lennartsson, men det var alligevel uhørt at det skulle gå ud over os på den måde. I virkeligheden var det en kanonkamp holdet spillede i Parken, men forbløffende afslappet forsvarsspil, et brændt straffespark og en foræring til Søren Frederiksen med et tomt mål foran sig var mere end man kunne give et hold som aldrig hidtil havde vundet i Parken. Og forudsigeligt nok vandt Brøndby i Aalborg samme aften, og dermed var næste "nu er det tabt"-øjeblik indtruffet.

Zigzagkursen fortsatte i weekenden efter. Om lørdagen havde Midtjylland indbudt til vårfest i laden, og som en høflig gæst havde København medbragt en værtindegave i form af en mislykket tilbagelægning af Bo Svensson, som Frank Kristensen scorede på. Endnu et "det var vist det"-øjeblik. Men trods en af de mest udsigtsløse forstærkninger, kunne give de tre point på hjemmebane som vi efterhånden var ved at sprænges over at få lov til at se holdet få. Selv om det igen så helt strålende ud, fik Miti lov til at udligne til sidst, og det føltes atter som et tabt mesterskab. Den følelse kunne så fordampe et par timer senere, da Casper Ankergreen tilsyneladende ikke havde lært at lade være med at spille Søren Frederiksen bolden i fødderne i Viborg. To gange 1-1, og vi havde igen lov at tørre sveden af panden.

Juni

Nu skulle der så 'bare' vindes på udebane, igen, og endda med Todi i front, som i sin taske bar på en helt ny kontrakt for to år, hvor blækket knap var tørt. Men han brændte den ene chance efter den anden, og Zuma brændte, og hele holdet brændte, og selv om det i fornøjelsen over det gode spil og det gode selskab på turen derover måske var svært

Den fulde respekt til Backe, uden hvis kølige overblik dette næppe havde ladet sig gøre.

stehalvlege længe, i hård konkurrence, blev det hele vendt i anden af Røll, Todi og ikke mindst vores gamle ven Martin Nielsen. Og et uopfindsomt Brøndbyhold, vores evige følgesvende i tabellen, spillede 0-0 hjemme mod AB, deres første kamp uden scoring i evigheder, og var nu et point efter os.

Men selv ikke en hjemmekamp mod OB, der slet ikke havde haft det forår de burde med deres for- at blive rigtig ked af resultatet, så blev man det uvægerligt dagen efter, da Brøndby kværnede OB med 4-0 på hjemmebane. Det var den sidste og vel også største følelse af at titlen var gået fløjten.

Jeg ved ikke hvorfor det virkede som sådan en håbløs tanke, at man skulle kunne vinde på Brøndby Stadion. Jeg tror at man glemte, at vi har en træner som har gjort sit arbejde på topplan i mere end tyve år, mens Brøndbys kun har et år på

Danmarksmester 2003 - Parken d. 22 juni

Første trofæ nogensinde til Erik, og dagens mest rammende ord var "Mykland, du fortjener det!"

bagen som chef. Det var først og fremmest en ren taktisk triumf for Backe, at det først lykkedes ham at oversvømme Brøndbys midtbane totalt med tre pressende mand og Thomas Røll foran dem til at løbe mod forsvaret, og siden, da Brøndby fik overtag på midtbanen, at sætte Bora Zivkovic i front for at binde Wieghorst til forsvaret og generobre den midtbane som Wieghorst var begyndt at dominere.

At det skulle lykkes med et mål i overtiden er kun poetisk retfærdighed, og desuden var det meget hensynsfuldt over for os fans. Et kvarter, en halv eller en hel time, hvor en 1-0-føring skulle forsvares, ville have været umenneskeligt. Næ, dette var den perfekte måde at gøre det på. Det samme kan siges om den guldfest som er så rigeligt afbildet her rundt om.

I interviewet med Niels-Chr. Holmstrøm glæder sportsdirektøren sig med rette over, at hverken holdet selv eller klubbens fans slog holdet ud af kurs. Jeg må give ham ret i at hvis ikke Hans Backe og hans mandskab havde været så forbandet kolde i deres kollektive derriére, så havde der ikke været nogen guldmedaljer, for så var man gået i spåner efter bare halvdelen af den modgang vi har haft. Men jeg beder stadig som fan om at man ikke dømmer os for hårdt for ikke at have haft den samme ro. Det ligger i en varmblodet fanatikers natur at gå i panik når lejligheden byder sig, og dybest set er det jo kun fordi man vil holdet det bedst. Og det er også derfor man sidder her og hælder sit hjerte ud, så ærligt som man nu mener det, om de ting man undervejs lod sig gå på af.

I alle tilfælde var vi også med til det allersidste, og mens vi måske var ved at revne indvendig, var støtten forhåbentlig åbenlys udadtil. Stemningen mod OB taler for sig selv – det var ikke en typisk modtagelse af et hold der har svigtet hjemme tre gange i træk. Og i sidste ende fortjente både hold og fans guldet fuldt ud.

Men vi beder jer – næste gang vi fører med ni point ved vinterpausen, så må I gøre det lidt mindre spændende, for ellers bliver vi gamle længe før tid...

Og hele holdet og dem der står bagved dem fortjener også guldet, der først og fremmest kom hjem fordi der ikke blev givet op - selv når det så mest håbløst ud.

SMS 0 KR.

BLIV VED TIL DU SEGNER!

Telia Xpress er et nyt mobilabonnement med fri sms, nul fælder og nul nonsens.

Når abonnementet til 120 kr. om måneden er betalt, kan du SMS'e til du segner uden at bekymre dig om regningen. Almindelig SMS i Danmark koster nul kroner og dermed færdig (blot der ikke er tale om kommercielt brug).

Taletid koster 1,20 kr. i minuttet uanset hvad tid på døgnet du ringer og hvor i Danmark du befinder dig. Oprettelse koster 99 kr. og aftalen skal gælde i mindst 6 måneder.

Telia Xpress er fremtidssikret med GPRS, så det er hurtigt og let at downloade alle de nye javaspil.

Skift til Telia Xpress med den mobiltelefon du har i dag eller benyt et af de gode tilbud hos Telekæden, TeleMesteren, Kvickly xtra, eller El-Giganten.

PS! Kig ind på **sms0kroner.dk**, hvor vi har et par overraskelser til dig...

SPIL OP!

Med Telia Xpress har du adgang til over 60 forskellige spil til din mobiltelefon - og der kommer hele tiden nye. Hvert spil downloades nemt for mellem 15-45 kr. pr. styk.

www.sms0kroner.dk

keep in touch TELIA

Ordene er vores sportsdirektørs og de faldt, da jeg måtte afbryde Niels-Christian Holmstrøm, for at vende det bånd, der sad i min båndoptager.

af Martin Kreisberg | Fotos: Niels Jørgensen

De fleste kender Niels-Christian Holmstrøm som en meget veltalende herre og også som en mand, der ikke lader ting stå usagt, når snakken går om vores klub. Jeg har tidligere interviewet Niels-Christian Holmstrøm til Brølet og vidste derfor, at det gjaldt om at være godt forberedt. De, der gennem årene har hørt vores sportsdirektør i Løvetimen, ved, at vores sportsdirektør ikke er specielt interesseret i at tale om spillerindkøb. Måske netop derfor havde flere af mine FCK-venner, som jeg havde fortalt, at jeg havde sat Niels-Christian i stævne, sagt; spørg ham hvorfor vi ikke køber nogle spillere, og når han så har svaret, så brug journalist-tricket og stil spørgsmålet en gang til.

Interessen for, hvem klubben køber, eller hvorfor den ikke køber nogen, er ofte samtaleemnet blandt mange fans i turneringspauserne. Tekst-tv og internettet granskes ivrigt for at finde rygter, helst nyheder, men der havde været larmende tavst fra Øster Allé, da jeg den 21. juli troppede op i det ene af tårnene på Slottet (for nu at blive i Niels-Christians Kafka-terminologi, selvom Processen må siges at være et afsluttet kapitel). Det kunne også have været oplagt at tage udgangspunkt i Hans Backes spillesystem (eller koncept om man vil), som vi som fans heller ikke kan lade være med at diskutere. Men for at få et bredere indblik i Niels-Christians arbejde og for at få ham til selv at sige noget om de ovennævnte diskussioner, valgte jeg at starte et helt andet sted.

Niels-Christian i fint selskab på Ibrox, som forhåbentlig ikke er hjemmebane for det sidste mesterhold vi skal spille mod i dette efterår.

"Når jeg begynder at snakke fodbold, er det svært at svare med enstavelsesord."

Hvordan er livet som sportsdirektør efter fire år på posten?
Det er spændende og udfordrende. Vi er i F.C. København begunstigede og privilegerede på den led, at vi er i et foretagende, hvor vi kan tillade os at sætte høje og ambitiøse mål. Så meget desto større er kravene, og derfor skal man være vedholdende i sine anstrengelser. På den del er der ikke den store forskel.
Det er et job, man aldrig bliver færdig med. Fodbolden sover aldrig. Du er aldrig i en situation, hvor du kan læne dig tilbage i stolen og sige, nu kan vi godt tage ud og spille golf eller fiske. Men det er da også spændende.

Tænker du i dit arbejde som sportsdirektør på, hvor mange tilskuere der kommer med henblik på økonomien, og har du fået større råderum i løbet af din tid på pinden?
Vi lægger jo budgetter ligesom et hvilket som helst andet firma. Der er nogle indtægter og udgifter, som er rimelig nemme at forholde sig til. Det er ikke sådan, så vi sidder og tænker på, om der kommer 2.000 tilskuere flere eller færre til en kamp. Men det er en fornøjelse, at mange af de anstrengelser, som mange har gjort sig for at gøre vores fodboldkampe interessante og attraktive udmønter sig i flere tilskuere. Vi bliver flere og flere om søndagen, eller hvornår det nu er, vi spiller - det er jo fantastisk.

Da du tiltrådte, talte du om, at holdet både skulle spille underholdende, attraktiv fodbold og samtidig skabe resultater. Overvejer man, om resultater giver flere tilskuere end attraktiv fodbold, og er der overhovedet plads til den slags overvejelser?
F.C. København kan i hvert fald ikke bruges som målestok. Vi har konstateret, at vi har haft stort set stigende tilskuerantal over årene. Man kan ikke se nogen korrelation mellem resultater og tilskuere. Vi kan se, at vi har flere tilskuere i dag, end vi havde da vi blev nummer syv og otte, men vi havde også flere tilskuere, da vi blev nummer syv og otte, end da vi blev nummer tre. Så det mener jeg ikke, man kan lægge noget i.

Sæson	placering	tilskuersnit
92-93	1	9.059
93-94	2	8.019
94-95	6	8.714
95-96	7	9.462
96-97	8	8.721
97-98	3	11.678
98-99	7	12.165
99-00	8	12.341
00-01	1	17.364
01-02	2	14.794
02-03	1	21.955

Hjemmebanesnittet i Superligaen

"Vi lever i en tid hvor fodbolden udvikler sig med store skridt, og det er spændende at være med til."

Jeg lagde mærke til, at du bruger ordet firma?
Når vi taler om budgetter og økonomi, så er det jo et firma, et selskab eller en koncern. Jeg ved, at Flemming bruger ordet koncern, det gør jeg så ikke.

Er der sket en ændring fra du tiltrådte jobbet som sportsdirektør for et fodboldhold til i dag, hvor du bruger ordet firma?
Det mener jeg ikke, man kan lægge noget i. Jeg er blevet ansat som medlem af direktionen i firmaet, med ansvar for det sportslige område. Som ansvarligt medlem af direktionen skal jeg også underskrive regnskaber for driftselskabet og konferencecenteret, og hvad der nu ellers er. Og så sidder jeg også i bestyrelsen, så jeg har både bestyrelses- og direktionsansvar.
Det er klart, at mine primære indsatsfelter ligger på den sportslige organisation. Det er det, der interesserer mig, og der jeg har mit know-how.

Fodboldtilhængere er grådige. Det skal de være. Vi vil både se vores hold vinde, og som vi plejer at sige; vinde med stil. Det synes jeg i al beskedenhed også, at vi gør. Vi vinder heldigvis de fleste fodboldkampe, og vi har også skabt nogle resultater, i hvert fald på nationalt niveau.
Vi har etableret os der, hvor F.C. København bør være - nemlig i den absolutte top i dansk fodbold. Der, hvor man spiller med om mesterskabet hvert år. Det har vi nu gjort i tre år.
Hans Backe bruger det svenske udtryk: Alle kan danse en enkelt sommer. At vinde mesterskabet et år, det kan ske for stort set hvem som helst, uden at jeg skal fornærme nogen. Men at ligge i toppen år efter år og konstant spille med om mesterskabet, det er der, man etablerer sig.

Vi vil gerne ligge på det niveau, og det er det, der skal være vores mål og afsæt til videre udvikling. Vi er nået dertil, hvor vi vil være, og de ting, som jeg har lovet, lidt letsindigt i sluthalvfemserne, har vi næsten holdt.

Er der plads til at dyrke sin egen fodboldfilosofi som sportsdirektør?
Ikke til at dyrke den, men der er plads til at lufte den. Heldigvis, for nogle af opgaverne er også at være sparringspartner med vores trænerstab og vores spillere. Så det er klart, at jeg giver mit besyv med, og det skal man også gøre, vel at mærke på de rigtige tidspunkter. Der er fra min side meget stor respekt for, at vi ansætter professionelle folk til at lave et professionelt arbejde.

Det gør vi jo ikke for, at vi skal gå og fortælle dem, hvad de skal gøre. Jeg sparrer med træneren og diskuterer nogle gange med spillerne; taktiske detaljer og selvfølgelig også følelsesmæssige ting, hvordan spillerne har det, og hvad de skal arbejde med. Jeg snakker ikke kun med dem, når der skal forhandles kontrakter. Heldigvis, for det er det, der er det spændende og den pragtfulde del af jobbet.

Får du tid til at tage rundt og se 1. divisionskampe eller andre kampe?
Jeg ser ikke voldsomt mange nationale kampe. Jeg ser vores egne hold, vores reservehold og vores DS-hold. En gang imellem ser jeg nogle andre superligakampe og 1. divisionskampe.

Nogle gange er der er nogen, der mener, at det var en god ide, hvis jeg kiggede forbi, og så ser jer nogle andre kampe. Men ellers sender vi jo også nogle af vores andre udmærkede folk af sted.

Personligt holder jeg meget af spillertyper som Bisgaard og tidligere Donatas og Michael Johansen, som udfordrer modstanderne og prøver de svære ting og derfor kan komme til at se "dumme" ud, når det mislykkes. Er der plads til den slags spillere i moderne fodbold?

Det mener jeg helt afgjort. Spillere, der ikke tør udfordre, er jo ikke så godt. Man skal have spillere på et hold, som udfordrer modstanderen, og som tør gøre det uventede. Men det er klart, at det er spillere, som skal gøre det med afsæt i den spillestil og organisation, vi nu engang har. Ellers går det hele op i hat og briller. Og så skal man i øvrigt gøre det, når man har niveau til at gøre det. Det nytter ikke noget, at man som spiller stopper op og vil vise langsiden, at nu kan den godt få tre på foden. De individuelle genistreger, man kan finde på, skal man lave, hvis de tjener spillet og holdet. Der er nogle spillere, der har tendens til at spille det, vi kalder det *carioca*-fodbold - med et brasiliansk udtryk - det vil sige, at man spiller for 7. række, lidt ligesom skuespillere, der spiller for balkonen i stedet for med de andre skuespillere. De spiller de andre ud af scenen - ligesom jazzmusikere der spiller soli, så de andre knap nok kan komme til. Det duer ikke. Og så skal man også passe på ikke at lægge sit spil op på et niveau, hvor man konstant forsøger at gøre det sværeste.

Når jeg siger disse ting, er det ikke fordi vi i F.C. København ikke sætter pris på, at man kan de ting, tværtimod. Individualister, der kan nogle fodbolddetaljer, som man ikke ser andre steder, er altid velkomne. Men der er ingen tvivl om, at fodbold er blevet hurtigere, og fodbold er fysisk mere krævende, ikke bare i tempo, men også med hensyn til fysisk indsats. Så det er ikke så nemt at krølle. Der står bare én og træder ind i din bane, og så får du et frispark. Disse små frispark får man lov til at lave masser af gange i løbet af en fodboldkamp, uden at der er nogen, der skrider ind. Der er ingen, der beskytter den specielt kreative spiller og siger; nu skal han have lov til at krølle. Hvis man ikke kan gøre det i tempo, hvis man ikke kan gøre det i fart, hvis ikke man kan sætte en spiller af, også en "grim" en, som kun kommer for at sparke en over benet, så nytter det ikke.

For at kunne gøre de der ting, skal man også have en evne til at skabe sig plads til det. De spillere, der kan det, er fantastiske. Omvendt vil jeg sige, at når man ser nogle af de spillere, vi beundrer i udlandet, en spiller som Zidane - nu taler jeg altså om den rigtige - prøv at se hvor elegant fodbold, han kan spille. Han kan tjatte til bolden, gå i position, få den igen og spille den videre med foden og så få den igen. I virkeligheden dribler han ved hjælp af sine medspillere, fordi hans pasningsspil og første berøring er så fantastisk og det samtidig med, at han er kæmpe stor og utrolig smidig. Så elegance er jo mange ting, og kreativitet er mange ting.

"Jeg tror og håber ikke, at fodbold bliver sådan, at der ikke er mulighed for individualisten og kreatøren til at lave genistreger."

Hvordan har du det med pressen? Jeg tænker blandt andet på, at den efter en sæson, hvor klubben blev mester, stadig undrer sig over, hvorfor du ikke skrev kontrakt med Marcelo Delgado.

På den ene side er vi i F.C. København meget privilegerede, fordi der er megen opmærksomhed omkring vores klub. Vi behøver ikke at ringe til pressen i tide og utide for at høre, om de nu ikke vil komme forbi og skrive lidt om vores lille forening. Tværtimod kan man sige, at vi har rigeligt at gøre med at holde dem fra dørene. Det er et fantastisk privilegium, man har med en organisme som F.C. København, som optager så mange mennesker. F.C. København er så stærkt et *brand*, at enhver tv-station og enhver avis skal have en nyhed om F.C. København, om end ikke hver dag, så næsten hver eneste dag, fordi det er det, der interesserer befolkningen. På den led har vi det godt. Det betyder selvfølgelig også, at interessen for F.C. København nogle gange antager nogle proportioner og har nogle afledede effekter, som ikke er så morsomme. Hverken for ledelse, træner eller spillere.

Jeg vil aldrig acceptere, at journalister skriver bevidst ondskabsfuldt eller skriver usandt. Det er det generelle svar om journalister. Om de skriver noget med, at hvorfor har vi købt Peter Møller, eller hvorfor har vi ikke købt Marcelo Delgado, hvorfor har vi ikke skrevet kontrakt med Rune Pedersen og hvorfor har vi skrevet kontrakt med Peter Nielsen, det er den almindelige diskussion, som også hører med. Vi er 5 millioner mennesker som spørger Morten Olsen om, hvorfor han sætter de spillere på holdet og ikke nogle andre. Vi er alle sammen landstrænere og klubdirektører. Heldigvis for det. Det har jeg ikke nogen problemer med. Der er ingen sandheder på det område.

Man er lige blevet Danmarksmester, og alligevel skal man have skudt i skoene, at man ikke købte en eller anden for et år siden. Er det ikke svært at gøre det godt nok?

Jeg vil mere sige, at Hans Backe og jeg efter vores mesterskab har undret os over den megen mumleri, hvis man kan kalde det sådan. *Mumble in the Jungle*, der har været om, hvorvidt det her mesterskab har været fortjent, heldigt, eller jeg ved ikke hvad. Hvis ikke Hjalte Nørregaard havde scoret i overtiden, og jeg ved ikke hvad. Ja, hvis ikke Hjalte Nørregaard havde scoret i overtiden, eller hvis ikke Andres Oper havde scoret i overtiden, eller Leon Andreasen havde scoret i overtiden, eller Miti havde scoret 3 minutter før tid, eller Peter Møller havde scoret i overtiden.

Sådan nogle kampe er der jo hele sæsonen. Kampe, hvor det nogle gange er os, der scorer i overtiden, og andre kampe, hvor modstanderne scorer. I foråret oplevede vi tre til fire gange modstanderne score i overtiden. Så er der en enkelt kamp, hvor vi så gør det - so what - det gjorde Brøndby jo også i sidste sæson.

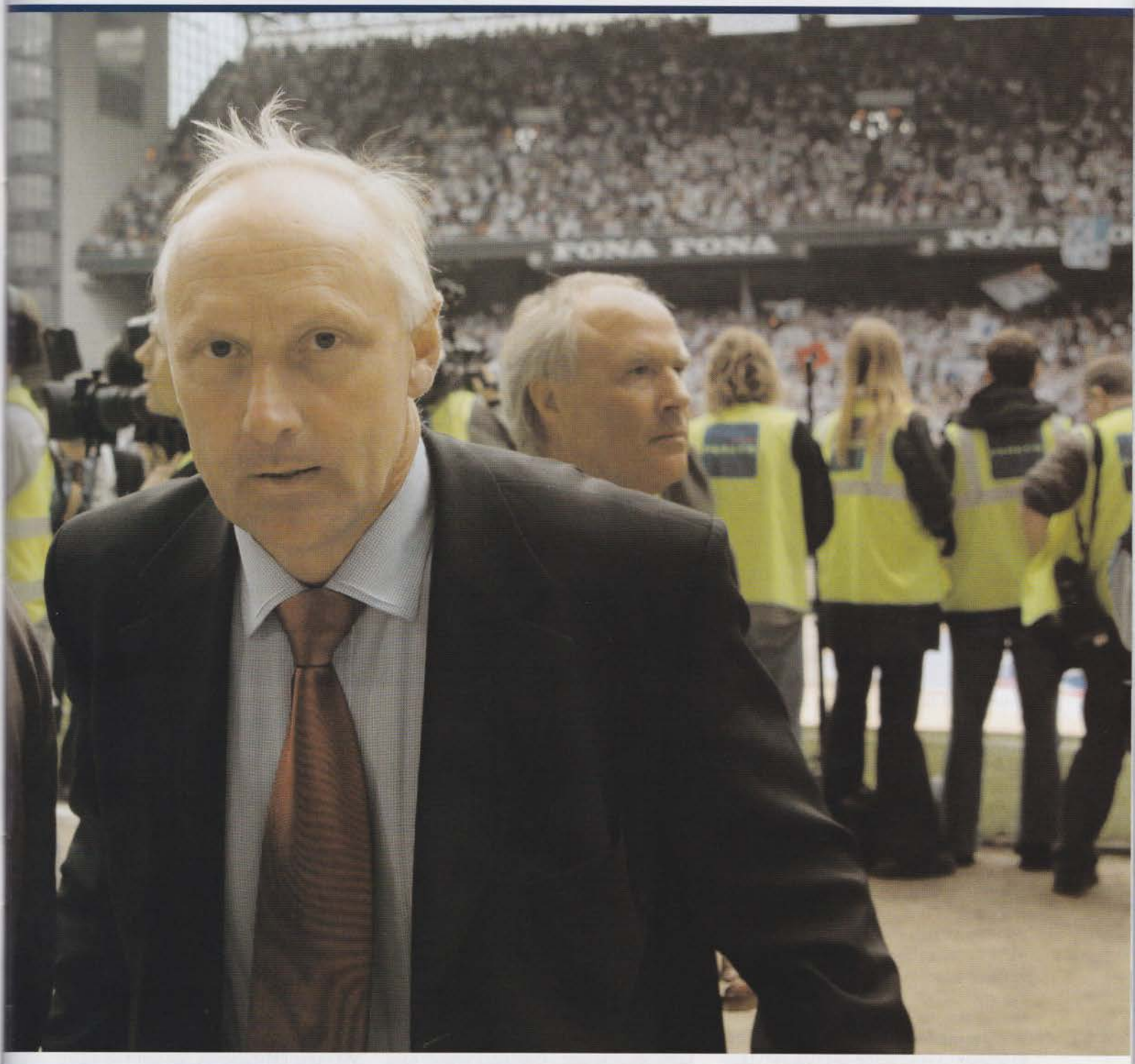
Hvordan har du det med programudvalget?

Jeg har det udmærket. Det er nogle ualmindeligt sympatiske mennesker, der sidder der. Men det program, de har lavet i år, er i sandhed det ringeste program, jeg i mit liv har set. Hvis F.C. Københavns værste fjende skulle lave et kampprogram, så havde han lavet det, vi har fået i år.

Jeg har en statistik fra de seneste tre sæsoner, der viser, at vi har haft dobbelt så mange udekampe som hjemmekampe mod AaB, Esbjerg og Midtjylland. Tendensen fortsætter i den kommende sæson, hvor vi skal to gange til Ålborg og Esbjerg og bytter to besøg på Ikast Stadion ud med to i Viborg. Det virker påfaldende, at det er sådan år efter år.

Jeg har tænkt mig, når jeg nu får lejlighed til at møde programudvalget, at gøre opmærksom på, at jeg finder det fuldstændig urimeligt, at vi fem år i træk har AaB to gange på udebane. Det er endnu mere urimeligt, at vi får en turnering, hvor vi starter med i de fem første kampe, i det tidsrum hvor vi skal spille europacupfodbold, at have nummer, to, tre, fire, fem og seks fra turneringen sidste år. Det vil sige de fem på papiret stærkeste modstandere. Dem møder vi i de første fem kampe, heraf møder vi tre af dem på udebane. Nu har vi selv ønsket udebane i den første kamp, fordi vi er ved at lægge banen om, og vi har en koncert herinde fredag før turneringsstart. Men vi møder dem ikke alene på udebane, vi skal ud på de to længste rejser, til Ålborg og Esbjerg, forud for europacupkampe, og så kommer de med en pressemeddelelse, hvor de bl.a. fremfører, at de har kigget meget på, hvor de har lagt Brøndby - F.C. København kampene, for nu skulle de ikke ligge i næstsidste runde, men et andet sted. Den første Brøndby-F.C. København kamp ligger gud døde mig tre dage før begge klubber formentlig skal spille de vigtigste kampe om at kvalificere sig til Champions League og UEFA-Cup. Og så lægger man et internt opgør, som der er så meget prestige i, tre dage før vi skal spille den kamp. Hvad tænker de på?

[Niels-Christian undskylder, at han hidser sig op, tager en tår af sin danskvand og siger: "Som du kan høre, er det noget, der optager mig."]

Færdigt, veludført arbejde: Holmstrøm på vej ud af orkanens øje efter kampen mod AGF 22. juni.

[Jeg forsikrer ham om, at det skam også optager os fans. Blandt andet er der planlagt en midtugerunde samtidig med Champions League, hvilket jeg ser som en direkte fornærmelse, fordi programudvalget således på forhånd har valgt at sige, at vores hold ikke kvalificerer sig til det forjættede land.]
Ikke nok med det. Jeg har for to år siden sagt til dem; det må være rimeligt, at når der er midtugerunder, at man så planlægger kampe mellem hold, der geografisk er rimelig tæt på hinanden. At vi tog til Gladsaxe, Herfølge eller Frem, der er sgu da rigeligt at vælge imellem. Hvor skal vi hen en onsdag aften. vi skal til Viborg! Det kan ikke være længere væk.
Hvor mange fans - københavnske fans plejer at gå på arbejde! - kan nå at komme til Viborg? Vi spiller klokken syv om aftenen på en arbejdsdag. Det er fuldstændig latterligt.
Ligeledes har vi bedt om at få hjemmebane i den sidste kamp. Det er kun lykkedes os én gang i min tid. Vi har altid udebane i den sidste kamp, altid bortset fra juni i år.

Det virker mærkeligt i betragtning af, at vi i de sidste sæsoner har haft 17 hjemmekampe og 16 udekampe. Vi starter på udebane, og vi slutter på udebane. Det er bare for at nævne en lang række af de angrebspunkter, der er i det rædselsfulde program, vi har fået. Alle ved jo, at det, uanset om man er et godt hold eller dårligt hold, er vigtigt at komme fra perronen. Apropos journalister: Vi kender jo godt mekanismerne. Vi er optaget af andre ting. Vi skal spille vigtige europacupkampe, specielt kvalifikation til Champions League. Og taler vi om Danmarks status internationalt, så hjælper man da ikke de danske europacup-hold med sådan nogle programmer. Det er håbløst. Vi skal rejse til Ålborg et par dage inden vores første kamp om at komme i Champions League, og vi kan ikke komme hjem. Man kan ikke flyve hjem fra Ålborg lørdag aften. Det kan ikke lade sig gøre på denne her tid af året. Der bliver fløjet efter sommerplanen, så vi må med tog eller bus hjem. At vi skal længst væk på det her tidspunkt, hvor der er midtuge-kamp, er ikke morsomt.

Med hensyn til turneringsform, har du været fortaler for en turnering med 10 hold og dermed 36 kampe?
Jeg har været fortaler for, at vi ikke får en udvidelse af ligaen. Og jeg er fortaler for, at vi får en sportslig retfærdig turnering, og ikke den vi har nu. Vi skal have lige mange hjemme- og udekampe. Jeg kan ikke finde nogen anden matematisk løsning end at man spiller med ti hold. Otte hold er for lidt. En alternativ løsning er tolv hold, men så skal man have slutspil, hvilket jeg heller ikke har noget imod.

Hvor får du i kalenderen plads til alle de kampe - i de sæsoner, som afsluttes med en VM- eller EM-turnering, specielt hvis målet er at spille med i Champions League?
Det kan jeg godt. Der er stadig masser af ledige datoer, hvis ellers alle hold har varme i deres baner.

Det handler vel også om, hvornår Morten Olsen vil have rådighed over landsholdsspillerne?
Vi taler om at opprioritere klubfodbolden, som er basis. Hvis ikke vi får nogle ordentlige vilkår for klubfodbolden både sportsligt og økonomisk, så bliver der heller ikke lavet nogen talentudvikling, og så er der ingen landsholdsspillere til Morten Olsen. Det er da et problem for klubfodbolden, at vi ikke kan spille i juni måned. Man kunne for eksempel vælge at spille pokalturneringen i juni og juli. Der er ingen fodboldspillere, der skal have to måneders sommerferie og to måneders vinterferie. Det er eliteidræt, vi beskæftiger os med.

Som du selv nævnte, blev vi, som du havde lovet, mestre her i B 1903's jubilæumsår. Men var holdet så godt spillende sidste efterår, som tabellen gav udtryk for?
Nu skal vi jo passe på, at vi ikke selv begår den fejl at blande resultater og spil sammen. Jeg mener afgjort, at der var kampe både i efteråret og i foråret, hvor vi hverken spillede op til niveau eller spillede det fodbold, som vi gerne ville spille. Enten fordi modstanderne var dygtige til at forhindre os i det, eller fordi vi ikke selv formåede at holde niveau. Men jeg mener omvendt også, at der både i efteråret og i foråret blev spillet nogle kampe på overordentligt højt niveau. Kampe, hvor vi spillede både seværdig og underholdende fodbold. Skal vi sige noget rigtig tilfredsstillende om vores hold i sidste sæson, så er der mange, der har forsøgt at være efter os og ødelægge os. Men hverken Laudrup-mania eller for den sags skyld os selv eller vores egne fans har jo kunnet få holdet slået tilstrækkelig meget ud af rytmen, til at det ikke kunne vinde mesterskabet. Det, mener jeg, er en af de store styrker, vi har vist i år.

Der har været talt om fleksibilitet i spillesystemet, og i de sidste kampe i foråret blev der løsnet op i forhold til en stram 4-4-2 opstilling. I mine øjne fordi vores modstandere kunne læse holdets spil for let. Er det noget, du diskuterer med Hans Backe?
Selvfølgelig diskuterer vi det og snakker om det. Men jeg mener ikke, at der er nogen modstandere, der har læst os. Vi har jo ikke nogen hemmeligheder. Alle ved, hvordan vi spiller. Problemet er bare, at vi er så dygtige til at gøre det, og vi har så dygtige fodboldspillere, at modstanderne almindeligvis ikke har kunnet stille noget op over for det.

Vi så en ny formation i det tredje af forårets opgør mod Brøndby, efter at de havde været dominerende på midtbanen i de to første.
Brøndby er ikke i nærheden af at være i overtal på midtbanen. Brøndby spiller efter min opfattelse en udmærket kamp herinde i Parken. Men Brøndby kommer ikke til nogen afslutninger *[jeg husker en mirakelredning af Raboczki, der slår bolden op på overliggeren, efter at Mattias Jonson har halvflugtet, men nævner det ikke og lader i stedet Niels-Christian fortsætte - kreis]* - begge hold sidder så snærende meget på hinanden, at ingen egentlig kommer til afslutninger. Brøndby scorer deres mål på et frispark, hvor Ole Tobiasen står og sover, og vi scorer på et straffespark.
Der er ingen af holdene, der tilspiller sig stribevis af åbne chancer, men Brøndby sidder bedst på spillet i den kamp. Efter min opfattelse taber vi så pokalkampen ude i Brøndby, selvom vi i perioder spiller langt bedre end Brøndby.

Jeg mener, at vi i foråret så noget af det bedste spil i Esbjerg, hvor man netop gik væk fra den stramme 4-4-2.
Det har så også noget at gøre med spillestil. og sådan som det udmønter sig på banen. Det har jo dels også noget at gøre med, hvilke spillere vi har til rådighed samt hvilke spillere, der træder i karakter. Vi har en firemands midtbane, og den har vi så forsøgt at skifte lidt rundt med. Vi kan spille med fire på linie, spille med tre og en, eller spille med en diamant. Vi sluttede sæsonen med at bruge Peter Nielsen som ren defensiv midtbanespiller og flytte Mykland ud på en for ham lidt uvant position på siden; fordi vi er blevet lidt for bagtunge med begge spillere nede. Det er jo så, fordi, det med den faste formation blev lidt for let for modstanderne at komme op og sætte sig på den centrale midtbane, og så kunne vi ikke komme til at spille fra tilstrækkeligt hurtigt. Ved at forskyde en lille smule i den, fik vi mere dybde i vores egen midtbane og den fordel, at vi kunne sende en midtbanespiller frem og presse modstandernes forsvarsspillere. Det var det taktiske mesterstykke, vi lavede ude i Brøndby.

Savner truppen ikke en eller flere midtbanespillere, der scorer mål? – og bliver vores spil derfor ikke for let at dæmme op for? Jeg tænker på en type som Christian Poulsen, der tog en masse dybdeløb ind i feltet eller en langskudstrussel?
Det gør vi da. For det at have en skudtrussel udefra, eller folk, der kommer bagfra, og som kan afslutte udefra - også på riposter, der kommer ud efter et stort spilovertag - er en væsentlig styrke at have på et hold. Der må vi jo erkende, at gamle Nielsen ikke laver så mange mål, som han gjorde tidligere fra den position, selvom han har et udmærket spark. Mykland er jo ikke en mand, der sparker på mål, så det er jo rigtigt. En spiller som Thomas Røll burde lave mange flere mål, fordi han har redskaberne til det rent sparketeknisk og hovedstødsteknisk. Vi glemmer lidt, at vi er det hold der suverænt skaber flest målchancer. Vi er så også det hold, der har den suverænt ringeste udnyttelsesprocent. Det kan man så arbejde med. Men det er svært samtidig at forstå, at folk siger, at vi ikke spiller målsøgende.

Burde vi ikke have en frisparksskytte, som er en reel trussel eller indarbejde nogle kombinationer, som kunne føre til flere mål end vi så i den forgangne sæson?
Jo., det kan du selvfølgelig sige. Men jeg synes i øvrigt, at vi har lavet en del mål på skråfrispark og hjørnespark sidste år. Man kan altid diskutere, om det er nok. Vi har måske fået for lidt ud af vores frispark. Til gengæld har vi lavet mange mål på hjørnespark. Jeg falder lidt ned af stolen, når der bliver rynket på næsen af de mål, vi laver på hjørnespark, samtidig med at Brøndby laver tre mål på hjørnespark i Ålborg. og så har de spillet drømmefodbold. Det afhænger lidt af hvilke øjne, der ser, vil jeg sige.

Giver det ikke angriberne en fordel, hvis modstanderne er bange for at lave frispark på kanten af feltet, fordi man har en farlig skytte?
I det hele taget skal man undgå at lave frispark, for det er dødsens farligt. Tidligere havde vi Højer og sidste år Carsten Fredgaard. Det er en gave for et hold at have en mand som Højer. Jeg tror da også, at de fleste hold gerne ville have en spiller som Beckham eller Roberto Carlos, som med kraft eller finesse scorer hver tredje gang. Det er jo fantastisk. Hvis det var så nemt, var der nok også flere, hold som havde den slags spillere. Jeg kender mange tophold, som heller ikke har sådan en.

Får F.C. København nogensinde en topscorer i Superligaen?
Det er jo en af de ting, vi ikke rigtig har kunnet i denne her klub. Vi har haft mange, vi troede kunne blive det. Det kniber lidt med både evnen til at være på det rigtige sted, at kunne opsnuse hvor man skal være, og selvfølgelig også den kynisme, der skal til.

Det så vi blandt andet i Esbjerg?
Det var helt ekstremt og havde nærmest karakter af hekseri. Man kan ikke forestille sig, at det kan lade sig gøre at misbruge så mange chancer i en kamp. Det er mere ærgerligt i kampe, hvor man ved, der kommer et vist antal chancer, for der skal man have en højere udnyttelsesprocent.

Vi så det også mod Djurgården sidste år.
Ja, der bliver det utroligt kostbart, at vi ikke scorer på hjemmebane. 0-0 er i sig selv ikke noget dårligt resultat i Europacup, men man skal samtidig kende sin besøgelsestid.

Med en stort set uændret trup i forhold til sidste sæson, hvad får dig til at tro på europæisk succes i år?
Nu mener jeg for det første, at vi har trimmet truppen. Vi har lejet nogle spillere ud, og vi har faktisk spiller for spiller en meget stærk trup. Vi har en meget fin blanding af talent og rutine. Man skal jo heller ikke glemme, at hvis man kigger på holdbilledet fra 2001, så er der 29 spillere. I dag er der seks af dem tilbage. Hvis man skal opnå resultater, skal man have en vis stamme og kontinuitet. Man skal ikke glemme, at vi har fået en del spillere sidste sommer og en del spillere i vinter. Det er vigtigt at skabe kontinuitet i automatismer og de sammenhænge, der skal være på et fodboldhold.
Dermed ikke sagt, at der ikke kan tilføres nogle ting, for en af de ting der altid er en læresætning, er, at man altid skal slibe kniven. En trup må jo ikke blive selvtilfreds og den må heller ikke være mæt. En trup skal være sulten. Derfor må der også gerne skabes noget konkurrence og tilføres ny energi. Men omvendt er det jo også sådan, at vi efter min opfattelse har den stærkeste trup, vi har haft i F.C. Københavns historie.

Jeg vil også gerne pege på, at de talenter vi har. hvis jeg tager spillere som Martin Bergvold, Christian Traoré, Hjalte Nørregaard, Jesper Bech og Elrio van Heerden, så taler jeg om spillere på U-21- og U-20-landsholdene, som er absolut blandt de bedste i deres aldersgruppe. Hvis ikke disse spillere skulle beregnes som fuldgyldige medlemmer af truppen, og dermed også nogle man kan læne sig op ad efterhånden, så...

Der er mange, der siger, "hvorfor går I ikke ud og køber en Michael Silberbauer". Silberbauer er da en

Holmstrøm har været i sædet som sportsdirektør i 4 sæsoner nu. Det er blevet til 2 mesterskaber en sølv og en tabt pokalfinale.

glimrende spiller, og han har da måske også på nogle punkter færdigheder, som dem, jeg nævner, ikke har. Til gengæld har de nogle færdigheder, han ikke har. Vi taler altså om et kuld af de stærkeste midtbanespillere i Danmark i deres årgang. Og når jeg så sammenholder med, at vi på ynglingeholdet har to storspillere i svøb; William Kvist Jørgensen og Jeppe Brandrup og som begge er på U-18 landsholdet, så sidder vi altså med seks af Danmarks største talenter til måske fire pladser på midtbanen, Traoré kan spille i centerforsvaret, og så siger folk: Hvorfor går I ikke ud og køber Silberbauer, hvorfor køber I ikke Jan Kristiansen? Vi kender da godt Jan Kristiansen og Silberbauer, og de er glimrende fodboldspillere med store kvaliteter. Men man skal altså se på, hvad man selv har. På kontinuiteten og sammenhængen.

Det er det, der er forskel på at være fan og at være sportsdirektør. Undskyld, jeg siger det. Men dermed ikke sagt, at vi synes vores trup er komplet. Vi har jo ikke vundet Champions League, og selv de hold, der vinder Champions League, går jo også ud og modellerer på deres trup. Forholdet for os er nu det, at vi er nået det skridt videre, at hvis vi skal hente spillere, skal det være spillere, som virkelig er kvalitetsspillere. Vi snakker om nogle af de mest talentfulde U-21-landsholdsspillere i Danmark, som man siger, hvorfor køber I ikke dem? Dem har vi allerede, måske ikke helt med de samme kompetencer, men så har de nogle andre, som de er endnu bedre på. Vi har faktisk nogle af Danmarks dygtigste unge mennesker på de positioner, vi taler om her. Så kigger vi i angrebet. Jamen, der er ingen oplagte unge danske talenter i den aldersgruppe vi kigger på.

Der er måske en hist og pist, men alle går jo og øffer over,hvor de er. Der er nogle andre spidskompetencer, hvor man også lurer lidt. Kigger man på landsholdet, undrer man sig også over, hvem de udtager til de og de pladser. Vi har dem ikke lige for hånden. Dem skal man så se, om man kan finde nogle andre steder.

Og så er situationen så heldigvis den, at F.C. København har nået et niveau med en spillertrup, der er så stærk, at vi skal have spillere af en vis kvalitet. Og der er det ikke ligesom i Matador, hvor man køber Rådhuspladsen, fordi det kan være at ham, der ejer Rådhuspladsen, ikke vil sælge den, eller at Rådhuspladsen ikke vil til Østerbro, for nu at bruge det billede - så det er jo ikke konservesdåser, vi har med at gøre. Der er mange ting, der skal gå op i en højere enhed. Jeg har ikke sagt noget om, at vi ikke skal købe spillere, men vi skal finde de spillere, som passer ind i vores trup både spillemæssigt og mentalitetsmæssigt på den ene og anden led. Vi skal bestræbe os på at udvikle de spillere, vi har, og selvfølgelig også tilføre ny energi til spillet. Men om det sker i dag eller i morgen, det er timing.

Er sommerpausen for kort til, at der er tid til at integrere nye spillere?

Det kommer an på, hvad det er for nogle spillere. Nogle spillere kan gå direkte ind og gøre fyldest. Klassespillere vil altid kunne gå ind og specielt dem, der kender lidt til den måde, vi spiller fodbold på. Vinterpausen er måske nok set med vores briller et bedre tidspunkt.

Det, der er problemet, er selvfølgelig, at vi får de store europæiske udfordringer nu. Men der er jo ingen garanti for, at hvis jeg går ud og køber to spillere nu, at de kan spille. Sidste år fik vi Jörgen Pettersson i sommerpausen, som vi havde meget store forventninger til. Han gik i stykker og spillede slet ikke mod Djurgården. Men lad os nu se.

Har du noget, du ønsker at sige til medlemmerne af Fan Clubben?

Der er skabt nogle fantastiske rammer om kampene. Stemningen i det her forår har været langt bedre end i lang tid. Der har været utrolig flot opbakning til holdet i foråret, og alle ved jo, det betyder utrolig meget. Og så vil jeg sige til Fan Clubbens ledelse, at de gør det fremragende. Vi der har været frivillige ledere, vi ved jo hvor meget bøvl der er, hvor meget folk brokker sig over hvordan og hvorledes og hvor meget arbejde, der lægges af ledelsen. Fan Clubbens medlemmer kan være glade for den ledelse, de har, for der er god styr på det og det er i høj grad deres fortjeneste, at antallet af medlemmer vokser og vokser.

Missionen lykkedes. Jeg nævnte ikke spillerkøb på noget tidspunkt, men fik Niels-Christian til at komme med den stående bemærkning: Lad os nu se. Samtidig hørte jeg for første gang fra ledelsens side, at man diskuterer den meget faste 4-4-2 opstilling og fik samtidig indtryk af, at der godt kunne være et eller andet under opsejling på spillerfronten. Den ene gang under interviewet Niels-Christians mobiltelefon ringede, valgte han i hvert fald at gå udenfor og lukke døren. At Jesper Bech samme aften fik lov at vise sine kvaliteter i kampen mod AB gav på en forunderlig måde Niels-Christians, som altid velovervejede, ord, endnu mere vægt.

Niels-Christian Holmstrøm om Hjaltes mål

Hjaltes mål var et studie af utallige træningsøvelser, så man kan ikke sige det var tilfældigt. Det er kendetegnende for F.C. København, at begge backs er involverede i det her mål. Situationen starter, da Peter Christiansen har bolden på egen banehalvdel og lægger den op til Bora Zivkovic, som møder bolden og lægger den ned til Zuma. Sibu viser sin fantastiske teknik, får vendt spillet og slået bolden modsat, hvor Ole Tobiasen kommer og tonser den tværs ind i feltet, hvor Hjalte har lavet sit løb og kommer først på bolden og slår den ind. Det var et utrolig godt mål, og et meget flot mål. Og jeg vil sige, selvfølgelig var vi glade. Mio og jeg sad ved siden af hinanden, og vi gav hinanden et dunk i ryggen. Det var herligt at se Hjalte score efter en mere gennemspillet og gennemtænkt kombination, uden at jeg skal træde i det, end at en af vores rammer bolden forkert og sparker den hen til en af deres, der med et *lucky punch* sparker den ind i kassen. Var det ikke sådan det skete engang for længe siden. Det var *payback time* - det var dejligt!

Fan atisk.

Ekstra Bladet SPORTS BLADET Engageret, entusiastisk og med næsen langt fremme. Sportsbladet kigger bag facaderne på fans og deres idoler. Vi går til grænsen, men ikke over den. **Sportsbladet - du finder det midt i Ekstra Bladet.**

Sportsbladet har Danmarks største redaktion med landets bedste journalister og fotografer. Sammen leverer de hver dag en mere toptunet sportsdækning end nogen anden dansk avis. Kritisk, skarpt og begejstret. Den lyserøde førertrøje forpligter, ***hver dag i Sportsbladet***

Guldet i hus!

FCKFC ønsker alle sine medlemmer, fans, trænere, ledere, hjælpere og ikke mindst alle spillere i F.C. København tillykke med det danske mesterskab 2002/2003.

Fotos: Niels Jørgensen/Congohuset

Årets spiller 2002/2003

Blev Peter Nielsen – stort tillykke til Peter med titlen.

Held og lykke til spillere der ikke optræder i vores hvide trøje i efteråret.

Enkelte har indstillet karrieren, nogle har skiftet klub på lejebasis og nogle har skiftet klub mere permanent. Under alle omstændigheder ønsker vi held og lykke fremover til: **Carsten Fredgaard, Steffen Hartmann, Mikhail Ashvetia, Pascal Simpson, Mads Westh og Peter Hansen**, med mindre de møder os i en kamp, naturligvis.

Velkommen til

Når der er spillere der rejser, plejer der at komme nye til, dette er også tilfældet her i efteråret, hvor det er en stor fornøjelse at kunne byde velkommen til:
Sebastian Svärd og Álvaro Santos.

Nyt medlemskort

I dette efterår udsender vi Fan Clubbens nye medlemskort, vi håber naturligvis at kortet falder i alles smag, vi synes selv designet er blevet godt. Husk at kikke på alle medlemsfordelene som venlige samarbejdspartnere giver, hvis du medbringer dit medlemskort. Fordelene er at finde her i Brølet samt på vores hjemmeside.

CL-kval og SAS Liga

Både SAS Ligaen og CL kval-kampene er i gang efter en kort sommerpause, lad os alle sammen kæmpe for følgende to store mål: Kvalifikation til CL-gruppespillet og generobring af det danske mesterskab, begge dele vil i så fald blive første gang i klubbens historie. En kamp der både på banen og på lægterne skal være fair! Dermed ikke sagt at modstanderne får noget som helst foræret – no way!

Diverse indkast

Dette refererer ikke til dem vores spillere tager i kampene, men derimod de uheldige elementer, der fornøjer sig med at kaste øl m.v. ind på banen. Uanset om dette er efter dommer, linjedommer eller med- eller modspillere, så hører det ikke hjemme i Parken. Meld jer ind i en atletikklub, her er det lovligt at kaste med: **Diskos, hammer og spyd! Det må da være toppen...**

CL eller UEFA?

Svaret svæver i vinden i de 14 dage mellem vores flotte 1-1 kamp oppe i Glasgow og returen i Parken den 27/8-2003. En stort cadeau til spillerne for at klare skærene, trods en meget tidlig føring til Rangers. Og jeg vil også gerne kippe med kasketten for de fans der var med til at gøre stemningen i vores lille hjørne på Ibrox helt fantastisk; det er den bedste udebanepræstation jeg mindes at have deltaget i, skarpt forfulgt af Chelsea og nogle AaB- og Brøndbykampe. Hvis vi kan gange de 600 FC-fans på Ibrox med 10 og få sådan en stemning på Nedre C, så bliver det skræmmende. Nu er der naturligvis forskel, men lad os bare tage heksekedlen fra Skotland med hjem og give Rangers kamp til stregen, både på banen men så sandelig også udenfor, i returkampen. **Og lad os så få svaret ...**

Anders

ANKELSOKKER, BH'ER,
CYKELSHORTS, DAMETRUSSER,
ELEFANTHUER, F(K-TRØJER,
G-STRENGE, HANDSKER,
INDIANERDRAGTER, JEANS,
KARKLUDE, LAGNER,
MORGENKÅBER, NATTØJ,
OSV...

WWW.MIELE.DK

Miele

PROFESSIONAL

VASKER ALT FRA A TIL Z - SÅ SELV ET BARN KAN FORSTÅ DET

MIELE A/S · ERHVERVSVEJ 2 · 2600 GLOSTRUP · TLF.: 43 27 11 00 · FAX: 43 27 15 09 · WWW.MIELE.DK

af Nikolaj Steen Møller

Fotos til hele artiklen: Niels Jørgensen/Congohuset

Det var sidste onsdag, 15. august, og det var hedebølgens sidste dag, men det var stadigvæk lidt køligt da man i timen op til kl. syv om morgenen vaklede ud til Kastrup for at tage flyet. Check-in på Fan Clubbens tur til Glasgow begyndte nemlig på det klokkeslæt, og det viste sig snart hvorfor. Først fik vi endegyldigt afvist den gamle teori om at det er folk med bagage der gør det til en langvarig affære at checke ind, fordi det tog nemlig også evigheder uden. Dertil kom at alle måtte stå i en enorm kø for endnu en gang at få checket sit pas, da vi var på vej ud til gaten. Ironisk, da man skulle tro at i dette politiske klima ville det letteste af alt da være at komme til at forlade landet, men altså ikke via Kastrup.

Men da først vi var kommet ombord og havde fået hjulene op, var rejsen for alvor i gang, og man kunne efter få sekunder nyde synet af hovedstaden ude til højre, badet i den tidlige morgensol fra øst. Ikke at jeg vil gå Peter Belli i bedene, og i øvrigt var vores fly vist ikke en DC-9 men en meget større airbus, men har du nogensinde set det? Det er et smukt syn med havnen, broerne og skibene, og med søerne der ligger gennem byen som en lille sølvlænke.

Glasgow

Til sammenligning er Glasgow også spektakulært beliggende, ned til floden Clyde i et kuperet landskab med reelle bjerge langt ude i horisonten, men selve byen med dens mange højhusforstæder fik et "Det er jo Hvidovre!" med fra vinduespladsen. Ingen med deres fornufts fulde brug ville tilbringe deres ene eftermiddag i Skotland ude i de forstæder, men bymidten er fremragende, og siden byen i 1999 var EU-kulturby har den oplevet en enorm renæssance og er trådt langt ud af den skygge som dens dårlige ry kastede. Et ry for at være voldelig, fyldt af arbejdsløse og narkomaner, og generelt et sted man kun ville besøge hvis man havde lyst til at blive i rigtig dårligt humør. Det er overhovedet ikke tilfældet.

Det var selvfølgelig begrænset hvor meget man kunne nå at få set, men det lykkedes da at komme rundt og se bymidten og at finde nogle særdeles solide pladebutikker, der kunne gøre den gennemsnitlige musikfanatiker grøn af misundelse og i øvrigt temmelig forarmet. I betragtning af at Glasgow med sine små 800.000 indbyggere er en del mindre end i hvert fald Storkøbenhavn, så må man desværre indrømme at vi på nogle områder stadig bor i en decideret landsby. Men okay, det er jo også naturligt nok at man er velforsynet med musik når ens land, Storbritannien, i den grad har været i en førerposition inden for popmusikken inden for de sidste 40 år.

Fitba

Og på samme måde, når nu Skotland har spillet en så forholdsmæssig stor rolle i den europæiske fodbolds historie, var det måske at forvente, at Celtic og Rangers ville være synlige i gadebilledet. Alligevel kom omfanget en smule bag på mig. Det var nærmest sådan at man ikke kunne gå mere end 50 meter inden der kom én gående forbi med

Efterårets første dag

enten en grøn og hvid, tværstribet trøje eller med en blå – eller en af Rangers' nye rød- og hvidstribede udebanetrøjer, der mildt sagt ikke er særlig pæne, pyjamasagtige som de er.

Det så nu ikke ud til at genere Rangers' fans, der bar dem i massevis, og man lagde i øvrigt mærke til en interessant ting på Ibrox: de folk som på stadion var iført spillertrøjer, bar for 97%'s vedkommende de nyeste nye, hvor vi som regel kan fremvise et kludetæppe af forskellige trøjer fra de sidste 11 år. Det virker som om Rangers' fans må være en anelse nemmere at tjene penge på end os, hvis de med så stor glæde punger ud for nogle Diadora-trøjer, som faktisk er temmelig grimme og billigt udseende på en 70'eragtig måde.

Men ikke bare det, der var trøjer fra Lazio, Milan, Barcelona og Ajax i gadebilledet, og såmænd også fra Blackburn Rovers – den eneste engelske jeg så, og måske var det som udtryk for en fortsat beundring for den tidligere Rangersspiller, -træner og generel voldsmand Graeme Souness, der jo er manager dér nu. I øvrigt med den voldsomt populære ex-anfører Lorenzo Amoruso på holdet.

Merchandise

Vi kom forbi de to klubbutikker, der begge ligger på gågaden Sauchiehall Street. Rangers' havde et væld af de grimme pyjamastrøjer hængende i vinduet, mens butikken var fyldt op med flere trøjer, utrolige mængder fritidstøj, videoer og bøger samt en masse andre souvenirgejl af mere eller mindre smagløs karakter – deriblandt nogle meget grimme malerier af Rangers' spillertrup. Temmelig dyrt var det også, hvis man havde lyst til at få et fiduskunstnerisk portræt af Peter Løvenkrands på væggen. Til gengæld var der store besparelser at gøre, hvis man kiggede om bag væggen i bunden i butikken, for her stod tilsvarende skilderier af floppet Tore Andre Flo, som blev solgt med stort underskud til Sunderland, og de var bestemt ikke lige så dyre. Modellens målinstinkt er måske et usædvanligt kriterium for værdien af ægte kunst, men sådan er det bare.

Celtics butik var trods alt lidt mere stilig, og så desuden ud som om den var blevet gjort i stand for nylig, mens indretningen af Rangers' shop, ligesom trøjerne, så ud til at stamme fra 1975. Men jeg skal ellers love for at Celticfans stadig kan komme til at købe nogle rædsler, såsom bademåtter med tegnede udgaver af deres favoritter. Intet kan dog overgå den fyr der sad ude på gaden foran butikken og tegnede fodboldspillere. Man kunne vist roligt gå ud fra at han også var til Celtic, eftersom han ikke blot havde malet deres spillere, men desuden havde anbragt en stor, fed, skinnende glorie rundt om hovedet på Henrik Larsson, der stod med hævede hænder og skuede mod lyset. Blot for lige at antyde hans status over for dem der måtte tro, at Celtic med glæde ville have solgt denne spiller til København i løbet af sommeren.

Horseshoe

Efter indkøbsrunden var det igen tid til et pubbesøg, og da denne lille gruppe allerede havde besøgt den enorme Yates' Wine Lodge, som var vores mødested i byen, var det på tide at finde en ældre pub. Det blev den ældgamle The Horseshoe, der ikke bød på høj musik og storskærme ligesom Yates, men til gengæld var proppet med lokale rundt om den lange og antikke bar – heraf både

Celticfans, der lige skulle ønske held og lykke, og Rangersfans som med glæde ville snakke fodbold inden kampen.

De kunne så også dele nogle af deres erfaringer med vores diverse fælles bekendte. Jeg faldt selv i snak med tre som alle bar den nye nattrøje, som knap troede deres egne ører, da jeg fortalte min

Fortsættes næste side

12

ærlige mening om Brian Laudrup. De syntes jo godt nok, at han var manden som havde opfundet den varme tallerken, men kunne måske godt se at hans bidrag til de to klubber var af noget forskellig art. Men det var ingenting i forhold til deres vantro, da jeg kunne fortælle at Erik Bo Andersen var alle tiders topscorer mod F.C. København. De var af den overbevisning, at Rangers aldrig har haft en mere teknisk hjælpeløs spiller end ham, og den slags er jo svært at argumentere imod. Det er bare at bide skammen i sig. De havde naturligvis også hørt historien om Paul Gascoigne og hans vildfarne gyldne dråber, men kunne desuden fortælle – sarte sjæle bedes kigge væk – at det ikke var den eneste gang den røde Romario stiftede bekendtskab med Gazzas affaldsstoffer; englænderen havde såmænd også engang lagt en snegl i hans tøj.

Vi måtte desværre videre for at mødes og komme afsted til Ibrox, da snakken var begyndt at gå på Herfølge – skotterne var ret forbløffede over at så pløkumuligt et hold kunne vinde vores mesterskab, og det måtte derfor lige anføres, at Herfølge altså rykkede ned i samme sæson som de mødte Rangers, og at de nok ikke skulle vente helt så ringe modstand i aftenens kamp. Og så var det ellers afsted til Ibrox.

Ibrox

Som er et imponerende stadion. Det må man give Rangers. Der er stil over sagerne, det er et moderne og elegant sted, en større og lidt mere gennemarbejdet udgave af Parken. En ting skal dog siges om det – de har valgt at lægge det ude i et usædvanlig ucharmerende industriområde, og der er en tydelig hørm af losseplads på stedet. Det kan virkelig få én til at klappe hælene sammen i taknemmelighed over at have en hjemmebane som ligger inde midt i byen, og ikke i en udørk med fabrikker og motorveje.

Det er et stadion hvor man bestemt ikke er uvant med trofæer. Rangers vandt i maj deres mesterskab nr. 50, hvilket er europæisk rekord. I kampprogrammet var der da også spekulationer i gang omkring hvilket sted der kunne være spændende at besøge i en Champions League-pulje. Madrid og Amsterdam var højt på listen. Men i rimelighedens navn var der også masser af referencer til sidste års kæmpefadæse mod Viktoria Zizkov, et lille hold fra omegnen af Prag, som Rangers oplevede et nærmest Widzew Lodz-agtigt kollaps imod, og det blev indskærpet at Copenhagen bestemt ikke skulle undervurderes. Samtidig havde man gjort sit hjemmearbejde omkring spillerne, var det tydeligt at se. Udover at vores unge lejede spiller var kommet til at hedde Sebastian Svøord, var der check på tingene, hvilket dog ikke kan siges om billedmaterialet: en herre i landskampen mod Skotland er vist hverken Todi eller i det hele taget færing, men snarere fra et Balkanland ud fra dragten at dømme, og billedet ved siden af af en person med gule, bæveragtige fortænder forestiller i hvert fald ikke Jörgen Pettersson.

Fortsættes næste side

Kampen

Efter en grundig præsentation af vores holdopstilling, og en helt uforståelig af deres, samt en bizar folkemelodi i marchstil som blev gentaget i pausen, var det endelig tid til kickoff, og her vil jeg i virkeligheden overlade de fleste til deres egne minder, for vi så jo alle den samme kamp: et Rangers-hold, der fik et ret let mål og totalt styrede i det første kvarter, hvor vi knap havde bolden i flere sekunder af gangen, og et udehold som derefter gradvist tog over og som halvlegen fortsatte blev mere og mere dominerende, med Mykland, Røll, Zuma og forsvaret i absolut særklasse. Og siden en anden halvleg, hvor vi blev ved med at styre spillet indtil Rangers til sidst fik et vist pres, bl.a. via nogle lidt dubiøse frispark, og hvor det 1-1-mål som Todi scorede endte med at være en yderst fortjent udligning.

Set på den kamp alene var det jo rigtigt nok: Spillede holdet bare så godt som det kunne, ville der ikke være nogen grund overhovedet til at være bange for Rangers. Og hvis Rangers virkelig spillede så godt som de kunne, kunne en del tyde på at de lider af storhedskomplekser så store at selv vi ikke kan være med.

Det gjorde de trods alt næppe, selv om æren for kampens udvikling må ligge hos København. Indsatsen fra bærende kræfter som Ronald de Boer og Barry Ferguson var meget tam, især i betragning af hvad der var på spil. Skuffelsen hos fansene var da heller ikke til at tage fejl af, og efterhånden som tiden gik var de fans der stod nærmest os mere og mere optaget af at signalere over til os hvor sure de var. Det skal være dem vel undt, det havde jeg også været i deres sted og med så dyrt et hold på banen. Støtten var også til at overse mellem frustrationerne, og der kom hele tiden meldinger hjemmefra à la "man kan stort set kun høre jer". Og det var på præcis samme måde, man oplevede det på Ibrox, de lokale lod kun høre fra sig i små udråb, som hvis de fik et frispark eller et indkast på vores halvdel, eller hvis der blev sat en ny mand ind i stedet for en af de skuffende spillere i startopstillingen. Og så kom der en helt pæn pibekoncert hver gang Carøes 'Vi elsker FC'-sang blev sunget af os, og jeg har en snigende fornemmelse af at det var sangens baggrund der gjorde det: den er jo lavet over 'I Don't Like Mondays' af Bob Geldof og hans **irske** band The Boomtown Rats. Og alt irsk er jo omtrent lige så populært på Ibrox som Osama bin Laden er det i New Yorks finansdistrikt.

Efterår

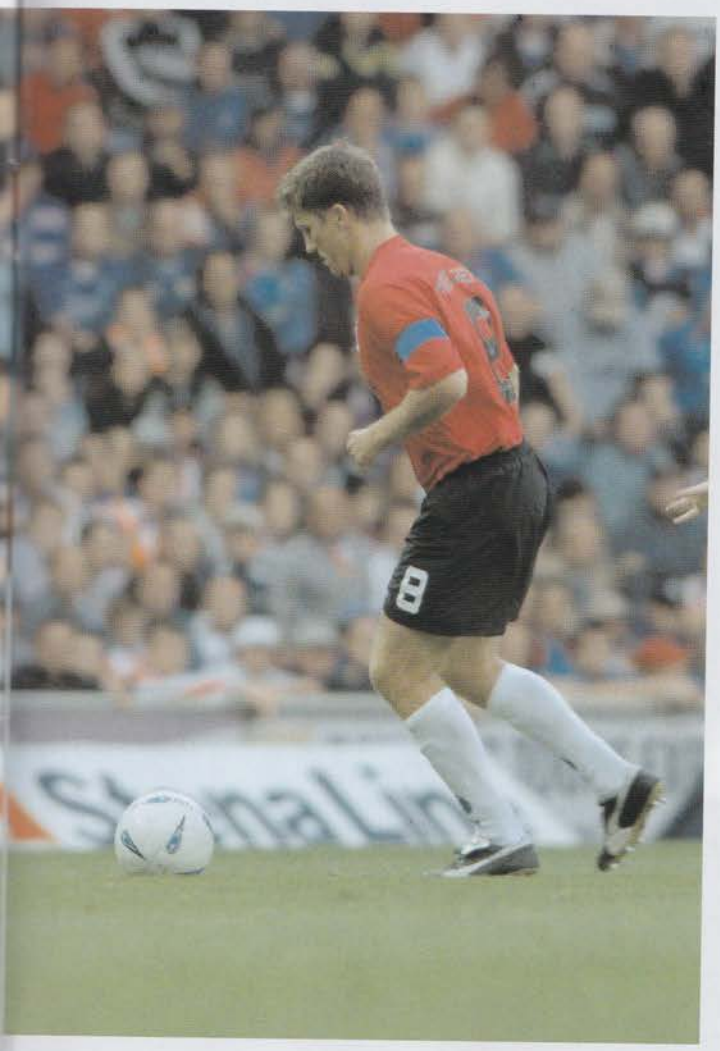
Og så var det i virkeligheden bare at tage hjem bagefter. Her kunne vi, ved ankomsten til Kastrup lidt over to, konstatere at hedebølgen nu er slut, og at klimaet måske meget passende har justeret sig til fodboldsæsonen. For med al respekt for Sliema Wanderers og for de første modstandere vi havde, hvoraf især OB gjorde det godt, så var kampen på Ibrox der hvor efteråret for alvor begyndte, fodboldmæssigt. Kampe mod storklubber fra Europa har et helt særligt indre liv, og det samme gælder kampe som det derby mod Brøndby, som jeg ikke ved om er spillet når dette blad kommer med posten, men som jeg personligt ikke har noget imod at vi skal spille på nuværende tidspunkt. En kamp mod BIF har immervæk lidt lettere ved at holde spillerne til ilden end en kamp mod alle andre herhjemme, og det er jo netop de kampe som holder spillerne skarpe til de internationale opgaver – det er vel ikke for sjov, at der arbejdes for at gøre ligaen mindre og for dermed at få flere tætte opgør mod kvalificerede hold.

Og returkampen mod Rangers bliver jo bare en oplevelse i sig selv, hvor vi forhåbentlig kan tage fusen på skotterne ved at bruge Pettersson og Santos – mens de må klare sig uden Løvenkrands. Hvis vi rammer en dag som senest, og Rangers ikke skærper sig en del, så tør jeg godt tro på det – og så er vi klatret et rigtig habilt trin europæisk. Lad det ske, og lad dette være efteråret hvor vores Europacupkampe foregår om tirsdagen og onsdagen, ikke om torsdagen.

-PRESS PHOTOGRAPHER-
HENRIK HILDEBRANDT

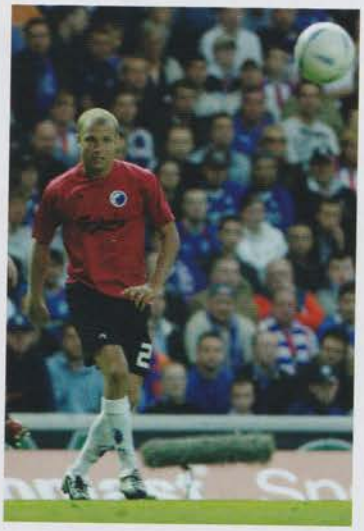

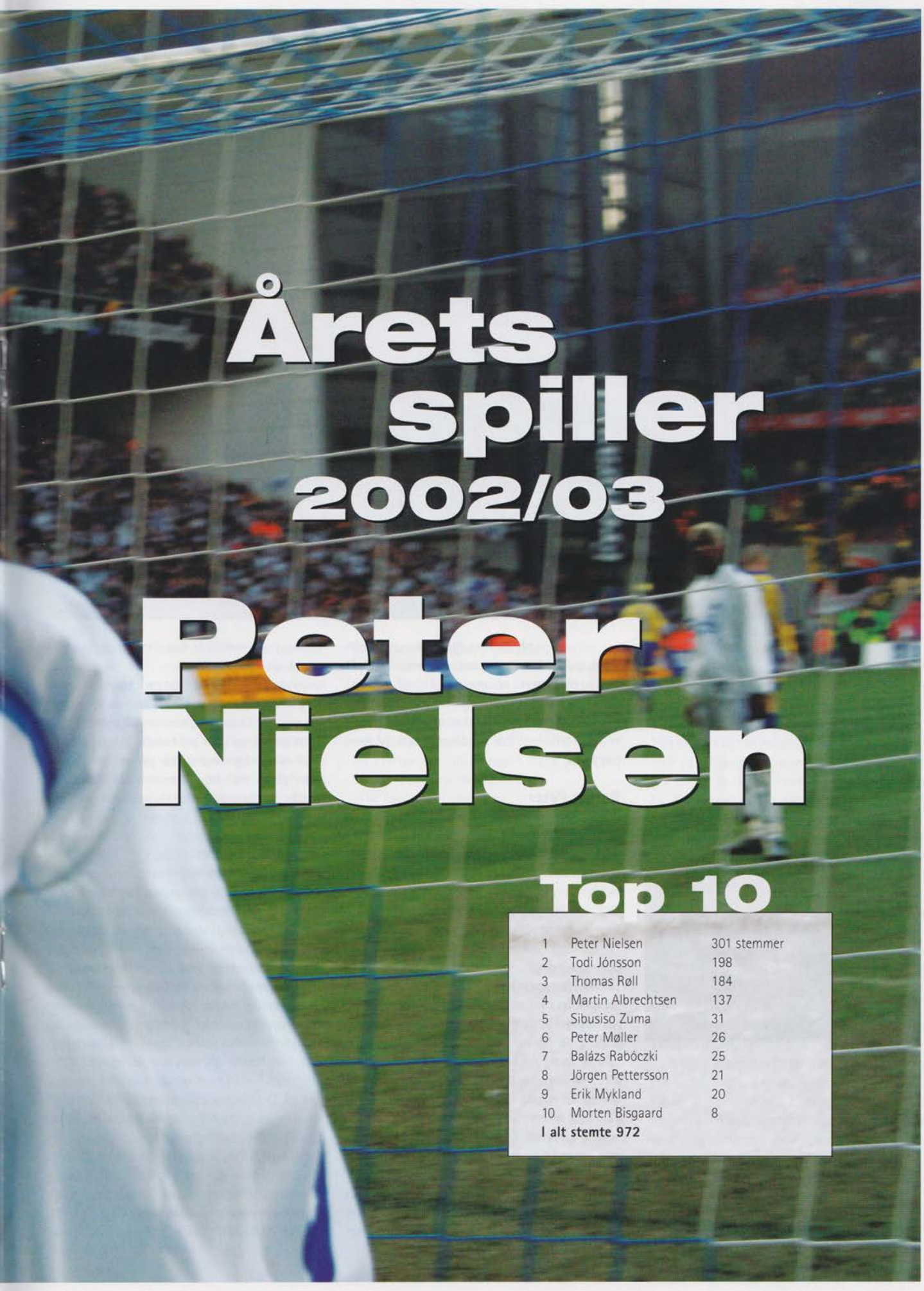

Henrik Hildebrandt, professionel fotograf siden1979. Få mere information, priser ved bl.a. brylluper og se et større udbud af billeder på
www.henrikhildebrandt.dk
mobil tlf.: 28 39 80 60 eller skriv til hildebrandt@mail.tdcadsl.dk

BILSBY

Årets spiller 2002/03

Peter Nielsen

Top 10

1	Peter Nielsen	301 stemmer
2	Todi Jónsson	198
3	Thomas Røll	184
4	Martin Albrechtsen	137
5	Sibusiso Zuma	31
6	Peter Møller	26
7	Balázs Rabóczki	25
8	Jörgen Pettersson	21
9	Erik Mykland	20
10	Morten Bisgaard	8

I alt stemte 972

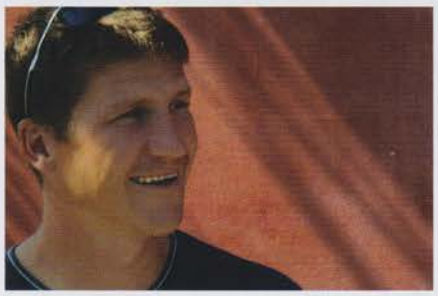

Morfar

Jeg skal interviewe Peter Nielsen. Vores kaptajn. Vores alderspræsident. Den evigt rolige og venlige mand på 35 år, og jeg har i et par uger ikke anet, hvad jeg skulle tale med ham om.

af Hilda Fro Prins Kløvedal Jensen

Hvad spørger man en mand om, som virker så renskuret og pæn i opførsel og af sind? Jeg har i de to uger gået og tænkt på, om han mon altid har været sådan og ender med at beslutte, at det er det, interviewet skal handle om. Hans liv. Hans baggrund.

Barnet Peter

Peter Nielsen er en rigtig "Amar'-knægt", født og opvokset på halvøen og først flyttet derfra som 23-årig. Jeg spørger til den tid og mine klichéprægede fordomme om Amager bliver hurtigt skudt ned.

"Jeg var ikke en gadedreng eller lømmel. Jeg begyndte jo at spille fodbold som 7-årig, og sport fyldte meget i mit liv. Til at begynde med især fodbold og håndbold, men senere også bordtennis og stort set alle andre sportsgrene, der involverede en bold, så der var ikke tid til at lave drengestreger".

Jeg spørger til familielivet. "Jeg har næsten kun gode minder fra min barndom. Det var et hjem fuld af varme og kærlighed og min mor har det meste af æren for det. Den måde hun klarede sig alene med mig og min søster var helt utrolig. Det var hårdt arbejde at være enlig mor, og hun har virkelig givet mig en god barndom og altid givet mig opbakning. Jeg havde også et utrolig godt sammenhold med min søster. Det har jeg stadig".

Peter Nielsens værste barndomsminde er hans forældres skilsmisse, men han husker det kun svagt. Han var 4 da de gik fra hinanden. Peter Nielsens søster er 38 år. Han fik senere også en lillebror, som i dag er 23.

Jeg spørger til frygt og drømme i barndommen. "Jeg drømte jo om at blive fodboldstjerne, men det var ikke så konkret, som det blev senere. Min største frygt var nåle. Jeg hadede virkelig at skulle til sundhedsplejersken, når der var de der vacciner på skolen"; han gyser med et lille smil, og påstår efterfølgende, at han i dag har det helt okay med nåle.

Teenageren Peter

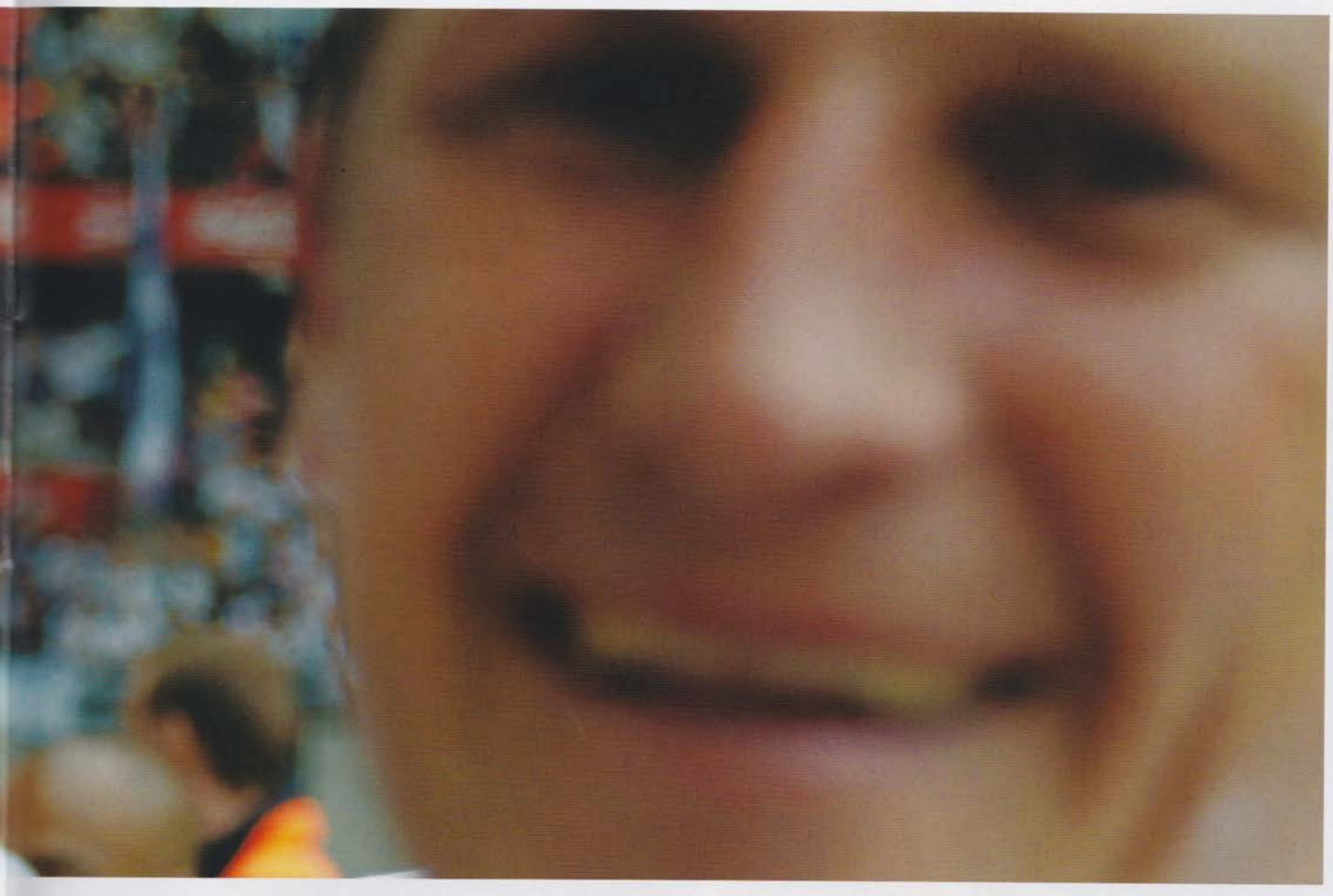
Da Peter Nielsen var teenager, dyrkede han sport som ind i helvede. Jeg spørger om han var en af de typiske, "kedelige" sportsdrenge, der ikke gik op i andet.

Han ler og kigger på sine sko. "Nej, jeg kunne godt finde ud af at more mig som ung. Jeg festede rigeligt igennem og drak øl som alle andre. Jeg kom i en ungdomsklub, der hed Sundby Algård og der var en del sjov og ballade".

Jeg prøver at se Peter for mig som teenager og spørger forsigtigt til, hvad han gik i af tøj dengang. Han trækker på skuldrene "dengang var det vel meget T-shirt og cowboybukser". Jeg ser skeptisk ud. Det har trods alt været i starten af firserne. Han griner pludselig. "Jo, for resten...jeg havde sgu da et par cowboystøvler"!

Det billede ku' jeg dog godt ha' være foruden.

Jeg spørger, om der var noget, han ønskede sig brændende dengang. Noget han gerne ville eje. "Nej, jeg havde alt, hvad jeg havde brug for", svarer han retskaffent.

Vi taler videre om teenageren Peter og jeg forsøger at grave lidt i emner som første forelskelse, første afvisning og slige sager, men han er svær at stikke hul på. Eller også er han bare ærlig. "Jeg kan simpelthen ikke huske det. Der var sgu så mange piger dengang. Forelskelse er jo også et stort ord for den alder. Jeg kan heller ikke huske første afvisning. Men dem var der helt sikkert også mange af. Der har vel nok været et par fester, hvor man fik lidt for mange øl og troede, at nu var den i hus, men så...", han ryster på hovedet.

Jeg spørger, om hans mor nogensinde sagde nej til ham om noget vigtigt for ham. "Nej. Egentlig ikke. Kun et par gange, hvor jeg ville vælge sporten frem for nogle familiearrangementer, fik jeg ikke lov".

Jeg spørger ham, hvad hans mest pinlige øjeblik som teenager har været. "Der har været så mange" siger han, men endnu engang kan han ingen konkrete huske. Jeg sukker og spørger om hans mest stolte øjeblik i teenageårene. "Det er nemt nok. Det var, da jeg blev kåret til Årets Fund i 3. division i 1987. Der var jeg 19".

Manden Peter

I 1990 kom Peter Nielsen til Lyngby og blev professionel fodboldspiller.

"Det var faktisk først, da jeg kom til Lyngby, at jeg begyndte at tage fodbolden rigtig alvorligt. Faktisk tror jeg, det var et bevidst valg, at jeg tog mig nogle år til at være 'ung', og feste og drikke øl i. Det fortryder jeg helt sikkert ikke i dag.

Da jeg kom til Lyngby, droppede jeg arbejdet med kontor/regnskab og valgte at være fuldtidsansat, i modsætning til nogle andre, der spillede på halvtid. Jeg var ikke længere i tvivl om, at det var det, der skulle være min karriere og derfor tog jeg mig selv hårdt i nakken".

Jeg spørger, om det på nogen måde var et chok for ham at blive professionel.

"Ikke ligefrem et chok, men det gik op for mig, hvor hårdt det var. Jeg ændrede jo livsstil på det tidspunkt. Det var krævende, men jeg var alene dengang, så det gjorde det lidt nemmere".

Peter Nielsen blev i 1992 kærester med sin hustru i dag, Charlotte. De har sammen 2 børn, datteren Nikoline (10 år) og sønnen Jonas (7 år).

Jeg spørger, hvad hans største frygt er i dag, hvor det åbenbart ikke længere er nåle.

"Selvfølgelig alt der har med børnene at gøre, men ellers højder. Jeg er ikke bange for at være i en flyver, men at stå på en høj bygning og kigge ned ved kanten, det bryder jeg mig ikke om. Og slet ikke hvis mine børn gør det". Han ser helt dårlig ud ved tanken.

Jeg spørger, om der er nogle ting, han ville gøre om i sit voksne liv, hvis han fik chancen. "Nej, faktisk ikke. Jeg er godt tilfreds med mit liv. Der er selvfølgelig altid småting, man kan rette, men jeg synes, jeg har nået det, jeg skulle både privat og karrieremæssigt". Jeg må give ham, at han ser ud til at hvile rigtig godt i sig selv.

Helten Peter

Peter Nielsen har været spiller i Tyskland, været på landsholdet, og er i dag kaptajn på Danmarks førende fodboldhold. Jeg vil derfor gerne høre, hvordan det er at være fodboldhelt i Danmark.

"Jeg mærker det selvfølgelig meget, men det hører med og det synes jeg, man må tage med et smil. Nu er der jo også forskel på at være spiller i F.C. København og så være Beckham". Jeg rødmer stille indvendigt og tænker 'jo tak'.

"Det er meget sjældent, men hvis der er nogle anmassende personer, så plejer jeg at fortælle dem, at det er upassende eller også tager jeg det bare med".

Jeg spørger ham, om han tænker over det at være idol eller rollemodel.

"Det gør jeg helt sikkert. Det er ens pligt at opføre sig ordentligt og vise et godt eksempel overfor børn. Det er klart, at engang imellem bliver man hidsig på banen, men vi er jo også kun mennesker". Jeg ser overrasket på ham og fortæller, at jeg aldrig synes, jeg har set ham miste besindelsen til en kamp. "Jeg er nok også typen, der bliver vred indvendig. Jeg prøver at holde hovedet koldt, i stedet for at svine andre spillere til. Jeg har en sjælden gang sagt til spillere, når jeg synes, de gik over stregen overfor andre spillere. Værst var det i Tyskland. Der var mange af dem uhyre egoistiske og gav hinanden nogle ordentlige røfler".

Fortsættes næste side

Familiefaderen Peter

Efter at have hørt en del om Peters egen opvækst, bliver jeg nysgerrig efter at høre, hvordan han egentlig er med sine egne børn.

"Jeg prøver at opdrage mine børn til at have respekt for forældrene. At høre efter hvad der bliver sagt, men også at have en vis frihed, så de kan danne sig deres egen mening. En ting der er vigtig for mig er helt sikkert at lære dem at opføre sig ordentligt, når de er ude." Jeg bider næsten negle ved tanken om denne barske, disciplinerede side af den ellers så lune Peter Nielsen. Heldigvis er han ikke færdig med sin enetime i pædagogik. "Til syvende og sidst er det allervigtigste at give sig god tid med dem og det værdsætter jeg virkelig at have. Det er perfekt som fodboldspiller, for i hverdagen har man tidligt fri og derfor ekstra god tid til sine børn".

Jeg spørger, om der er noget han ville sige nej til, hvis hans børn kom og spurgte ham om. "Ikke umiddelbart. Jo, hvis de vil ud at rejse alene som unge, så siger jeg altså nej". Jeg spørger hvorfor. "Ja for jeg ved godt, hvordan den slags er, jeg var jo selv i Calella med nogle drenge, da jeg var 16", han griner pludseligt, "men det må du sgu ikke skrive, for min datter læser jo Brølet".

Jeg vover mig stykket videre og spørger, hvad det vigtigste er for ham som ægtefælle.

Han fniser lettere ubekvemt, men svarer dog. "At man har det godt selvfølgelig. At man taler om tingene og er åbne overfor hinanden. Hvis der er småting, skal man rydde dem af vejen, inden de vokser sig store. Og så skal man blive ved med at arbejde for at bevare 'gnisten', men det har vi heldigvis også meget tid til".

Jeg spørger, om de som par er sociale med andre af spillerne på holdet og deres koner.

"Naah. Vi er lidt ældre og har i forvejen en vennekreds fra gennem mange år, som vi ses meget med. Man søger det ikke rigtig længere. Jeg er jo også den ældste hos F.C. København". Jeg spørger om det er noget, han hører for på holdet. Han smiler. "De andre kalder mig Morfar". Han tøver lidt og kigger op "men mit spil gir' respekt".

Pensionisten Peter?

Som altid vækkes min nysgerrighed særligt ved tanken om livet efter en fodboldspillers afsluttede karriere. Jeg spørger, hvad han har tænkt sig.

"Jeg ved det ikke præcist endnu, men jeg ved, jeg vil være noget inden for sportens verden. Helst vil jeg prøve trænervejen, men jeg har ikke gjort noget for at forberede mig. Kun mentalt, og det tror jeg er vigtigt. Uanset hvad tror jeg, det bliver et meget hårdt slag at sige farvel til fodbold, men nu tager jeg et halvt år af gangen og hvis det perfekte jobtilbud så kommer, kan det være, jeg tager det".

Jeg har cirka 4-5 spørgsmål tilbage, men pludselig er det umuligt for Peter Nielsen at koncentrere sig. Hver gang han kigger til siden, er han rød i ansigtet i et slet skjult forsøg på at holde masken. Til sidst vender jeg mig for at se, hvad der foregår og bag en glasdør står Bo Svensson og kegler rundt for at hyle Peter Nielsen ud af den. Han får lov at komme ind.

"Vi skal gå nu Peter, vi skal være der lige om lidt." Jeg ved, at han taler om et forestående pressemøde indkaldt af klubben, og at han er lovet et lift af kaptajnen. Bo Svensson griner. "Tænk, at jeg skal være efter en af de gamle".

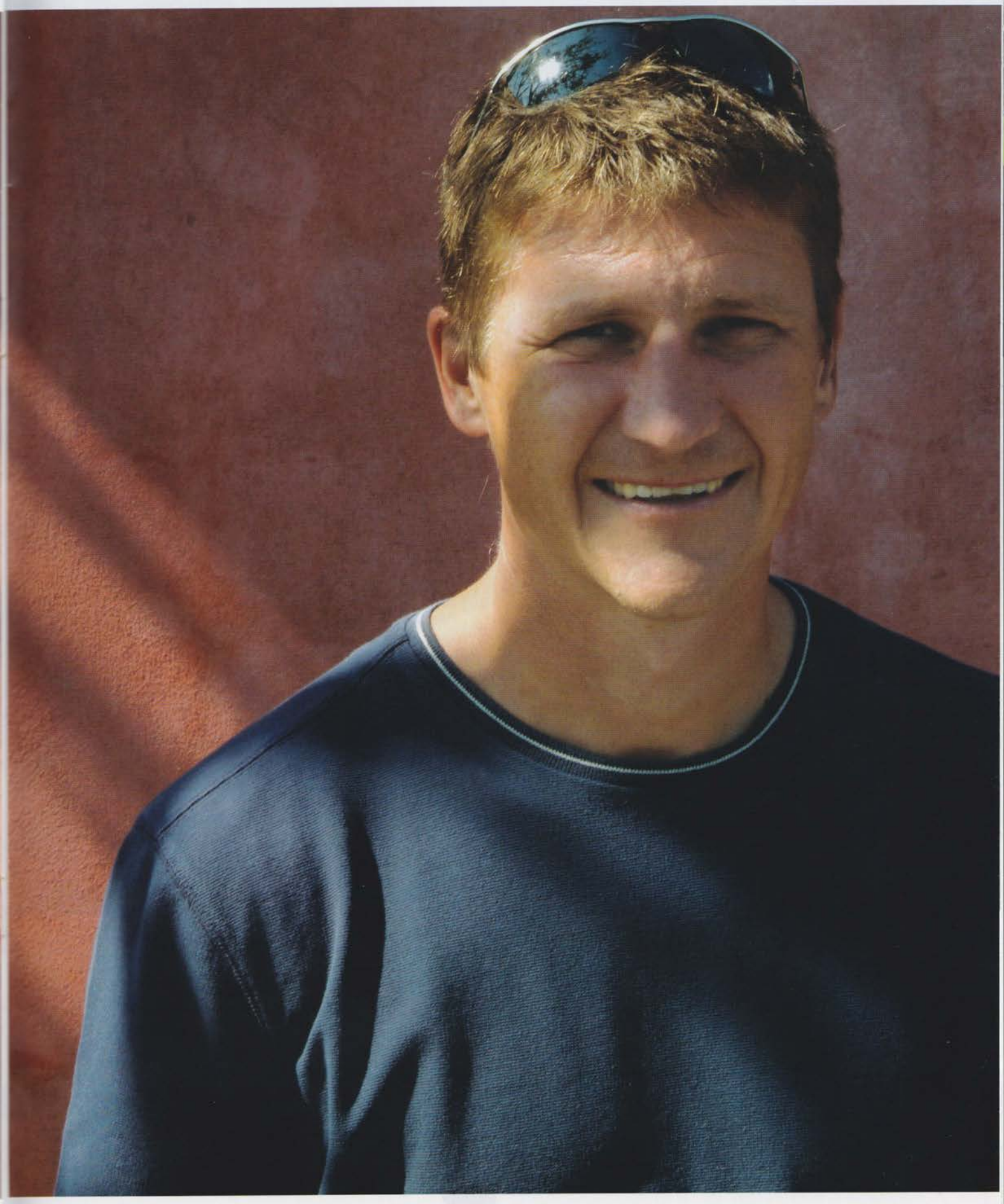
Jeg når at spørge Peter Nielsen om et sidste spørgsmål, inden han også giver mig et lift ind til Parken. Jeg spørger, hvad hans mest idylliske billede af sig selv som gammel er.

"At bo i Nordsjælland, tæt på naturen. Stadig at være af så godt helbred, at jeg kan gå lange ture i skoven og så ellers være omringet af min kone, mine børn og til den tid en masse børnebørn".

Med det sidste svar i posen, sætter jeg mig ind i bilen til to spillere, der i larmen fra trafikken taler om Erik Mykland med den charmerende natur og fine gemyt, om holdet, om hvorfor det mon lige er de to og Lønstrup der skal deltage på mødet og slutteligt en beskeden trussel fra Svensson om, at jeg ikke må nævne i Brølet, at jeg så ham "stangbacardi" til Coldplaykoncert i Valbyhallen.

Men det er vist nok alt sammen "off the record"...

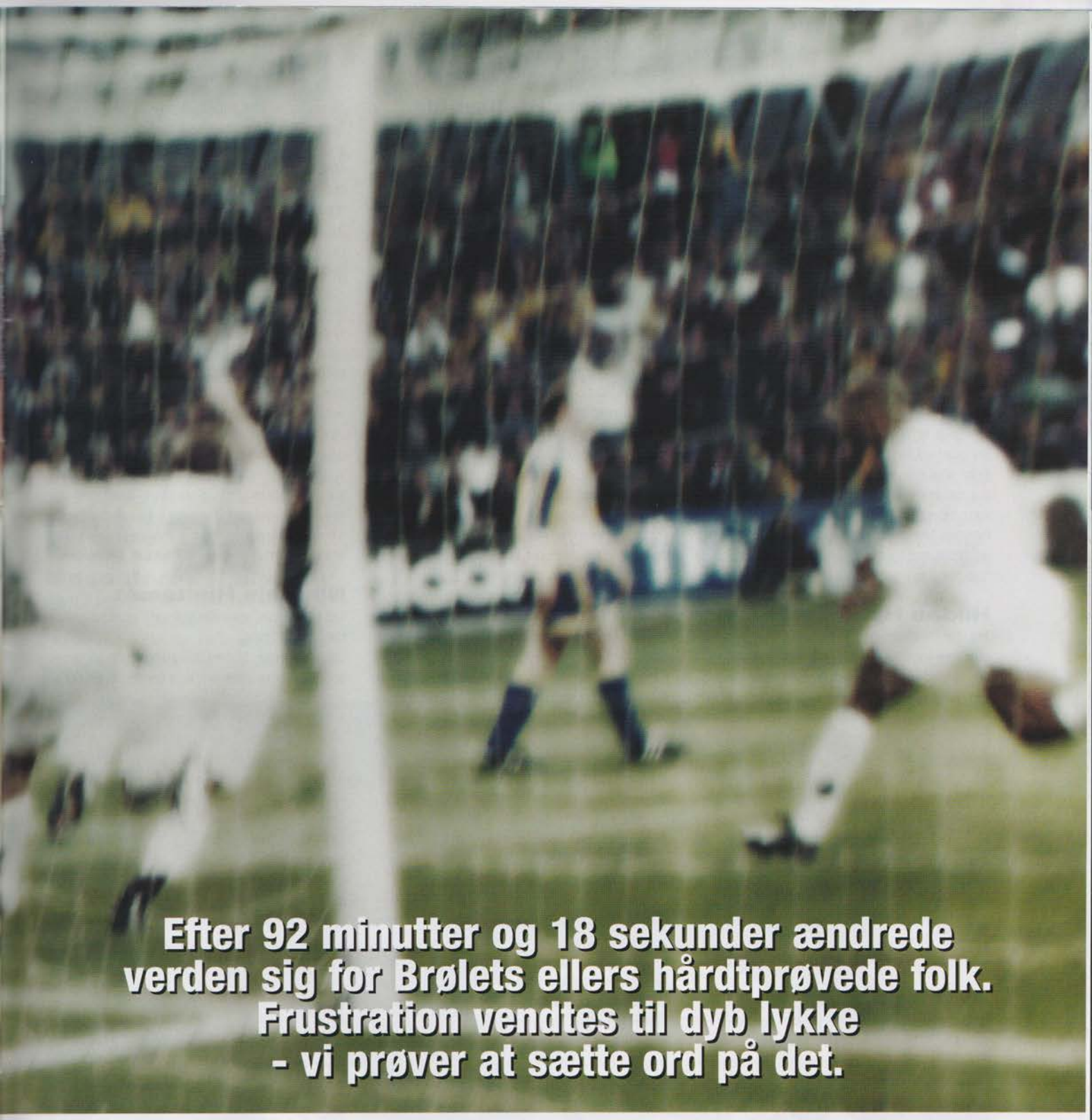

Brølets fotograf Niels Jørgensen lod i stedet kameraet tale, placeret nede foran Faxetribunen da Brøndby Stadion omdøbtes til Hjalte Park.

Hjalte-

Efter 92 minutter og 18 sekunder ændrede verden sig for Brølets ellers hårdtprøvede folk. Frustration vendtes til dyb lykke - vi prøver at sætte ord på det.

-målet

Kreis' Hjaltemål

Oppe fra hjørnet på det, der skulle have været et FC København afsnit, men hvor der også befandt sig væsener i gule trøjer, kan man ikke se lystavlen og dermed spilletiden. Brøndbys tilhængere sang deres ulidelige "Mestrene fra Vestegnen" og var så småt begyndt at pifte, for at få fløjtet af. Vi vidste, at tiden var ved at rinde ud, da Zuma løftede bolden indover og Ole Tobiasen fra den modsatte side efterfølgende hamrede bolden ind foran mål, hvor den blev ramt og gik i retning af Brøndbys mål. Derfra stod tiden stille i mindst et sekund, der var lige så ulideligt langt, som ventetiden når man er forelsket og hun ikke ringer. Jeg kunne ikke se om bolden var gået forbi mål eller om det kunne være sandt. Jeg turde ikke håbe. Pludselig befandt jeg mig i en sandwich af en krammer og kunne se Hjalte løbe sin sejrsrus ud. Tiden stod ikke stille.

Jeg levede mere intenst end i hele det, der kunne være blevet det forsømte forår.

Apropos forelskelse, hvis hun havde set hvordan jeg teede mig i de efterfølgende minutter, havde hun nok ikke ringet.

Hildas Hjaltemål

Jeg står mast sammen i et lille bur med min lillebror, min kæreste og min gode ven. Jeg har opgivet at vinde mesterskabet. Vreden over stadionforholdene og morskaben over Brøndby Supports patetiske bannere har taget over.

Pludselig scorer Hjalte Nørregaard. Jeg tror ikke, den går ind. Det føles som et par sekunders uforståelighed.

Jeg forstår det først, da spillerne løber mod ham i et jubel-favntag. Mit hjerte hamrer lynhurtigt og hårdt. Det summer i mine knæ, fødder og helt ud i fingrene. Jeg føler, benene vil give efter under mig. Efter det er jeg kun et kæmpe smil. Råber så højt at min hals gør ondt.

Stenen gennem busruden bagefter er ligegyldig. Vi vinder Danmarksmesterskabet. Nu ved jeg det. Men jeg fatter det ikke.

Jes' Hjaltemål

Jeg lå på gulvet foran fjernsynet og græd. Før skuddet af fortvivlelse, efter - af glæde ...

Selve situationen står på samme tid sløret og klar. Sløret fordi situationen lige før er blurry for mig, mens selve skuddet og jubelløbet står skarpt.

Det sker meget langsomt. Bolden ligger stille i målet før visheden indfinder sig, og så er der en, som begynder at skrige. Sekunder efter opdager jeg, at det er mig!

Og det fortsætter, mens Hjalte i triumf smider trøjen og som en besat løber i vild, hylende, storstilet triumf. Medspillerne, kommentatorerne, FCK-tilskuerne, min kone, alt er en rus. Vi slog dem!

Håbet om mesterskaet blev dog ikke tændt igen dér, det var først i pausen i Parken mod AGF, jeg begyndte at tro på det ...

Michaels Hjaltemål

Der er faktisk en diagnose for det. Obsessiv-kompulsiv. Eller tvangstanker, som de fleste fodboldfans har haft – i en mere eller mindre behandlingskrævende form. Hvis jeg har en blå elastik omkring højre håndled, vinder FCK i dag. Osv. Osv. Og i starten af min "karriere" som FCK-fan led jeg voldsomt tvangsprægede ritualer, eller bare regulær overtro, om man vil. Men efter få år indså jeg det latterlige i det, og ritualerne blev langsomt erstattet af en dyb og grundlæggende pessimisme med retten til at blive positivt overrasket. Så tvangstankerne var et overstået kapitel, troede jeg. For i mit bombede og udbrændte hoved på Brøndby Stadion dukkede den op. Med 10 minutter tilbage af anden halvleg, efter at jeg råbt lungerne ud i det meste af halvanden time – det sidste kvarter med et "All we are saying – is give os a goal." kom det snigende: "Hvis jeg holder kæft de sidste 10 minutter scorer FCK." Måske var det desperationen. Måske var det de sidste to timers udsyn til Brøndby-fans, der fejrede mesterskabet og håneretten. Men det blev prøvet. Jeg var tavs. Tavs i 9 minutter og 30 sekunder.

Et godt indlæg fra højrekanten. Bolden triller i mål. Inden alting eksploderer omkring mig, når pessimisten igen at få overtaget: "Der er noget galt. Målet bliver annulleret. Der er noget galt". Jeg når at se spillerne og trænerbænken gå amok, inden jeg giver slip. Går amok. Kaster mig op mod hegnet ind mod Brøndbyfan- og strømmen af halvfyldte ølglas, der er kastet af frustrerede BIF-fans, føles som nyfalden regn i et gammelt udtørret flodleje. Folk omkring mig går amok i krampelignende jubel. Der går 10-15 minutter, før vi bliver os selv igen.

Det øjeblik glemmer jeg aldrig.

Flemmings Hjaltemål

Vi havde danset rundt om den varme grød længe. Men ingen af de ca. 12-15 gutter jeg plejer at stå sammen med på Nedre C, havde for alvor taget initiativ til at få købt billetter til kampen på Vestegnen. Faktisk virkede det som om, at der hvilede en tavs men åbenbart udtalt enighed om, at ingen af os gad de kummerlige forhold derude. Heller ikke selvom det måske blot dækkede over frygten for, at det jo sagtens kunne gå galt. Hvilket, i en absurd forening af Jørgen Leth og Kurt Thyboes ord, ville være "en ubarmhjertig kulmination af intens smerte... en afsluttende kaskade af dybe slag rettet mod stoltheden og ikke mindst retfærdighedsfølelsen; slam, boom, bam!". Onsdag d. 18. juni var vi derfor på plads i en overdækket Parken, hvor solen kæmpede sig igennem åbningerne på CocaCola-tribunen og lignede skarpe projektører i den gustne bodegaatmosfære. Kampen gik i gang og de intense "Come on FC, come on FC"-råb haglede ned over storskærmen. "Til hvilken nytte?", tænkte jeg med henblik på, at det vel kun er de telepatiske og måske også lige det alarmerende høje antal af højtråbende bugtalere, som mente at det ville have en direkte effekt på spillerne. Men jeg nåede ikke at tænke længe, førend jeg fandt mig selv sammen med 7.000 andre – skrålende mod et overdimensioneret TV.

Mismodet begyndte at brede sig, i takt med at den ordinære spilletid randt ud. Alligevel følte jeg intuitivt et stort fodboldhistorisk øjeblik på vej, da jeg holdt mit digitalkamera op og påbegyndte de ca. fire minutters lagring af levende billeder fra Parken. Jeg kan ikke filme med lyd, men det var så absolut heller ikke nødvendigt – folk var meget koncentrerede og meget stille. Lige indtil eksplosionen. At dømme ud fra kameraets rystelser og optagelserne der har karakter af "dogme på speed", får jeg én ide om, hvor meget energi jeg selv brændte af, da Hjalte beslutsomt trådte bolden i mål med indersiden. Larmen er øredøvende og min sidemand Aggers hage, tunge og kinder står ud i ét. Vi vælter alle rundt over flere rækker, mens vi – med en lille tåre i øjenkrogen – prøver at forstå, hvad der er sket. Og om det er drøm eller virkelighed. På vej hjem fra byen – i en alt for flygtig lykkerus - går det op for mig, at svaret nok skal findes et sted midt imellem. Tak for det, København.

Nikolajs Hjaltemål

Det er jo derfor man ikke gider stå nede for enden hver eneste gang.

Da jeg så nettet blafre i den anden ende gik der et sekund eller to inden det hele dæmrede, og det er fantastisk så mange tankerækker der kan nå at løbe gennem hovedet på en.

Først og fremmest var det jo umuligt at se hvad der skete. Især mast inde bag Sebastian fra redaktionen, ca. lige midt i vores alt for lille indhegning nede for enden. Det så mest af alt ud som om Tobiasen skød på mål. Og inde på midten ramte bolden en fod og hoppede ind. Derfor var jeg overbevist om, at det nok var et selvmål eller i bedste fald et kludemål. Spillerne begyndte at juble, så den må have været inde. Og på resten af stadion var der pludselig så stille. Men når den slags er resultatet af et skud på mål og noget der fra 100 meter ligner et enormt klumpspil er der jo risikoen for offside og så meget andet.

Så det var næste tanke: tæller det her overhovedet? Er det en illusion? Jubler de uden at have taget linievogteren i ed? Man har oplevet før at vinde, og så få stjålet det af en overivrig linievogter, f.eks. Pagge i Silkeborg. Han hev sin trøje af, en af dem! De bliver ved med at juble. Kan det virkelig passe? Dommeren løber tilbage og peger på pletten og pludselig er det **HVADFANDENERDETDERSKER, DETERJOFULDSTÆNDIGSINDSSYGTDERHER, NUBLIVERVIMESTREALLIGEVELSELVOMALTVARTABT**, og alle bliver omfavnet og alle kigger én lige ind i ansigtet med vilde øjne og kan knap tro hvad der er sket, og ubemærket er spillet gået i gang igen, og Per Nielsen fører bolden frem, og rædslen melder sig, og så tackler Peter Nielsen ham og den bliver losset væk og alt er slut og jeg føler mig let som en fjer... og så sidder jeg her med gåsehud og skriver dette en måned senere.

Jeg nåede aldrig at blive det mindste nervøs for AGF-kampen. Dette var mesterskabet der kom hjem, som det vist hedder.

Sebastians Hjaltemål

Jeg må tilstå at jeg nåede at hvæse „det var vist det" ind i min sidemands venstre øre, lige inden bolden blev spillet hurtigt frem, så der pludselig kun var tre afleveringer til Ole Tobiasens centring og Hjaltes perfekte forwardafslutning. Den kunne vi først kunne beundre, da vi nåede hjem til civilisationen. Ude på Brøndbys stadion, hvor vi FCK-fans havde stået sammenmast på pladser der rakte til godt halvdelen af de fremmødte, kunne jeg kun se et net, der flagrede i den modsatte ende af banen, før brølet bagfra løftede mig op og frem i en jerndrager. Men jeg havde ikke brug for luft, for jeg holdt alligevel vejret i de tyve sekunder der gik, inden jeg var sikker på at dommeren pegede mod midten. Og bagefter var vi pludselig i overtal på Brøndby Stadion, hvor de godt 2.000 FCK-fans overdøvede de 29.000 gule.

Pescatores Hjaltemål

Først 3 timer i selskab med Nudellah fra DR2, fordi han gerne ville vide hvorfor jeg hader vestegnen. Jeg var rent faktisk var ude at besøge en familie, der boede i et højhus, fordi Nudellah troede han kunne få os til at tilgive og elske en i gult og blåt. Ja, jeg vadede faktisk rundt ude foran Vildskud Park med et kamerahold inden kampen, med min familie og en ditto fra de unævnelige. Faktisk blev slutbemærkningen klippet fra, hvor jeg sagde "Fodbold skal ses i Parken", da de endelig viste hele seancen.

Men nok om det. Vi var lovet at blive kørt ind til Parken, mest af alt fordi jeg IKKE mere gider at sætte mine ben derude. Jeg havde såmænd heller brændt nok efter at få en billet, så mrs. Mia, min ældste knægt Marc og jeg entrerede B-tribunen, der var fyldt til bristepunktet oppe som nede.

Hele kampen igennem står stadig i en tåge indtil Ole T smækkede den ind mellem venner & fjender, og som en trold af en æske piskede Hjalte bolden ind bag Ankergreen. Derefter gik alt i opløsning, folk hoppede som lopper og alt og alle gik fuldstændig amok omkring mig! Fra det tidspunkt til Claus Bo Larsen fløjtede kampen af kastede folk sig i armene på hinanden, græd, skreg og så kom kuldegysningen: "Vi er mestre" det kan ikke gå galt om søndagen, det var for fedt...

Payback time på et højt niveau - fysisk som psykisk!

Hængs Hjaltemål

Jeg sætter af princip ikke mine ben på Brøndby Stadion; jeg kan ikke fordrage stemningen derude, og vi taber alligevel altid, når jeg er med. Derfor drog jeg i stedet på ødegårdsferie hinsidan. Aftalen med rødderne lød på, at de skulle ringe til mig på mobilen, når der skete noget i kampen.

Da det hele gik løs spillede jeg kroket i den enorme have på gården. Bare sådan for at glemme angsten for tabet af point - og dermed tabet af mesterskabet. Det stod ned i stave. Da 1. halvleg måtte være slut, havde jeg intet hørt hjemmefra og ringede derfor op. 0-0! var meldingen. Hmmm. Omkring kl. 21 var kampen helt sikkert slut. Jeg havde igen ikke hørt noget og ringede op igen - vel vidende, at det var "slut". I stedet fik jeg en overraskende melding: "Vi vandt 1-0", brølede stemmen i den anden ende, mens larmen i baggrunden overgik alt. "Ja, ja, den er go'." Jeg troede simpelthen ikke på det og bad om at få en anden af drengene i røret. "Jo, den er go' nok, vi vandt sgu." Jeg kastede koket-stokken i luften og løb slalom imellem stængerne af vand fra himlen. Det virkede igen; F.C. København vandt i Bundby, for jeg var ikke på lægterne.

Fotos: Niels Jørgensen/Congohuset

Onsdag den 18. juni, trådte Hjalte ind i enhver FCKers bevidsthed, om søndagen ville han lægge arm med alle...

Vi vil ha'
Fair Play på banen
- og FairFans på lægterne
Læs mere på FairFans.dk
FairFans
SAS-LIGAEN 2002-2003
SUPERLIGAENS FANKLUB FORENING
Ekstra Bladet SPORTS BLADET
– leverandør til danske fans
DE DER GODT KAN BRUGE KOLDEN
FAIR PLAY
le coq sportif

Byens bedste sted

Alle der støtter bens hold tilbydes byens bedste medlemsfordele.
Når du dribler på PARK kan du mod forevisning af gyldigt FCK Fanclub medlemskort købe:

FCK SøndagsBrunch:
PARK's store brunchbuffet

inkl. 1 stor fadøl

kun kr. **99,-**

Velkommen til Københavns hyggeligste gårdhave. En oase på Østerbro!

Sand, liggestole & kolde fadbamser i solen!

Lækker grillbuffet & stor salatbar

- spis hvad du kan -

kun kr. **129,-**

Halv pris på entre i natklubben fredag & lørdag

Tilbud og fri entré gælder KUN ved forevisning af gyldigt medlemskort!

PARK

Østerbrogade 79 - 2100 København Ø
Tlf. 35 42 62 48 - www.parkcafe.dk

Halv pris på fadøl & søndag

- en farverig beretning om 100 år

i sort og hvidt

Som de fleste jo efterhånden er bekendt med er F.C. København en overbygning. En overbygning man vel kan karakterisere som en overkrop, der hviler på de to ben, KB og B 1903. Selv om jeg, med en vis portion KB-sympati, altid har betragtet Kjøbenhavns Boldklub som det "skarpe højreben", kunne det være spændende at vide mere om det "forkølede venstreben", B 1903.

Af Flemming Lorenz

På trods af de drilske og ironiserende hentydninger, må jeg dog bøje mig i støvet og erkende den betydning, som B 1903 har haft. Og derfor - i videnbegærlighedens navn - hilse B 1903's 100 års jubilæumsbog velkommen.

Bogen er inddelt i tre afsnit; "Klubbens historie", "På tværs i klubbens liv" og "Min klub - og hvor skal den hen?". Det første og mest omfattende afsnit består, ikke overraskende, af B 1903's historie igennem de forgangne 100 år. Den historiske gennemgang af ikke kun B 1903's op- og nedture, men også fodboldens udvikling på dansk grund, er så absolut spændende læsning spækket med kuriøse betragtninger af både større og mindre vigtighed. Man mærker for alvor de historiske vingesus, når det beskrives hvordan de store, plane marker, hvor græsset blev gødet og holdt nede af de fritgående køer og heste, dannede rammerne om datidens store modedille, fodbolden. Ikke mindst når man dertil tager i betragtning, at disse firbenede og noget primitive greenkeepers daskede omkring på præcis de grønne arealer, som den dag i dag omkranser Parken. Efter kampene kunne gutterne i øvrigt samles om et glas øl, som dengang kostede blot otte øre.

Det er naturligvis svært at afgøre, om der i den historiske gennemgang er en overrepræsentation af fortællingerne om B 1903's økonomiske trængsler i forhold til øvrige begivenheder, men det skorter langt fra på fortællinger om "de røde tals eget liv". Tallene symboliserer dog skæbnens lune igennem alle årene, som det f.eks. var tilfældet ved undtagelsestilstanden i 1943, hvor forbuddet mod tilskuere selvsagt gjorde et væsentligt indhug i indtjeningsmulighederne. Samtidig fremstår de evindelige økonomiske ulyksaligheder som et bevis på klubbens indre styrke og modstandsdygtighed. Netop derfor lyder det heller ikke hult, når sammenholdet eksemplificeres i det faktum, at spillerne i slutningen af 70'erne i (formodentlig) fællesskab besluttede, at de alle skulle modtage den samme gage på 20.000 kr. pr. år.

Det mest spændende ved den historiske gennemgang, er vel nok perioden fra 1992 til 2003 - ikke mindst fordi den er beskrevet to gange; én gang med B 1903-brillerne på og én gang ud fra et FCK-perspektiv. Sidstnævnte afsnit endda konsekvent skrevet i "vi-form", når talen falder på . København. Og skulle man være i tvivl om B 1903's følelsesmæssige involvering i den københavnske overbygning, afsluttes selv samme afsnit med et "Forza FCK...".

Det andet afsnit består af en kortere gennemgang af de forskellige hold inddelt på alderstrin og indeholder bl.a. nogle spændende betragtninger om det fodboldmæssige arbejde med ungdommen. Tredje og sidste afsnit består af syv bidrag fra personer med vidt forskellig tilknytning til og betydning for B 1903, heriblandt Niels Christian-Holmstrøm og Christian Lønstrup.

Naturligvis bliver læseren heller ikke snydt for Europa Cup-triumfen mod bl.a. Bayern München, som har fået sit eget underafsnit i den historiske gennemgang, ligesom billederne af B 1903's 1.-hold gennem tiderne er så underholdende, at det er vanskeligt at tro, at de ikke er manipulerede.

Bogens første afsnit er så afgjort dens styrke. Det er her vi får serveret alle de små historiske mærkværdigheder, som det på imponerende vis er lykkedes at få indsamlet og nedfældet. Vidste du f.eks., at B 1903's skriftlige frieri til KB vedrørende samarbejde omkring år 1910 endte i en KB-leders jakkelomme og lå der i et helt år? Det er disse små historier der gør bogen virkelig interessant for fodbold-feinschmeckere, men måske samtidig for indspist for den kun perifert fodboldinteresserede.

Jeg savner en oversigt over B 1903's resultater gennem de 100 år, men kommer ikke uden om, at det er en meget fin bog og en storartet idé.

Årets første mandelgaver

Vi holdt hjem [sæsonen på dvd]

af Nikolaj Steen Møller

Om du er besat af Robbie Williams, karpefiskeri, Wagners operaer eller Jon fra Popstars, så kan du være sikker på en ting: på et eller andet tidspunkt vil folk forsøge at lokke penge ud af dig som følge af din besættelse. Penge for alt fra letlæste, hurtigt skreve biografier over ringetoner og mobilcovers til nøgleringe, tøj og stegepander med dit idols navn på.

Fans af mestrene fra København er ikke mindre udsatte end andre. Sommetider går det bare for stærkt og bliver for sjusket, og kvaliteten ryger fløjten. Et eksempel kunne være et Danmarksmestertørklæde med en stavefejl (hint: i ét ord!). Et andet, kombineret med en misforstået jagt på aktualitet, var at den sæsonvideo som i 2001 kom i Supershoppen var helt mislykket – et flimrende program på et pænt stykke under en time, hvor alle klip var taget fra Onsides programmer i dagene omkring mesterskabet, og selve sæsonen blev kørt igennem i starten på pinligste vis. Se Brølet 34 for en kort anmeldelse.

Vi holdt hjem

Dengang var videoen klar få dage efter at guldet blev uddelt – denne gang er der gået en måned inden denne dvd havnede i handelen, og jeg skal ellers love for at denne sæsons udgave er af en helt anden og strålende klasse.

Der er simpelthen hvad der skal være – alle mål i glimrende livekamp-vinkler, med kommentarer fra de direkte transmissioner, og med de langsomme gengivelser der er brug for. Og i Hjaltes tilfælde lidt til. Der er kun et par ret åbenlyse ting der mangler, nemlig Møllers hug på stolpen i overtiden i Ikast i efteråret, samt Peter Nielsens kæmpechance i det lidt længere sammendrag af guldkampen. Og der mangler klip fra pokalsejren i Herfølge. Men det er absolutte petitesser, når man ellers kan sidde og svælge i klip fra sæsonen i knivskarp kvalitet og studere situationerne i mindste detalje.

Nå jo, og Zumas mål i Farum optræder af en eller anden grund dobbelt. Og det gør intet overhovedet.

Da vi mødte samme Farum i efteråret var jeg overbevist om, at Martin Albrechtsen begik årets mest tåbelige frispark, som fik ham smidt ud. Her er det helt indlysende, at Havlykke standser sit løb efter bolden, og i stedet vender og lader Martin baldre ind i ham. Derfor skulle Martin ikke have været smidt ud – men det samme skulle Farums Sainoski heller ikke for den fjollede batalje med Røll.

Der er så mange småting som kommer tilbage til én efter et kig på den kavalkade. Petterssons første ligamål, som reelt er en komplet mislykket dribling – velkommen til København! De bizarre scener i Ikast med Tørfisk, en lokal polterabend og en kalv på banen. Og ikke mindst guldkampen på Brøndby Stadion, hvor man lige kan se antydningen af et sejrssmil på Michael Laudrups læber, idet treije minuts overtid begynder...

Rune Pedersen er lidt af en skurk i videoen – hans generelt meget stabile og sikre spil kommer slet ikke til sin ret, men derimod ser man hans svaghed tydeligt, når man får målene i tæt rækkefølge: Han så tit temmelig tung ud ved modstandernes mål. Men sådan en kavalkade vil altid få en målmand til at se helt håbløs ud, for man ser ham næsten kun fiske bolden ud af nettet.

Jörgen Pettersson ser heller ikke for heldig ud – jeg tror det er lykkedes at finde alle hans brændte 100%-chancer, så dermed er der flere af dem end af mål fra hans side. Møller ser derimod bedre ud, ikke mindst da man bemærker at ligemeget hvem der har scoret, er han altid først inde i målet for at hente bolden og storme tilbage til midten.

Endelig lægger man mærke til at Michael Schäfer hverken er for eller mod nogen bestemt. Han er bare medlevende, og kan kan gå i en raptus over hvilket som helst godt mål, om det så er scoret af Thomas Lindrup eller af Peter Nielsen.

Der er slet ingen sammenligning med den video for to år siden. Dvd'en er mange klasser bedre og stærkt anbefalelsesværdig – at det så er umuligt at se visse passager fra dette forår uden at holde sig for øjnene er en anden sag, og knap Viasats fejl. Og det ender lykkeligt, tør jeg godt afsløre nu.

De 10 bedste citater

1. Hvis de ender med at tabe kampen her, så vil han drømme om den afbrænder i **årevis**.
Carsten Werge om Mattias Jonson, 18. juni

2. Det er jo mere at have den optimistiske holdning til at ni point skal være tolv, når denne turnering er forbi, og så må vi analysere, men jeg ser ikke nogen som helst problemer med dette stabile hold.
Hans Backe i vinterpausen

3. Jeg tror ikke, der er så mange hold der kan stoppe os. De eneste der kan hindre os er egentlig os selv.
Bo Svensson dagen efter 4-0 over Farum.

4. Skal man vinde et mesterskab, så skal én spiller score mellem 18 og 22 mål.
Hans Backe inden sæsonen, om købet af Jörgen Pettersson

5. Det er egentlig utroligt, at vi har fået så mange point, for vi har vel ikke engang spillet op til 70% af det vi kan.
Morten Bisgaard efter 2-2 i Ikast

6. ("Hvor længe går der inden du bliver Bora Stivkovic i aften?")
Der går nok nogle timer, for jeg er ret god til at drikke...
Bora efter sidste kamp

7. Det er ikke mere end i max. to-tre efterårskampe, at jeg har følt at det var godt i 90 minutter.
Hans Backe efter sidste efterårsrunde

8. Han har humpet rundt nu i fem-seks-syv minutter nu og spillet venstre back. Man kan bare slå den ned bag ved ham. Han kan stort set ikke stå på benene! **Jeg har aldrig set noget lignende!**
Michael Schäfer om Christoffer Poulsen fra SIF

9. Det er i hvert fald for tidligt at gå i panik.
Peter Møller efter sæsonens første kamp, 2-2 hjemme mod Viborg.

10. Hvor stabilt det var at invitere traktorchauffører på gratis bajere, og det såkaldte band Tørfisk på stadion, må stå hen i det absolut uvisse.
TV3's speaker om 'bonderøvskampen' i Ikast i maj

Årets første mandelgaver

Jeg er FCK-fan [sæsonen som bog]

Ekstra Bladets håndbøger om diverse danske klubber - de fem mest populære, fornuftigt nok - kom for første gang sidste år, og jeg må indrømme at jeg ikke har kigget gennem debutudgaven om vores klub. Måske af skepsis over for den lidt nedladende titel - "Jeg er FCK-fan - jeg har jo købt bogen!" Men vi har modtaget andenudgaven, og den viser sig faktisk at være et ganske godt gennemarbejdet lille værk.

af Nikolaj Steen Møller

Bogen indledes forfriskende og utraditionelt med portrætter af tre fraktioner (det skal jo være en fanbog, så hvorfor ikke indlede med at lade fans komme til orde med ærlig snak) samt et portræt af FCKFC, men udover dette og rejseanvisninger til de andre superligastadions bagi skal man ikke vente en bog som beskæftiger sig yderligere med fankultue.

Det kanter sig over i en mere konventionel række uhøjtidelige og noget overfladiske interviews samt en historie om gamle legender i klubben, – der tales i øvrigt om 'seks FCK'ere vi aldrig glemmer', men der er faktisk syv; tvillingerne tæller formentlig kun som én – af et væld af statistik om de første 11 år, og af en gennemgang af truppen og liste over detaljer om klubben.
Der følger en kalender hvor man selv kan fylde resultater af og kommentarer til sæsonens kampe ud, og mens idéen er god, så er det da en skam at der ikke står datoer på de pågældende runder, kun numre. Vi ved selvfølgelig, at DBU har været kreative med at flytte på runderne før, men det havde da været nyttigt. Og endelig er der en dagbog for den sæson vi har været igennem, velskrevet og loyal over for det hændte og bestemt ikke leflende, samt detaljerede kampfakta, inden rejseanvisningerne tager over.

Det er godt og solidt, og mens bogen muligvis ikke er specielt livsvigtig for dem af os, der nærmest hvert minut prøver at holde os opdateret om F.C. København, fordi vi ikke mindst med en internetopkobling til rådighed har alle oplysninger på rede hånd, så kan man sagtens investere i bogen hvis man er en mere afslappet fan eller lige er kommet til – det er mange jo, og de er også velkomne. Som en slags F.C. Københavns *Hvem Hvad Hvor*, hvis altså Ekstra Bladet laver det til en fast løbende serie.
Det er i hvert fald mere et aktuelt opslagsværk end et skønlitterært værk, og bogen er læst på et kvarter. Og den er i alle tilfælde mere nyttig omkring fortiden end omkring fremtiden, for som den kloge mand siger: "F.C. København – du ved aldrig hvad der sker i morgen". *Jeg er FCK-fan* præsenterer i sagens natur ikke Álvaro eller Sebastian Svärd, men på den anden side kan de to også nemt være gamle nyheder når dette blad er på gaden. Til jul må dens hyldeliv være udløbet for længst.
Et par anker har jeg, og det er tildels over den lidt nedladende tone fra titlen, der går igen enkelte steder. Om Gladsaxe Stadion: "Rigtige FCK-fans står på ståtribunen bag det ene mål i afsnittene P og Q." Hey – flere af os har stået der et utal af gange og bandet over at vi intet kunne se, og er derfor til tider krøbet op på siddetribunen. Derfor er vi rigtige fans alligevel. Og "Rigtige fans står på Nedre C" – nu er der altså mere end dobbelt så mange i FCKFC som der kan være på Nedre C, så den går simpelthen ikke. Det er misforstået snobberi på vores vegne.

Og så er der et par pinlige smuttere i samme afsnit, hvor der åbenbart er blevet kopieret direkte fra den tilsvarende bog om BIF, uden korrektur. Om Farum Stadion: "Ved store kampe er denne tribune næppe stor nok til at rumme alle Brøndbys fans, så køb billetten i forvejen eller kom i god tid, hvis du vil stå i nærheden af dine sande venner." Du milde, ellers tak.

Bøgerne og dvd'en kan købes i Super Shoppen.

Jubilæumsbogen endvidere i B1903's klubhus
[Lyngbyvej 270, 2900 Hellerup]
"Jeg er FCK-fan" endvidere hos boghandlere.

"Ægte samhold gav den styrke
– en farverig beretning om 100 år i sort og hvidt"
Jan Flodin (red.)
2003
173 sider, illustreret.
Pris 149,- kr.

"Jeg er FCK-fan (2003-4)"
Mogens Madsen (red.)
2003
120 sider, illustreret.
Pris 99,- kr.

"Vi holdt hjem"
Redigeret af Viasat
2003
Dvd - 90 minutter
Pris 249,- kr.

FCK HÅNDBOLD FAN CLUB

KANONTILBUD!

Den 27. august 2002 blev den officielle fanklub for FCK Håndbold stiftet og efter et års intenst arbejde er vi nu klar til at modtage de første medlemmer. Formålet med FCK Håndbold Fan Club (FCKHFC) er, at skabe en intens, festlig og ikke mindst fredelig ramme omkring FCK Håndbolds herre og damekampe ude såvel som hjemme, samt at udbrede kendskabet til klubben i Danmark

FCKHFC har en klar målsætning om at blive Danmarks største håndboldfanklub og præge dansk håndbold i samme grad, som FCKFC har gjort det på fodboldsiden. Tophåndbold er en helt ny ting i det F.C. Københavnske univers, men bestemt en idrætsgren, som bør få en chance, også selvom man til daglig er hardcore fodboldtilhænger. Stemning og fest i Frederiksberghallen er FCKHFC´s vigtigste opgave og kan vi skabe en stemning, der er bare en brøkdel af den vi kender fra PARKEN, så har vi opnået vores mål. Der er ingen tvivl om, at fansenes tilstedeværelse i hallen som den 8. spiller kan være altafgørende for holdet, og i sidste ende være med til at afgøre kampene til FCK Håndbolds fordel. Flag, bannere og sang er med til at skabe den rette atmosfære i håndboldhallen og da ingen ved mere om det område end F.C. Københavns fodboldfans vil vi meget gerne have jer med til håndbold.

Nogle trofaste fodboldfans har været lidt skeptiske overfor klubbens nye tiltag, men vi må indse, at håndbold nu også er en vigtig del af F.C. København og det fortjener en chance, så vi også på denne front kan præge dansk topidræt og forhåbentlig vinde både mesterskaber og spille internationale topkampe imod Europas bedste hold. I bestræbelserne på dette har vi i samarbejde med FCK Håndbold sammensat et supertilbud til alle medlemmer af FCKFC.

Hvad får man

Når du melder dig ind i FCK Håndbold Fan Club modtager du en flot startpakke, som bl.a. indeholder 2 stk. billetter til en FCKH hjemmekamp, dit medlemskort m.m. Desuden får du en række medlemsfordele både i Frederiksberghallen og i PARKEN. Du vil også løbende blive orienteret om eksempelvis fanklubarrangementer, busture, konkurrencer o.s.v., i form af et nyhedsbrev, som udsendes i det omfang det er nødvendigt.
Alle F.C. København Fan Clubs medlemmer får et års gratis medlemskab af FCK Håndbold Fan Club! Blandt de første 100 tilmeldte fans trækker vi lod om 10 FCK Håndbold spillertrøjer, samt 5 gavekort til PARKENs bowlingcenter til 1 times bowling med alt inkluderet.
Når du tilmelder dig som gratis medlem for et år forpligter du dig ikke udover denne periode.

Så meld dig ind nu! Det ville være dumt at lade være.
Ring og rekvirer en tilmeldingsblanket på tlf. 50565655
Eller gå ind på www.fckhfc.dk og bliv medlem nu.
Vi glæder os til at høre fra dig

Flere fordele

- Startpakke
- Medlemskort
- Fast afsnit i Frederiksberghallen
- Billige busture
- 10% rabat i Super Shoppen
- Rabat på øl, vand og bowling i Sportscaféen
- Rabat på drikkevarer i Frederiksberghallen
- Ret til deltagelse i specielle Fan Club-arrangementer
- Nyhedsbreve efter behov
- Masser af spændende konkurrencer

FCK Håndbold Fan Club
PARKEN
P.H. Lings Allé 4
2100 København Ø
Mail: kontor@fckhfc.dk
Web: www.fckhfc.dk

F.C. KØBENHAVN
FCK HÅNDBOLD FAN CLUB

mSdesign

Venner

Foto: Niels Jørgensen/Congohuset

I det mindste har Fiskers kollegaer, som f. eks. ham her, **altid** *styr på sagerne...*

Knud Erik Fisker

Vi er nødt til at takke FIFA-dommeren for at han stik imod al sund fornuft undlod at udvise Zuma, da han få meter fra Fisker sparkede Hemme senior over benet som en hævnakt. At Fiskers forklaring så var den at Zuma var frustreret, passer så mindre godt med at samme dommer smed Bo Svensson ud i Aalborg for at skubbe i frustration, og bagefter sendte selvsamme Zuma ud for nænsomt at røre Fiskers ærme – i frustration!
Nogle siger, at Fisker mangler en linie i sine kendelser. Vi er ikke enige, og vi har prøvet at fremstille hans linie grafisk. Den skulle løbe gennem teksten lige her.

Morten 'Duncan' Rasmussen

Hatten af for AGF's teenagesensation! I Politiken, dagen inden den afgørende kamp i Parken, erklærede han sig nærmest som inkarneret fan af F.C. København. Morten fortjente fuldt ud det bifald, han fik fra Nedre C efter sin scoring til sidst. Og han skal bestemt også have en cadeau for at han lod være med at gøre det ved stillingen 0-0...

Foto: Niels Jørgensen/Congohuset

Hjalte Bo Nørregaard

Ja, tilsyneladende er det jo en nødvendighed at have tre navne for at komme på vores venneliste i denne omgang! Og så er det jo oplagt at tage Hjalte med, for mere heroisk knægt findes vel ikke i denne by i år.
Men drop nu det der 'Bo', Onside – manden selv fortalte i Løvetimen, at han foretrækker bare at blive kaldt Hjalte, så der er ingen grund til at binde knude på tungen hver gang.

Brian Steen Nielsen

Endnu en AGF'er på vennelisten – for endnu engang at overbevise os om at det var godt, han aldrig kom til FCK. Tag det roligt, Brian, der er plads til mange flere i kinesisk fodbold.

Fjender

Foto: Niels Jørgensen/Congohuset

Hjemmebane? Yeah right!

Ulrik Høy

Høy, den bedste grund til ikke at abonnere på det ellers udmærkede tidsskrift Weekendavisen, gylpede 27. juli for anden gang på et par år sin galde op efter et besøg i Parken. Egentlig ret forudsigeligt. Noget siger os, at han ikke bryder sig om at besøge vores hjemmebane.
Hvortil må siges, at jovist er der en larmende og vulgær tone i Parken, og der drikkes mange øl, og tit er betonen på tribunerne møgbeskidt. Men sådan kan vi lide det, og at en forstokket, misogyn og homofob fyr som Høy, der ovenikøbet holder med Silkeborg, ikke bryder sig om det – ja, det kan kun betyde at vi er på rette spor herinde.

F.C. Uopfindsom

Og her har vi så en større høne at plukke, eller måske snarere en tiger. Der var engang hvor det kun var overbygninger, der absolut skulle kalde sig F.C. Noget, altså i stil med vores klub. Midtjylland, Nordjylland, Bornholm. Ikke særlig originalt. I det klima må man næsten tage hatten af for Amager United - dog også kun næsten.
Men da Aarhus Fremad valgte at blive F.C. Aarhus, og dermed blev den første fusionsklub der kun bestod af en enkelt klub, begyndte en mere foruroligende tendens, som vi nu har helt inde på livet: at enhver provinsiel klubleder der gerne vil tjene lidt ekstra sponsorpenge (evt. samtidig med at de vil glatte ud omkring deres deltagelse i årtusindets kommunale korruptionsskandale) helt på egen hånd kalder deres klub for F.C. Regionen. Præcis som nu Farum har gjort det.
Det er til at brække arme og ben over, som deres tidligere sportschef ville have sagt, og mon ikke Farum også fremover vil hedde Farum på disse sider - de er jo immervæk stadig Farum. Men FCN-tingen er endnu en påmindelse om, at det bliver vigtigere og vigtigere at huske folk på, at vi er København og ikke en tilfældig FCX. Skulle man tvivle på dette, så vent bare til Randers næste år rykker op, og igen skifter navn, denne gang til F.C. Kronjylland.
Nå ja, Farum: og at vælge et rovdyr til jeres logo er heller ikke så pokkers nyskabende. Måske en eddikemor i stedet?

"FCN, FCN, henter altid sejren hjen..."

Emil Bakkendorff, stadionansvarlig på Vestegnen

Der findes vist et ord for at sælge 1.500 billetter til 1.000 pladser, og det er „bedrageri" og har sin egen paragraf i Straffeloven. Og Emil kan passende tage Glostrup Politi i hånden: Når der bliver kylet flasker og andet kasteskyts ud fra 'Hytten', hvor man insisterer på at samtlige FCK-fans skal passere forbi, og politiet ikke gør det mindste for at sikre deres passage, så tangerer det pligtforsømmelse. Måske er den samlede filosofi at når folk ikke kunne få en plads, hvor de kunne se kampen ordentligt, kunne de i hvert fald få et ar med hjem som minde om dagen.

Supercup-affæren

Man kan altid diskutere semantik - og manerer! Men essensen i det hele er perlende klar: når man har en regel om at mestrene har hjemmebane, så skal mestrene ikke tvinges ud til pokalvindernes stadion. Og så bør direktøren for Superligaen A/S, Børge Bach, tænke sig om før han taler om 'et produkt der skal videreudvikles', for det er simpelthen for tåbeligt.

Lad os spørge Bach om én ting: hvordan skulle det være bedre for denne kamps udvikling, hvis den var blevet spillet på et meget tyndt besat Brøndby Stadion, uden fans af mesterholdet (der formentlig og forhåbentlig ville boykotte kampen), end hvis den var blevet spillet i Farum for fyldte tribuner? Det giver jo ingen mening!

Men der er meget, der ikke giver mening i denne sag. Det gør f.eks. Divisionsforeningens egne regler ikke, hvilket knap er første gang - vi behøver blot sige Carlsberg. Når en kamp, en hvilken som helst anden kamp i de fleste lande i verden, ikke kan spilles på hjemmeholdets stadion, så finder hjemmeholdet et andet stadion, og så spiller man dér. Men ikke i Divisionsforeningens regi, næ nej. Her skændes man indædt om hvad man så gør, der snakkes om helt uhørt at give kampen til udeholdet, mere og mere useriøse forslag om Odense og Århus kommer på bordet, og til sidst tilbydes klubberne at spille Supercuppen over to kampe. Returkampen skal så afvikles otte måneder senere!
Vorherrebevares, siger vi om den affære.

Mio-fingeren

Skulle nogen i øvrigt undre sig over, hvor netop det udtryk kommer fra, så var det fra Lyngby Stadion i efteråret 1996, hvor Mio gav TV2's kamera fingeren efter endnu et nederlag. For TV2 var det stor underholdning - for os var det stor trods i en svær tid. Derfor Miofingeren - også i en let tid som nu.

Hovedstadens Udviklingsråd

Nu har Københavns bybusser, og sporvognene før dem, jo været gule i det meste af sidste århundrede. Så det er måske lidt sent at kræve dem alle malet hvide og blå. Men derfor kan man godt stille mindstekrav til fremtoningen.
De rød-gule A-busser er én ting, men grænsen er nået og i den grad overskredet med S-bussernes nye look. Disse blå-gule, toetagers bageovne er en æstetisk katastrofe og en plet på Københavns stolthed, og Frederiksbergs borgmester Mads Lebech, formand for HUR, må skamme sig dybt over at have ladet det komme så vidt.

Selv ikke en omgang rådhuspandekager til mestrene kan rette op på den misére!
En fordel er der dog, nemlig en fordel for trafiksikkerheden: Når man ser en mange tons tung blå-gul dobbeltdækkerbus komme buldrende mod en, ved alle nu at det er på tide at springe for livet - en dyr lektie som blev lært af Christian Lønstrup på Brøndby Stadion 9. december 2001.

"Fodbolden er kommet hjem" - brondby.com

"Brøndby spiller nu den form for fodbold, Michael selv har oplevet i sin karriere" - Mads Jørgensen

"Han er en gave til dansk fodbold" - Morten Olsen

"Brøndby var brandgo'e - FCK var effektive" - Peter Brüchmann, B.T.

"Brøndby spiller som Barcelona" - Per Frimann

"Michael Laudrup og hans brandgo'e babyer er en gave til dansk fodbold" - Peter Brüchmann, B.T.

Boldbabyerne

Sidste sæson var spændende. Alt for spændende, selv for Brølets Fantom. Der var bare en tryg og beroligende faktor man kunne læne sig mod: Pressens ukritiske medløb på alt hvad Michael Laudrup fortog sig.

Hvad er en boldbaby egentlig? Det ville være fair at stille spørgsmålet til en af de sportsjournalister, der i sidste sæson havde det som en fast vending i deres beskrivelser af udviklingen i Superligaen. Eller rettere sagt: Hvad betyder "Laudrups boldbabyer" egentlig? Er det en sag mellem Michael, Siw og ugepressen? Eller betyder det at det er spillere fundet og udviklet af Laudrup i løbet af de måneder, han havde været cheftræner i Brøndby? Hvis man ser nøgternt på det, betyder det vel ingen af delene. Spillerne er vel trods alt for gamle (og talentløse) til at være Laudrups eget afkom. Og de eneste fra det såkaldte "babykuld" som Laudrup har skaffet til truppen er vel det par stykker, som blev indkøbt fra andre klubber, efter at disse havde brugt tid og kræfter på talentudviklingen. Ellers har Laudrups tilskud til truppen i sidste sæson mest været Morten Wieghorst: Sikkert et sympatisk menneske, med en historie der kan få redaktionen på Ude og Hjemme til at ejakulere kollektivt.

Men når man har udtrykt sin respekt for den kamp, Wieghorst har været igennem (altså sygdommen, ikke flytningen til Vestegnen), må det vel været tilladt for Fantomet at konstatere at han dårligt kan kaldes en troldmand med bolden. Bevares, en habil boldflytter, med et stort overblik og så godt et hovedspil, som det kan forventes efter mange år i skotsk fodbold. Men ikke just manden der sætter en modspiller med overraskende driblinger. Og som sådan falder han glimrende ind på brandgo'e Brøndbys midtbane. Hvem er de kreative egentlig? Martin Retov, der tydeligvis har lært mere af Faxe end af Laudrup? Kahlenberg, der kan lægge en guddommelig aflevering, forudsat at han får tre minutter og absolut ro fra tilskuerpladserne? Eller er det Kim Daugaard, hvis eneste udvikling de sidste fem år har været den stadigt voksende måne? Bevares, mod undertippede hold, der angste pakker sig sammen på Brøndby Stadion slæber det da af, og bolden bliver spillet nydeligt rundt til taktfaste klapsalver fra Faxetribunen. Men i de kampe hvor "Boldbabyerne" er blevet sat under pres, er det tydeligt at se at de var tættere på kravlegården end på A-landsholdet.

I år vandt F.C. København mesterskabet, hvilket Fantomet aldrig bliver træt af at gentage, og derfor må det være på plads med sejrherrens udlægning af historien: Kampen på Brøndby den 18. juni afgjorde ikke bare mesterskabet – den viste også hvem der havde det bedste hold det år. Og ikke mindst de såkaldte "boldbabyer" var hvad man med et fodboldteoretisk fagudtryk betegner som "helt væk". Hvis Kahlenbergs afleveringer overhovedet ramte en mand, så var det ofte Rabo der

"Det bliver STORT!" - brondby.com

"Så meget succes er næsten ikke til at bære for én mand, selvom han fortjener det"

- Jesper Dahl Caruso, Berlingske

"Vi har vundet pokalen, og vi er forårets hold. Det skal vi huske at fokusere på i disse dage"

- Michael Laudrup

"... hvor mange flere og højere toppe kan der være, end den som Brøndbys spil befinder sig på lige nu?"

- Peter Brüchmann, B.T

"Nu henter vi dem!" - Peter Foldgast

"Truppen kunne godt virke lidt tynd i efteråret, men vi har klaret modgangen og vist os som et storhold ved at være med til det sidste"

- Michael Laudrup

"Det er ikke fortjent, at FCK fører med ni point"

- Michael Laudrup

"Alle bør glæde sig i dag. Ikke kun dem med blågule hjerter. Det her er et scoop for alle i dansk fodbold"

- Per Bjerregaard

ugeneret kunne samle den op, uden en Brøndbyspiller i en radius på 20 meter omkring ham. Ellers føg de ud af banen i begge sider. Og Wieghorst gjorde sig mest bemærket med sit evindelige brok og så ved for 15. gang i sæsonen at få en bandage om hovedet. (Kan den mand ikke begynde enten at spille med hjelm, eller får lagt forbindingen inden kampstart?)

Selv et par af de mest Laudrup-begejstrede sportsjournalister fik øje på det fortjente i F.C. Københavns sejr. Men hvis de var deres løn værd havde de vel allerede tidligere på sæsonen lagt mærke til, hvor mange af Brøndbys mål der faldt efter den samme opskrift: Noget med Wieghorst der header bolden på tværs af feltet, gerne efter et hjørnespark, og så en medspiller der puffer den i mål.

Enkelt og effektivt, men langt fra den champagnebold, det konsekvent blev udråbt til, så snart holdet vandt. Og når man så hvordan Brøndbys spillere i kampen mod F.C. København konsekvent hoppede ind på kroppen af deres modspillere i hovedstødsduellerne, uden så meget som at skæve til bolden, hvilket burde have givet dem et par ekstra kort, så virkede det endnu engang som om det mere er Faxe end Laudrup, der har indflydelse på det taktiske oplæg.

Bevares, selv set fra Fantomets grotte er det da imponerende at unge spillere som Dennis Cagara har fået chancen, men er det ikke mest fordi at Brøndby er økonomisk på spanden i en grad som selv ikke Per Bjerregaard kan tale sig fra? Og det er da prisværdigt at man satser på "egen avl", men det er vel ikke i meget højere grad end det sker hos F.C. København, hvilket Brøndby Support lærte på den hårde måde, da Ole Tobiasen spillede Hjalte Nørregaard fri i feltet.

Så kære sportsjournalister: Nu har I haft et års tilvænning, hvor I har kunnet få benovelsen ned på et normalt blus. Vi ved godt at Michael Laudrup var en god spiller, sikkert den bedste Danmark har haft, og vi ved godt at I bliver røde i bærret af drenget fryd, når I får lov at snakke med ham, men efter et helt år kunne I vel godt finde professionalismen frem igen, og give de andre hold i Superligaen fair play.

På forhånd tak.

FCKFC har i foråret 2003 lanceret et nyt tiltag, der skal gøre det muligt for FCK's fans i endnu højere grad at sætte deres præg på hvad der foregår omkring klubben, og vise hvem der regerer i Parken.

Af: Formand Anders Larsen
& Fan-ideolog Peter Dexters

Ideen bag Nedre-C-krati

Tiltaget, som vi kalder "Nedre-C-krati", går ud på at give fansene mulighed for at regere ved hjælp af handlingsmålinger på internettet. Handlingsmålinger ligner de mange meningsmålinger, der laves på nettet, på tv og i aviser. Dog med den twist at i handlingsmålingerne bliver der ikke spurgt til din mening, men til hvad du har tænkt dig at gøre i forhold til en bestemt sag – hvordan du har tænkt dig at handle.

Hvor en meningsmåling eksempelvis kunne spørge, om du synes, at dommeren dømte ringe til en bestemt kamp, så kunne en handlingsmåling eksempelvis spørge, om du synes dommeren dømte så ringe, at du næste gang han dømmer i Parken, vil være med til at moone ham ... Altså deltage i en kæmpe "numsetifo", der for alvor ville sætte fokus på problemet.

Den grundlæggende ide i Nedre-C-krati er, at handlingsmålingerne gør det muligt for den enkelte fan at vide, hvor mange andre der vil deltage i den pågældende aktion. I tilfældet med numsetifoen vil det formodentlig være afgørende for den enkelte, at han eller hun ikke regner med at være ene om at vise dommeren sin bare, men via en handlingsmåling kan forvisse sig om, at 1.000 eller 10.000 andre fans har tænkt sig at gøre det samme. På samme måde er det jo også kun sjovt at synge, hvis der er nogle tusinde andre, der gør det samme.

De første forsøg med Nedre-C-krati

Nu er det ikke tanken at Nedre-C-krati primært skal bruges til at tilsvine dommerne. Nedre-C-krati skal primært bruges til at opnå det der er fanklubbens mål: at skabe en festlig stemning omkring kampene.

De første forsøg med Nedre-C-krati blev gjort i foråret. Der blev lavet to handlingsmålinger – den ene i forbindelse med hjemmekampen mod OB og den anden i forbindelse med den afsluttende kamp mod AGF. I den første handlingsmåling blev der spurgt til om man ville deltage i "Operation Heksekedel", som kort fortalt gik ud på at skabe en heksekedelstemning i Parken, der skulle være med til at knække OB-spillerne mentalt. Man kunne herunder angive hvilke konkrete handlinger man ville deltage i (om man ville råbe hver gang FCK erobrede bolden, om man ville tage flag med osv.). Operation Heksekedel blev en succes, idet cirka 800 deltog i handlingsmålingen og det havde en meget mærkbar positiv effekt på stemningen i Parken – enkelte personer har i FCKFC's internetdebatforum givet udtryk for, at stemningen i Parken aldrig har været bedre.

Også handlingsmålingen op til AGF-kampen var en succes. Her deltog cirka 600 i handlingsmålingen, hvor der blandt andet blev spurgt til, om man ville deltage i en guldmarch fra Rådhuspladsen til Parken. De der deltog, vil vide, at mange var med i marchen (lad os gætte på cirka 1.000), og at slagsangene ikke tager sig dårligere ud når de runger mellem de københavnske huse. Billeder fra marchen kan ses på www.fckfc.dk.

Fremtiden

I den igangværende sæson er det Fan Clubbens hensigt at udføre flere forsøg med handlingsmålinger og få sat Nedre-C-krati i system. Ideen er, at det skal være en fast rutine for fansene at deltage i handlingsmålingerne. Vi håber derfor at antallet af fans, som benytter sig af muligheden for at få indflydelse vil stige, så vi i denne sæson når mindst 1.500 deltagere i handlingsmålingerne. På længere sigt håber vi naturligvis, at endnu flere vil deltage. Men ligesom almindeligt demokrati ikke blev til fra den ene dag til den anden, må det også påregnes, at det vil tage noget tid, før Nedre-C-krati bliver en fuldt integreret del af fansenes hverdag og bevidsthed. Vi håber derfor, at alle, der allerede har deltaget i tidligere afstemninger, også deltager i fremtiden, således at tilslutningen kan vokse støt.

Hvordan deltager man?

Nye handlingsmålinger vil blive annonceret på Fan Clubbens hjemmeside www.fckfc.dk. Selve handlingsmålingen finder sted på www.fckfc.dk/forums under "Nedre-C-krati". For at deltage i Nedre-C-krati kræver det blot, at du opretter dig som bruger af FCKFC Forum. Alle FCK-fans kan deltage. Det kræver altså ikke at du er medlem af Fan Clubben, eller at du står på Nedre C.

Opfordring

Hvad enten du har deltaget i de første handlingsmålinger eller ej, opfordres du til at holde øje med nye handlingsmålinger, der vil blive annonceret på hjemmesiden www.fckfc.dk. Såfremt du har gode ideer til aktioner/ tifoer, der kan gennemføres ved hjælp af en handlingsmåling, er du naturligvis også velkommen til at kontakte FCKFC med dit forslag.

Med Nedre-C-krati har FCK's fans fået en enestående mulighed for at stå sammen og præge udviklingen i FCK. Så hvis du ønsker at få indflydelse og bidrage til klubbens storhed, opfordres du til at deltage i de kommende handlingsmålinger i Nedre-C-krati.

Der er meninger nok om vores klub – det er handling, der skal til!

Nedre-C-krati - nu skal fansene regere!

Randis Klumme

HUUURRRAAAA!!!!!

Så kom guldet hjem, og jeg tror ikke jeg er den eneste, der var mere end almindeligt lettet, da pokalen blev løftet i Parken. Det var ufatteligt dejligt, især efter et forår, hvor jeg ærligt talt flere gange tvivlede på det.
Sådan et mesterskab er jo skønt på mere end én måde. Nu har vi kampen i Brøndby vi kan se tilbage på, hver gang vi savner et smil på læben, men ser vi fremad, følger der jo også en masse spændende oplevelser i CL.

Vi i Fan Clubben vil så vidt det er os muligt arrangere ture til alle kampe i udlandet. (Dem kommer der forhåbentligt en del af.) Hvis det ellers kan lade sig gøre, sørger vi for, at der er både bus og flyture. Har du prøvet sådan en tur, ved du at det er en helt speciel følelse at sidde på et stadion i udlandet. Har du ikke prøvet det, kan det kun anbefales.

Information om de ture, vi arrangerer, fås i Super Shoppen, på vores hjemmeside eller ved at ringe til Fan Club Telefonen.

Busture igen igen

I den sidste klumme brokkede jeg mig gevaldigt over de uheldige elementer som ikke kan opføre sig pænt på busturene. Det vil jeg gerne følge lidt op på, da vi har snakket en del internt om disse episoder.

Det er besluttet at der bliver strammet op på reglerne. Fremover vil det være meget nemmere at opnå en karantæne til Fan Clubbens arrangementer eller en bortvisning fra Fan Clubben.

Vi vil ikke tolerere ballade på vores ture, det SKAL være en god oplevelse for alle.
Man kan få karantæne ved for eksempel: At ryge hash i busserne, optræde truende over guiderne eller medpassagerer, eller ved på anden måde at være til gene for resten af bussen.

En lille sidekommentar skulle da lige være: Ryd op efter dig i bussen! Efter næsten hver eneste bustur ligner bussen noget der er løgn. Her kommer et godt råd der vil gøre det nemmere for både chaufføren og guiden: Lad være at smide dit affald på gulvet!

Medlemskort

Så er det ved at være tid til at vi igen skal have nye kort. Det er jo meget spændende, da vi denne gang træder ind det nye århundrede og laver dem med magnetstribe. Dette vil gøre det mere sikkert og med tiden vil vi gøre større brug af kortet. Mulighederne er store, og mere information følger selvfølgelig, så snart vi har den.
Vi regner med at kortet er ude hos medlemmerne i løbet af de næste par måneder.

Medlemsantallet

Medlemstallet stiger stadig, vi er nu oppe over 13.200 medlemmer – Og det stiger stadig!

De Unge Løver

Vi har utroligt mange Unge Løver, der har en yndlingsspiller, som ikke er i klubben mere. Så ring eller skriv en mail, og oplys os om hvem der er din nye yndlingsspiller, så du kan få det helt rigtige fødselsdagskort.

Adresseændring

Husk at ændre din adresse, når du flytter. Dette er meget vigtigt, da du ellers ikke kan modtage dine opkrævninger og dermed risikerer at blive meldt ud. Hvis du bliver meldt ud, kan du af administrative årsager ikke få dit gamle medlemsnummer igen ved en genindmeldelse.

Bestil plads i god tid

Vi henstiller til, at man bestiller plads i god tid, når man ønsker at deltage i et af FCKFC's arrangementer. Dette gælder både busture, fester, konkurrencer og især juletræsfesten.
Du kan bestille plads på telefon eller per e-mail.

Fotos: Niels Jørgensen/Congohuset

Telefontid og mail-adresse i Fan Clubben

Email: kontor@fckfc.dk
Tlf. nr. 35432343 - husk at oplyse dit medlemsnummer, når du ringer eller skriver.

Mandag – onsdag:	12.30-14.30
Torsdag:	15.30-18.00
Fredag:	10.00-11.00

35432343

F.C. Københavns Fan Club indbyder til

OKTOBERFEST

Lørdag, den 15. november

i Nørrebrohallen

Kom og oplev

DET FEDE NET

PORTLAND

Program:

kl. 18:00 Dørene åbnes
kl. 18:30 Velkomstdrink
kl. 19:00 Oktober-buffet ("tyskeren")
kl. 21:00 Portland
kl. 22:30 Det Fede Net
kl. 23:30 DJ Steen O.G.
kl. 02:00 Slut

1 l fadøl kun 25,-

0,5 l fadøl kun 15,-

Pris: KUN kr. 100,- for medlemmer

kr. 200,- for ikke-medlemmer

Kun begrænset antal billetter

Billetter kan købes fra 1. oktober enten via Fan Club Kontoret på P.H. Lings Vej 4 i åbningstiden se forrest i dette nummer af Brølet eller på:
www.fckfc.dk, fckfc@fckfc.dk eller Fan Club telefonen 35 43 23 43
OBS! - bestilte billetter skal afhentes inden den 15/10.

Carlsberg

Anders var forbi til receptionen. Foto ?

Løvecup. Foto ?

FOTOS: Niels Jørgensen/Congohuset

Sikke et jubilæum!

Af: Asser Berling-Rasmussen, info-formand i B1903

2003 har været et begivenhedsrigt år i B1903. Som det nok vil være de fleste bekendt, fylder moderklubben 100 år i år, og lad det være sagt med det samme: Det har været et brag af et jubilæum! Som en af de mest traditionsrige klubber i Danmark synes vi det har været vigtigt at markere det runde år, og ikke mindst vise, at B1903 lever i bedste velgående trods vedholdende rygter om det modsatte. Som Mark Twain i sin tid sagde: "Rygterne om min død er stærkt overdrevne".

Så der har været fuld skrue på i foråret, blandt andet med afholdelse af et af Danmarks største ungdomsstævner, jubilæumsfest og -reception, events i Parken og ikke mindst en show-kamp mellem Old Boys-landsholdet og B1903's gamle "Bayern München-hold" fra starten af halvfemserne. Kampen blev naturligvis spillet på Gentofte Stadion, og spillere som Manne, Pierre Larsen, Tvillingerne, Diego Tur, Ivan Nielsen og Torben Piechnik foldede sig ud, mens Benny Johansen dirigerede fra sidelinjen. Kampen endte 3-3 - Manne scorede i øvrigt de to første mål.

Derudover har vi lavet en jubilæumsbog, som jeg varmt vil anbefale alle B1903- og FCK-interesserede at læse. Den kan købes for en billig penge ude i B1903's anlæg eller i Super Shoppen. Desuden har vi fået trykt en masse B1903 jubilæums-spilletrøjer, som simpelthen (og for os lidt overraskende) er blevet revet væk. Vi er nu ved at få trykt nogle flere, som vi sætter i omløb snarest.

Men det havde ikke været et ordentligt jubilæum, hvis ikke det var blevet en god sæson for vores alles hjertebarn F.C. København. Derfor var det simpelthen suverænt, at FCK i juni vandt mesterskabet i 100-året for B1903's fødsel. For os, der husker sidste års tyveri af mesterskabet i næstsidste runde i Parken, var der nærmest et skær af bibelsk retfærdighed over, at tingene i år blev sat på plads på Brøndby Stadion, i overtiden og ned mod Faxetribunen. Nogen vil nok sige: Hævnen er sød.

Vi håber selvfølgelig, at sæsonen 2003/04 bliver ligeså flot som den foregående, hvilket kun vil sætte yderligere glans på B1903's jubilæum.

Lad mig her til sidst takke for det meget konstruktive samarbejde med FCK og FCKFC i forbindelse med afholdelsen af de forskellige aktiviteter.

Hav et fortsat godt jubilæumsår!

Brug dit medlemskort her & få fordelene

Hermed en oversigt over de fordele du får som medlem af FCKFC, desuden er der masser at spare på busture...

Køb billige drikkevarer i Sports Caféen

Sportscaféen tilbyder FCKFC's medlemmer en stor fadøl til 25 kroner og en stor sodavand til 20 kroner, til alle FCK's hjemmekampe. Samtidig vises alle FCK's udekampe i Superligaen på storskærm, og også her gælder disse priser.
På disse kampdage kan FCKFC's medlemmer forhåndsreservere bowlingbaner med 50% rabat.
Alle årets resterende dage får FCKFC's medlemmer 50% rabat på Walk-in-bowl. Det vil sige ved direkte henvendelse i bowlingcentret (uden forhåndsreservation) og på betingelse af, at der er ledige baner.
Husk at medbringe dit medlemskort, ellers gælder rabatten ikke.
Sportscaféen kan ydermere tilbyde særlige rabatter til FCKFC's medlemmer ved børnefødselsdage og private arrangementer. **Ring på telefon 35278200 og hør nærmere.**

FOTOS: Niels Jørgensen/Congohuset

Tank Benzin hos Metax

FCKFC har indgået en aftale med Metax, der betyder, at du kan tanke billig benzin og samtidig støtte FCKFC. Med et Metax-kort i hånden går der 5 øre pr. liter benzin du tanker til FCKFC. Du kan ringe på Fan Club Telefonen for at få yderligere information (35 43 23 43).

Brug dit medlemskort i Super Shoppen

Som de fleste nok er klar over er der 10 procent at spare på dele af udvalget i FCK Super Shoppen, hvis man er medlem af FCKFC, man skal bare huske at medbringe sit kort. I Shoppen er der skiltet med de ting, der er indbefattet i rabatordningen, men er du i tvivl, så spørg personalet.

Brug dit medlemskort i Restaurant City

Restaurant City i Colbjørnsensgade 7 giver 10 procents rabat ved fremvisning af medlemskort og De Unge Løver under 10 år spiser gratis. Køkkenet har åbent mandag til lørdag klokken 17.00 til 23.00, bordbestilling kan ske på tlf. 33 21 62 32.

Brug dit medlemskort hos Rødovre Stenslag

Ved fremvisning af medlemskort yder Rødovre Stenslag 20 procents rabat på reparationer af stenslag og revner på autoruder. De kommer ud på arbejdspladsen, på bopælen eller hvor din bil står.
Ring til Rødovre Stenslag på 36 70 00 46 eller 20 21 48 11.

Brug medlemskortet på Café Krunch

Når du viser dit medlemskort hos Café Krunch, Øresundsvej 14, er der 15 procent rabat på den samlede regning. FCK's tv-kampe vises på storskærm, og børnefamilier er særligt velkomne. **Tlf. 32 84 50 50.**

Nedsatte priser hos Central Park

Til alle FCK's arrangementer er der store fadøl for 25 kroner og shots for 15 kroner.

Brug medlemskortet hos Passagens Spisehus

Hos Passagens Spisehus har vi masser af nordiske specialiteter på menukortet, for eksempel elg og rensdyr, afstemt efter de nordiske sæsoner. Medbring dit FCKFC medlemskort, og få 15 procent rabat på regningen!
Vi ses på Vesterbrogade 42, lige ved Det Ny Teater. Bordbestilling på tlf. 33 22 47 57.
Udendørsservering i sommermånederne.

Spar penge hos Bookland.dk

Køber du dine bøger, film eller cd'er hos Bookland.dk, får du 10 procent rabat på regningen, og sparer desuden på forsendelsesgebyret! Du skal blot angive, at du er medlem af FCKFC i kommentarfeltet på din bestilling. Vi har over 300.000 titler i vores online butik, så der er nok at vælge mellem. Vi ses på nettet - **www.bookland.dk**

Få rabat når du flytter med FTI

FTI flyttefirma giver en række VIP-fordele til FCKFC medlemmer: Vi leverer hvidt papir til indpakning (normalpris cirka 150 kroner) samt lån af flyttekasser - begge dele gratis. Kontakt os på **tlf. 46 38 38 38**, og oplys at du er medlem af FCKFC, så er der penge at spare på flytningen.

Brug kortet hos Metrotrafik

Metrotrafik køreskole giver 10 procent rabat på alle kørekortpakker, til alle som kan fremvise et personligt gyldigt medlemskort til F.C. København Fan Club. Kan ikke kombineres med andre rabatordninger.
Ring på 33 93 01 06 eller kig på www.metrotrafik.dk

Kør go-kart med rabat

Hos Fart & Tempo tilbydes FCKFC-fans 15 procent rabat, når I skal ud at køre go-kart.
Prøv Danmarks største indendørs bane. I skal være min. 4 personer, og husk at medbringe medlemskort.
Tilbuddet gælder søndag-torsdag. Bestilling på **tlf. 44 66 60 04** eller på **booking@fartogtempo.dk**

Få rabat hos Telekæden Tarm

Som medlem af FCKFC kan du spare flere hundrede kroner på mobiltelefoner, tale og sms.
Se mere på **www.kolbak.dk** eller ring på **97372939**.
Din adgangskode er FCKFC og dit password er GULD.

Der er penge at spare som medlem!

SONOFONs Erhvervsaftale

- løsningen til små og mellemstore virksomheder

Priser er ekskl. moms.

Der tages forbehold for trykfejl, prisændringer og udsolgte varer. Tilbuddet er gældende til og med lørdag, den 30. september 2003.

Sony Ericsson T610
2.099,-*

Nokia 6610
1.539,-*

Nokia 6310
1.459,-*

Sony Ericsson T100
124,-*

Erhvervsaftalen har følgende grundpriser:
- 48 kr. pr. måned i abonnement
- 1 kr. pr. minut ekskl. moms ved 12 måneders aftale
- 0,98 kr. pr. minut ekskl. moms ved 24 måneders aftale
- 0,96 kr. pr. ekskl. moms ved 36 måneders aftale

Rabat på antal abonnementer og indenlandske samtaler.

*Prisen forudsætter samtidig oprettelse af SONOFON Erhvervsabonnement. Oprettelsen koster kr. 0,- til 28.09.2003. Abonnementet er uopsigeligt i 6 måneder efter oprettelsen. Herefter skal skriftlig opsigelse varsles med mindst 60 dage. Mobiltelefonen er kodet og kan kun anvendes på SONOFONs net. Ønskes koden ophævet inden 6 måneder fra oprettelsen, medfører dette et gebyr på kr. 400,- ekskl. moms.

SONOFON

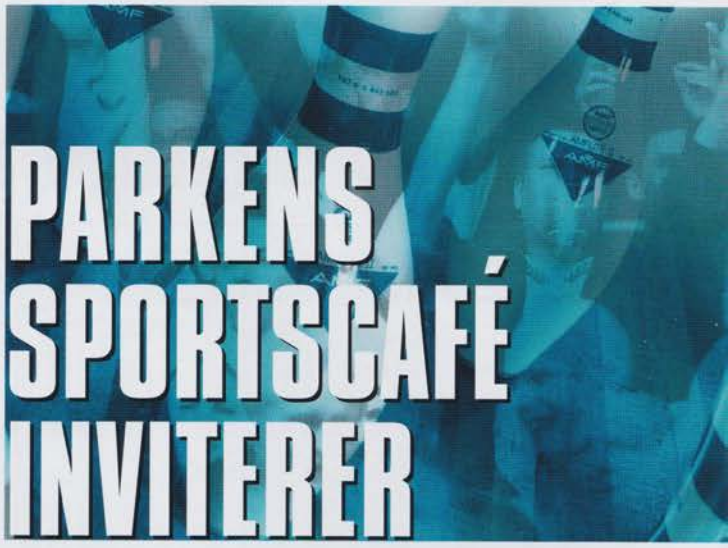
Få billigere mobiltelefoner, samtaler, abonnement og SMS!

- Se mere på www.kolbak.dk. Klik på Medlemsfordele (se adgangskode og password under Fan Club Fordele).

Telekæden

Telekæden Tarm Vennelystvej 1
6880 Tarm Telefon 97 37 29 39

PARKENS SPORTSCAFÉ DEDIKERET TIL FCK FANS

I samarbejde med FCKFC og EA Games til FIFA 2004 Playstation turnering.

Vinderne kvalificerer sig til den landsdækkende turnering hvor man møder vinderne fra de andre fanklubber.

Turneringen afholdes lørdag d. 25. oktober kl. 19.00

(I tilfælde af at FCKs hjemmekamp flyttes fra søndag til lørdag afholdes turneringen i stedet søndag d. 26. Oktober kl. 17.00)
Tilmelding er nødvendig senest d. 10. oktober på mail:
cs@parkens-bowling.dk

Husk at angive navn, medlemsnummer samt telefonnummer
Der vil være præmier fra EA Games samt en øl eller vand til hver deltager. Tilskuere er naturligvis velkomne!

HUSK! dit medlemskort og få de sædvanlige fordele som FCKFCer - også når der ikke er kampe

SPORTSCAFÉEN HAR ALTID

STORSKÆRMSARRANGEMENTER

SAS-LIGA, CHAMPIONS LEAGUE, PREMIER LEAGUE, SERIE A, LANDSKAMPE O.M.A.
Vi viser ALLE FCK udekampe (incl. pay per view) samt hjemmekampe der er dagens kamp.
Hold dig opdateret om hvilke kampe der sendes og hvornår på opslag i Sportscaféen samt www.tv3.dk, www.canalplus.dk og www.parkens-bowling.dk

FADØL OG BOWLING

Opgiv dit navn og medlemsnummer når du booker bowling og få en ekstra time gratis. Tilbudet gælder ons, tors og søndag v/min 4. personer pr. bane i hele åbningstiden.

Ved fremvisning af medlemskort er der fordelagtige priser på øl og sodavand og særligt det populære øltårn!

PARKEN

PARKENS SPORTSCAFÉ & BOWLINGCENTER
ØSTER ALLÉ 46 · 2100 KØBENHAVN Ø · TLF. 35 43 33 40
CS@PARKENS-BOWLING.DK · WWW.PARKENS-BOWLING.DK

F.C. KØBENHAVN

FCKFC Busture & SAS-Ligaen

2003		SpCafé Åbner	Mødetid	Afgang	Ankom	Kick off	Slut	Afgang	Hjem	SpCafé Åben?
	23. august 2003									
Ude	Brøndby Stadion BIF - FCK	ja	15:00	15:30	16:00	17:00	18:45	19:45	20:15	ja
	31. august 2003									
Hj	Parken FCK - AGF					15:00				
	14. september 2003									
Hj	Parken FCK - FC Midtjylland					15:00				
	17. september 2003									
Ude	Viborg Stadion VFF - FCK	ja	13:30	14:00	18:15	19:00	20:45	21:15	0:45	nej
	21. september 2003									
Hj	Parken FCK - Herfølge					15:00				
	28. september 2003									
Hj	Parken FCK - Frem					15:00				
	5. oktober 2003									
Ude	Gladsaxe Stadion AB - FCK					15:00				
	19. oktober 2003									
Hj	Parken FCK - OB					15:00				
	22. oktober 2003									
Ude	Herfølge Stad. Herfølge - FCK	ja	17:00	17:30	18:30	19:00	20:45	21:15	22:00	ja
	26. oktober 2003									
Hj	Parken FCK - FC Nordsjæll.					15:00				
	29. oktober 2003									
Ude	Aalborg Stadion Aab - FCK	ja	12:00	12:30	18:15	19:00	20:45	21:15	1:45	nej
	2. november 2003									
Hj	Parken FCK - EFB					15:00				
	9. november 2003									
Ude	Brøndby Stadion BIF - FCK	ja	13:00	13:30	14:00	15:00	16:45	17:45	18:15	ja
	23. november 2003									
Hj	Parken FCK - AGF					15:00				
	30. november 2003									
Ude	Viborg Stadion VFF - FCK	nej	9:30	10:00	14:15	15:00	16:45	17:15	20:45	ja
	7. December 2003									
Hj	Parken FCK - AB					15:00				
2004										
	14. marts 2004									
Ude	Valby I. P. Opvisn. Frem - FCK					15:00				
	21. marts 2004									
Hj	Parken FCK - FC Midtjylland					15:00				
	28. marts 2004									
Hj	Parken FCK - VFF					15:00				
	4. april 2004									
Ude	Århus Idrætspark AGF - FCK		10:00	10:30	14:15	15:00	16:45	17:15	20:45	
	12. april 2004									
Hj	Parken FCK - Frem					15:00				
	18. april 2004									
Ude	Gladsaxe Stadion AB - FCK					15:00				
	25. april 2004									
Hj	Parken FCK - Herfølge					15:00				
	2. maj 2004									
Ude	Odense Stadion OB - FCK		11:30	12:00	14:30	15:00	16:45	17:15	19:15	
	9. maj 2004									
Ude	Ikast Stadion FCM - FCK		9:30	10:00	14:15	15:00	16:45	17:15	21:15	
	13. maj 2004									
Hj	Parken FCK - BIF					19:00				
	16. maj 2004									
Ude	Esbjerg Idrætspark EFB - FCK		10:00	10:30	14:15	15:00	16:45	17:15	20:45	
	23. maj 2003									
Hj	Parken FCK - Aab					15:00				
	29. maj 2004									
Ude	Farum Park FC Nordsjæll. - FCK		13:30	14:00	14:30	15:00	16:45	17:15	17:45	

Hoppeborgsturneringen

I løbet af foråret 2003 har der kørt en turnering hvor fanclubberne i SAS-ligaen mødes før kampene og spiller fodbold i en hoppeborg. Naturligvis er der forskellige rekvisitter som skal gøre det svært at score. Man er spændt fast med en elastik og så er banen overhældt med sæbevand – hvilket bestemt ikke gør det lettere at stå fast. Desuden skal man ikke glemme at det giver straffespark til modstanderen hvis man skyder den over mål.
Der er to spillere på banen af gangen og hver fanclub stiller med tre hold: herrer, damer og u17. For at kvalificere sig til fanligaen – hvor der kun er plads til seks hold, skal man vinde sin kamp i en turnering, som afholdes før de andre kampe. FCKFC vandt her over AGF Support.

Af: Philip Dahlstrøm

Da vi havde vundet 3-0 uden kamp over Brøndby Support fordi de ikke stillede hold, var vores første reelle kamp mod Silkeborg – på udebane. Herrerne startede med at spille og vandt 1-0. En af SIF-spillerne trådte igennem banen, så det var umuligt at fortsætte normal kamp. Dog spillede holdene videre på trods af den flade hoppeborg. Efter herrene var det u17 og derefter damerne. De spillede henholdsvis 1-2 og 1-1. Dermed endte kampen sammenlagt uafgjort.

Den næste kamp var mod De Stribede fra Køge. Det blev en fornøjelig indsats med masser af fairfans. U17 lagde denne gang ud og vandt 3-0. Derefter var det pigernes tur og de spillede 1-1. Herrerne kom bagud to gange men det lykkedes dem alligevel at vinde hele 4-2.

Vores første hjemmekamp skulle spilles hjemme i Parken den 4. maj 2003 mod AB. U17 kom foran 2-0, men alligevel blev der udlignet til 2-2. Damerne spillede en flot kamp og vandt 3-2. Herrerne spillede en superkamp og specielt den første scoring på langskud fra FCK var virkelig et perlemål. Vi regnede med stillingen 1-1 i herrenes kamp, men det lykkedes AB at udligne tre sekunder før tid. Dermed endnu en uafgjort kamp.

Vores sidste kamp skulle spilles mod Tigers fra Odense – en kamp vi skulle vinde, hvis vi ville have håb om at vinde turneringen. U17 spillede en meget intens kamp, dog fik Tigers sejren med hjem: 2-1 til Tigers. Damerne vandt 4-2 og herrerne vandt 2-1 og sikrede dermed en samlet sejr over Tigers - på trods af det store udebanepres, som Brøndby-tilhængerne lagde på os med deres slagsange.

Efter vores sidste kamp kunne vi bare håbe at Tigers ikke hentede points endnu engang – efter at de havde vundet over Brøndby Support. Desværre – for os – ønskede Silkeborg ikke at stille hold til deres sidste kamp mod Tigers – hvorefter Tigers kunne sikre sig den samlede sejr i turneringen.

Selv verdensklassespil kunne ikke få os til tops i denne turnering. Dels fordi kraftigt byggede silkeborgensere ødelægger banen, og fordi Silkeborg ikke ville stille op i deres sidste kamp mod OB på hjemmebane. Desuden blev vi stillet over for urimelige forhold, da vi blev bedt om at møde Odense Tigers på udebane - Brøndby Stadion.

Teenløverne

I Teenløve-udvalget har vi endnu ikke fået lavet en aktivitetskalender for efteråret.
Det kan dog afsløres at vi arbejder på en masse sjove projekter. Blandt andet arbejder vi på paintball, rundture forskellige steder, netcafé, bowling og endnu en omgang gokart.

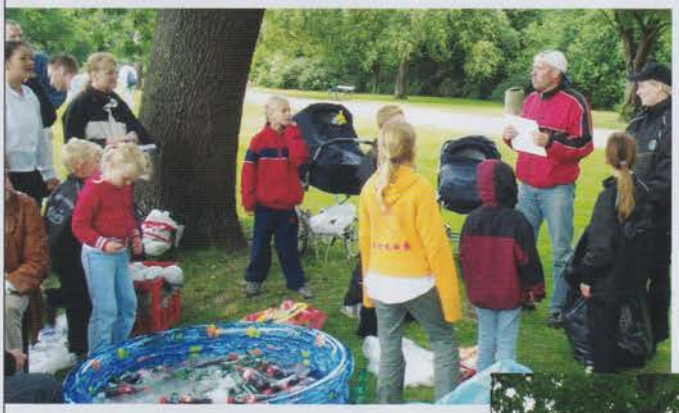
Følg med på Fan Clubbens hjemmeside, her vil de kommende arrangementer komme på så snart vi har dem klar.

Hilsen Teenløve udvalget

Festival i Fælledparken

Lørdag den 21. juni trodsede en flok børn og voksne blæst og kulde (hurra for det danske sommervejr) og mødte op i Fælledparken for at afholde historiens første Fan Club Festival. Carlsberg havde været så venlige at sponsorere drikkevarer i form af cola og øl, og alle havde taget picnickurven med eller poser fra McDonald's.

Der var pyntet op med store FCK-flag, så alle - dagen før mesterskabet kom i hus - kunne se, hvem der "regér " i Fælledparken. Herudover blev der sat et stort bassin op, som blev fyldt med is til nedkøling af de sponsorerede drikkevarer.

Første begivenhed på dagen var børnenes skattejagt, som De Unge Løver havde arrangeret. Der blev kastet med ringe, løst puslespil, kastet dartpile og meget mere på posterne rundt om i Fælledparken. Der blev lagt mange kræfter i udfordringerne og efter veludført skattejagt, lå holdene meget tæt. Der blev dog fundet en første-, anden- og tredjeplads, som blev præmieret med Fair Fans halstørklæder, bolde og Leo-nøgleringe.

Næste begivenhed var fodboldstævnet. Dommeren bestemte, at der skulle være fem på hvert hold, heraf to børn og mindst én pige. Dette resulterede i fire hold og dermed tre kampe. Der blev ikke spillet bronzekamp, da konditionen hos de voksne var ved at være opbrugt. "Hvidt hold" blev en klar vinder af turneringen, og der var Mykland-cd'er i præmie til alle.
Dagen sluttede med den store rundboldkamp, hvor alle deltagere – store som små – var med. Og der blev gået til makronerne. De voksne var nok dem, der levede sig mest ind i kampen, og der lød da også råb og skrig og skældsord undervejs, når bolden blev kastet dårligt op, eller når nogen var "døde" og ikke gik fra banen.
En sjov dag med masser af sport, hygge og kolde pilsnere.
Tak til Carlsberg og De Unge Løver for bidraget samt til alle deltagere og de frivillige der hjalp til på dagen. *FCKFC Arrangementsudvalget*

Lokalafdelinger

På generalforsamlingen her i foråret blev der i forbindelse med ændringen i bestyrelsens sammensætning oprettet en hovedbestyrelse, hvortil jeg blev valgt som ansvarlig for lokalafdelinger.

Jeg har bl.a. brugt tiden efter generalforsamlingen på at kontakte de kendte lokalafdelinger i F.C. København Fan Club (FCKFC), så vi derved har fået et overblik over, hvilke lokalafdelinger der stadig er aktive, hvem der står for dem, hvor mange medlemmer de har, etc.

Desværre er der nogle af lokalafdelingerne, der ikke har svaret på vores henvendelse, så vi må desværre konstatere, at disse ikke længere er aktive.

Som noget positivt kan det også fortælles, at der er kommet en ny lokalafdeling på Amager, der allerede har over 90 medlemmer; herfra skal lyde et velkommen til FCKFC Amager. Der er ligeledes nye lokalafdelinger på vej på Lolland og i Sønderborg. Derudover har vi fået forespørgsler på opstart af en ny lokalafdeling i Roskilde.

Hvis du har fået lyst til at vide mere om lokalafdelingerne, kan du læse mere om disse på FCKFC's hjemmeside www.fckfc.dk.

FCKFC Sønderborg (under opstart) kan kontaktes på e-mail:
soren_hh@hotmail.dk
FCKFC Lolland (under opstart) kan kontaktes via Fan Club-kontoret.

Alle FCKFC's lokalafdelinger kører som selvstændige afdelinger af FCKFC med egen bestyrelse og egne vedtægter. Dog er det et krav, at medlemmerne af de enkelte lokalafdelinger også skal være medlem af FCKFC, og at lokalafdelingens formål og vedtægter ikke må være i modstrid med FCKFC's formål og vedtægter.

Skulle du have fået lyst til at starte en lokalafdeling i dit område (og der ikke er en i forvejen), er det bare at kontakte Fan Club Kontoret, og så vil jeg kontakte dig.

Af. Per G. Lauritsen, hovedbestyrelsesmedlem, lokalafdeling-ansvarlig.

FCKFC har pt. følgende aktive lokalafdelinger:

FCKFC Amager
FCKFC BMS (Ballerup-Måløv-Skovlunde)
FCKFC Fyn
FCKFC Sdr. Jylland (base i Kolding)
FCKFC Vestsjælland (base i Slagelse)
FCKFC Vest (base i Lemvig)

Er du FCK - Fan og bor på Fyn, så se her!

Vi er en del FCK fans her på Fyn, der tager rundt og ser FCK's kampe rundt om i landet, men vi vil gerne være endnu flere, så vi har sat kontingentet ned til 50 kr. om året, for at være medlem af FCKFC Fyn.
Vi arrangerer som sagt ture til FCK's kampe, og andre arrangementer.
Eller se vores hjemmeside på www.fckfc-fyn.dk

Ønsker du at være medlem kan det ske ved at indbetale 50 kr. på giro-nr. 6-007-4917
FCKFC Fyn: Buchwaldsgade 42 L, 5000 Odense C
Ønskes yderligere oplysninger så kontakt:
Ole Pedersen på Tlf. 20 70 00 76

SixFlags

Billedet er taget ved SixFlags i Holland. SixFlags er den fedeste rutsjebanepark man kan tænke sig. Kun Vildsvinet i Bon Bon Land når SixFlags til sokkeholderne.

Enhver FCK'er burde opleve SixFlags. Måske FCKFC skulle lave en tur, hvis vi nu skal et smut til Holland i nærmeste fremtid...

Andreas Ehrenreich

Carlsberg
Carlsberg
Carlsberg
Carlsberg
Carlsberg
Carlsberg
Carlsberg
Carlsberg
Carlsberg
Carlsberg
Carlsberg supports fair play both on and off the pitch. Drink responsibly. www.carlsberg.com
Carlsberg
Part of the Game